

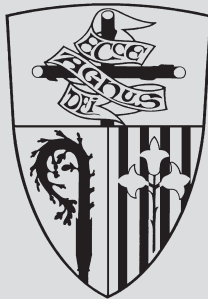

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2021

**T. CXXVIII
N. 1-2-3-4-5-6**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXVIII - N. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

Gener - Febrer - Març - Abril - Maig - Juny 2021

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Introducció	7
Actuacions Episcopals:	
Nomenaments	9
Decrets	
Nota per al Culte Diví	11
Celebracions Setmana Santa	12
Aixecament Estat d'Alarma	14
Estatuts Confraria Mare de Déu Montserrat d'Aitona ..	14
Convenis i acords	
Donacions, Cessions i Contractes	16
Autoritzacions	
Autoritzacions habituals	18
Ministeri extraordinari de l'Eucaristia	19
Comunicacions del Sr. Bisbe	
Cartes i comunicats diversos	24
Organismes col·legiats:	
Col·legi Consultors	
Sessió extraordinària del dia 23 de gener de 2021	33
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 8 de març de 2021	38
Sessió del dia 24 de maig de 2021	44
Consell Diocesà Assumptes Econòmics	
Sessió del dia 4 de març de 2021	51
Sessió del dia 12 de maig de 2021	54
Vicaria General:	
Assemblea Diocesana	
Preparació de l'Assemblea	58
Preparació pròxima de l'Assemblea.....	61
Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022....	63
Actitud dels cristians davant la pandèmia	68
Secretaria General - Cancelleria:	
Cessaments.	76
Estadística de la Diòcesi	77
Material per a celebracions extraordinàries	78
Consulta dels Llibres Sagramentals.....	79
Adoració al Santíssim	83

Vida Diocesana

Necrològiques

Mn. José Luis Olaechea Albistur	85
Mn. Francesc Miret Prió.....	86
Mn. Armand Carbonell Bergès	87
Mn. Joan Grau Bañeres.....	87
Mn. Antoni Guardia Barbé	88
Mn. Jacint Cotonat Cerqueda.....	89

Recull de notícies de la Diòcesi

1r semestre 2021.....	91
-----------------------	----

Gloses dominicals del Sr. Bisbe

1r semestre 2021.....	119
-----------------------	-----

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicats de la CET:

Comunicat de la reunió núm. 240.....	159
Comunicat de la reunió núm. 242.....	159
Comunicat de la reunió núm. 243.....	160
Comunicat de la reunió núm. 244.....	161

Conferència Episcopal Espanyola

Assemblea Plenària:

Reunió del 19 al 23 d'abril de 2021	165
Nota de la CEE	
Nueva Ley Educativa	169

Santa Seu

Sant Pare:

Cartes Apostòliques

<i>Spiritus Domini</i>	173
<i>Antiquum Ministerium</i>	174
<i>Traditionis Custodes</i>	180

Missatges

55a Jornada Mundial Comunicacions Socials.....	184
Quaresma 2021.....	188
V Jornada Mundial dels Pobres.....	192

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Teniu a les mans el Butlletí del primer semestre de l'any 2021 del Bisbat de Lleida. Continuem en plena pandèmia i quan escrivim aquestes línies desconeixem que ens oferirà el futur. Malgrat tot, la vida diocesana no s'ha aturat. Primer ens vam adaptar als confinaments després a les restriccions per continuar amb l'activitat pastoral. Ara en aquestes pàgines fem resum del segon curs en pandèmia.

No cal dir que no està sent fàcil. Primer de tot, hem perdut gent estimada. A més, les nostres rutines s'han vist alterades i desconeixem com serà el curs vinent. Però malgrat tot fem camí esperançats.

En aquestes pàgines trobareu els nomenaments diocesans del primer semestre de 2021, a més també les resolucions del Bisbe Salvador així com les notícies més destacades. En aquest període hem celebrat l'Assemblea Diocesana per establir els objectius i les prioritats del curs vinent.

Bona lectura!

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Gener

Dia 8

Mn. Santiago Mataix Gabaldón, nomenat Capellà del Cementiri Municipal de Lleida.

Dia 19

Mn. Manel Serradell Adell, nomenat Rector insòlidum i moderador de l'equip sacerdotal de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Vilaller, Viu de Llevata i Viuet.

Mn. Casildo Manuel Rodríguez Bravo, nomenat Rector insòlidum de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Vilaller, Viu de Llevata i Viuet.

Febrer

Dia 1

Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, nomenat Ecònom Diocesà.

Dia 5

Sr. Rafael Allepuz Capdevila, nomenat Director de Càritas Diocesana de Lleida.

Març

Dia 3

Sr. Alfonso Medina Rubio, nomenat Administrador de Càritas Diocesana de Lleida.

Abril

Dia 23

Mn. Carles Sanmartín Sisó, nomenat Delegat Episcopal de Càritas Diocesana de Lleida.

Maig

Dia 10

Mn. Daniel Turmo Gargallo, nomenat Rector de la parròquia de Sant Jaume apòstol, de Lleida.

Mn. Francisco José Ribas Fragero, nomenat Rector de la parròquia de Sant Martí de Lleida.

Mn. Casildo Rodríguez Bravo, nomenat Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Torres de Segre; Sant Pere apòstol, d'Alfés; la Nativitat de la Mare de Déu, de Sunyer; Sant Pere apòstol, d'Alcanó i Sant Llorenç, de Soses.

Mn. Jofred Antonio Rendón Ramírez, nomenat Rector insòlidum (c 517.1) de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Vilaller, Viu de Llevata i Viuet.

Mn. Antonio Agelet Delpueyo, nomenat Vicari de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida.

Mn. Luis Antonio Aguirre Abella, nomenat Vicari de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de Santa Maria Magdalena i Ntra. Sra. del Pilar de Lleida.

Juny

Dia 6

Mn. Daniel Turmo Gargallo, nomenat Canonge de la Santa Església Catedral.

Dia 29

Conxita López Torres, nomenada Directora del Secretariat per a les causes dels sants.

Decrets

Benvolguts mossens

Per indicació del Sr. Bisbe, els fem arribar adjuntada a aquest correu, la nota de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments de 12 de gener de 2021, relativa a les celebracions del Dimecres de Cendra proper.

El Sr. Bisbe disposa l'aplicació d'aquesta nota per part de tots els preveres de la Diòcesi per tal d'observar les mesures destinades a evitar el contagi de la COVID-19.

Atentament, rebim una cordial salutació.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Nota sobre el miércoles de ceniza

Imposición de la ceniza en tiempo de pandemia

Pronunciada la oración de bendición de las cenizas y después de asperjarlas, sin decir nada, con el agua bendita, el sacerdote se dirige a los presentes, diciendo una sola vez para todos la fórmula del Misal Romano: «Convertíos y creed en el Evangelio», o bien: «Acuérdate de que eres polvo y al polvo volverás».

Después, el sacerdote se limpia las manos y se pone la mascarilla para proteger la nariz y la boca, después impone la ceniza a cuantos se acercan a él o, si es oportuno, se acerca a cuantos están de pie en su lugar. El sacerdote toma la ceniza y la deja caer sobre la cabeza de cada uno, sin decir nada.

En la sede de la Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, a 12 de enero de 2021.

Robert Card. Sarah
Prefecto

✠ Arthur Roche
Arzobispo Secretario

Davant les celebracions de la Setmana Santa 2021 caldrà que s'observin les següents normes

En la nota que la Congregació del Culte va enviar a tots els Bisbes, referent a les Celebracions de Setmana Santa per aquest any 2021, es recomana de donar algunes orientacions. Bàsicament s'indica que siguin les mateixes o semblants a les donades l'any passat. També la Comissió Episcopal de Litúrgia de la CEE ha fet públiques unes orientacions emanades de les de la Congregació.

Per això, amb les indicacions dels delegats de litúrgia de la Tarracense, davant de les celebracions de la Setmana Santa, caldrà observar:

1. Recordar les normes bàsiques habituals, sempre supeditades a les mesures sanitàries per evitar el contagi del coronavirus, vigents en cada moment.

2. Cal mantenir sempre les normes sanitàries bàsiques: distàncies, ús del gel hidroalcohòlic i de les mascaretes i respecte a l'aforament permès (ara del 30 %). S'ha de ventilar el temple adientment, abans i després de cada celebració.

3. Pels qui no puguin assistir a les celebracions per motius justificats, es recomana l'ús dels mitjans telemàtics.

4. Diumenge de Rams: No es pot fer la processó, per tant la benedicció dels rams es farà des del presbiteri, segons la segona o la tercera forma descrites en el **Missal Romà**.

5. Dimarts Sant: la Missa Crismal la celebrarem a les 19:00 h a la Catedral. Prèviament hi haurà un moment de reflexió-pregària i la celebració del sagrament de la **penitència que començarà a les 18:00 h**.

6. Dijous Sant: No es fa el lavatori dels peus. Tampoc no es pot fer la processó amb el Santíssim; el sacerdot, sense acompanyants, es limitarà a traslladar el Senyor al **lloc de la reserva**.

7. Divendres Sant: S'incorporarà a la Pregària Universal una petició pels difunts, pels malalts i pels afectats per la pandèmia (tot seguit s'ofereix un model). La veneració de la Creu, ja que no és permès de besar-la, s'haurà de limitar al que prescriu el Missal Romà quan diu: "el celebrant pren la creu des de l'altar... la manté elevada uns moments i es fa la veneració en silenci". La col·lecta d'aquest dia es dedicarà pels cristians de Terra Santa...

8. Vetlla Pasqual: Cal convocar-la a una hora oportuna, procurant que els fidels puguin retornar a les seves llars abans de l'hora determinada del toc de queda (22.00 h). Queda omesa la processó inicial; es beneirà el foc

nou i el ciri pasqual al mateix presbiteri. Es fa la benedicció de l'aigua sense aspergir els fidels i es fa únicament la renovació de les promeses baptismals.

9. Diumenge de Pasqua: Les celebracions es duran a terme com són habituals i tenint en compte les mesures senyalades al punt 1, tant en les eucaristies com en els batejos que hi pugui haver.

Pregària universal

IX b. Pels qui sofreixen en temps de pandèmia

Preguem també per tots els qui pateixen les conseqüències de l'epidèmia actual: que Déu Pare concedeixi salut als malalts, fortalesa al personal sanitari, consol a les famílies i la salvació a totes les víctimes que han mort.

Oració en silenci. Després el sacerdot diu:

Déu omnipotent i etern, singular protector de la malaltia humana; mireu compassiu l'aflicció dels vostres fills que pateixen aquesta epidèmia; alleugeu el dolor dels malalts, enfortiu els qui en tenen cura, acolliu en la vostra pau els qui han mort i, mentre duri aquesta tribulació, feu que tothom pugui veure's alleujat per la vostra misericòrdia. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Lleida, 4 de març de 2021

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Aixecament Estat d'Alarma

Considerant la situació actual en l'evolució de la pandèmia de la Covid-19, i el fet que s'hagi aixecat *l'estat d'alarma* promulgat pel Govern de l'Estat i el conseqüent confinament de la població, tot respectant les disposicions de les autoritats sanitàries pel que fa a les mesures que encara s'han de mantenir per tal de prevenir els contagis (higiene, distància social, utilització de les mascaretes, compliment dels aforaments als temples...), veient que han canviat les condicions que van fer necessària la dispensa del precepte dominical als fidels de la diòcesi,

Decreto

que cessi la vigència de la dispensa del precepte dominical als fidels de la diòcesi, la qual va ser decretada en data 14 de març de 2020, demanant als fidels que assisteixin a la Missa dominical vivint-la i pregant Déu pel cessament de la pandèmia i per les víctimes de la mateixa.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el deu de maig de dos mil vint-i-u.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Estatuts de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat d'Aitona

Vistos els Estatuts de la Confraria de la Mare de Déu, de Montserrat, d'Aitona (Lleida), amb domicili en aquesta localitat 25182, Aitona (Lleida), en la Casa Parroquial, c. Major núm. 12, i la resta de la documentació presentada, juntament amb la sol·licitud per a erigir-la com "Associació Privada de Fidels",

Considerant que d'aquesta documentació resulta evident la seva conformitat amb l'esperit del Concili Vaticà II, amb el Concili Provincial

de l'Església Tarraconense , i que s'ajusta al vigent Codi de Dret Canònic, aprovat el 25 de gener de 1983, en especial en el que disposen els canons 298-31 1, 321-326 i 327-329 , per las presents lletres,

Decreto

Primer: Erigir la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, d'Aitona (Lleida), com "Associació Privada de Fidels".

Segon: Concedir-li personalitat jurídica per a què pugui actuar en aquesta Diòcesi, segons s'estableix en las normes eclesiàstiques i civils vigents.

Tercer: Aprovar els Estatuts de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, d'Aitona (Lleida). Es retornarà a la Confraria un exemplar dels Estatuts aprovats, amb "Diligència" de la seva legalització, conservant un altre exemplar a la Secretaria General d'aquest Bisbat.

Quart: Autoritzar la seva inscripció al Registre d'Entitats Religioses del Ministeri de Justícia, previs tràmits pertinents.

Lleida, 14 de juny de 2021

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Convenis i Acords

Durant el primer semestre de l'any 2021 s'han realitzat les següents donacions, cessions, convenis o contractes, que s'especifiquen tot seguit.

Donacions

19/04/21. **Donació de una propietat de la Parròquia de Sant Josep de Bovera a l'Ajuntament de Bovera.** Finca urbana, sense edificar, contigua a l'església parroquial ubicada al carrer Baix, 1, amb una superfície de 130 m². Per la parròquia va signar Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià, administrador parroquial i per l'Ajuntament de Bovera el senyor Oscar Ricardo Acero Giral, alcalde del municipi.

Cessions

13/05/21: **Cessió gratuïta del Bisbat de Lleida a favor de l'Ajuntament de Lleida d'una finca ubicada en els voltants de la Seu Vella.** Es tracta d'una porció de terreny de 7.874 m², situada als voltants de la Seu Vella. Van signar el Bisbe Salvador Giménez Valls pel Bisbat i el Sr. Miquel Pueyo i París, Alcalde de l'Ajuntament de Lleida.

01/06/21: **Cessió d'ús d'una sala de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Torrelameu a l'Associació de Dones Les Àguedes de Torrelameu.** Es tracta d'una finca urbana, localitzada al carrer del Forn, 19, primera planta, del municipi de Torrelameu. Van signar Mn. Pere Canals i Mateu, rector de la parròquia i la senyora Rosa Romero i Surroca, representant de l'Associació.

03/06/21: **Cessió d'ús de l'abadia i el pati annex del centre cívic Mossèn Esteve Escoll, a l'Ajuntament de Corbins.** Se cedeix per a actes i exposicions de tipus cultural i d'altres àmbits de col·laboració. Les finques urbanes objecte de cessió estan localitzades en la plaça Carnisseria 6 de Corbins, i sumen un total de 403,87 m². Van signar la cessió Mn. Pere Canals i Mateu, rector de la parròquia de Sant Jaume de Corbins i el senyor Jordi Verdú Pajà, alcalde de l'Ajuntament de Corbins.

04/06/21: **Cessió d'ús dels salons de la parròquia de Santa Teresa Jornet de Lleida a l'Associació PROSEC (Promotora Social).** És una finca ubicada en C/Agustí Duran i Santpere, s/n, del municipi de Lleida, de 678,70 m². La finalitat de l'ús serà exclusivament la realització de les activitats acordades amb els programes d'Unitats d'Escolarització Compartida reconeguts pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. Van signar per la parròquia Mn. Luís Sallán Abizanda, rector i el senyor Carlos Enjuanes Llop, representant de l'Associació PROSEC.

Contractes

29/04/21: **Contracte de servei per a la direcció de les obres per la reparació de l'Església de la Purificació de la Mare de Déu d'Algerri**, entre el Bisbat de Lleida, Parròquia de la Purificació de la Mare de Déu d'Algerri i l'arquitecte senyor Miguel Ángel Sala Mateus.

29/04/21: **Contracte d'obres per a la reconstrucció de l'església parroquial de la Purificació de la Mare de Déu d'Algerri**, entre el Bisbat de Lleida, la Parròquia de la Purificació de la Mare de Déu d'Algerri i el senyor Manel Biosca en nom de BIOSCA SL.

30/05/21: **Contracte d'instal·lació de plaques solars en la Parròquia Mare de Déu del Pilar**. Signat per Mn. Carles Sanmartín Sisó, rector i l'empresa Becquel.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 2 de juliol de 2021.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Autoritzacions

Monsenyor Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, durant el primer semestre de l'any 2021 ha autoritzat la realització de les següents gestions en la data que s'indica.

- 12/02/21: Autorització a **Mn. Xavier Navarro Llesta**, prevere d'aquesta diòcesi, rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar, per a què pugui vendre una petita finca rústica en aquesta localitat.

- 15/04/21: Autorització a **Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià**, prevere d'aquesta diòcesi, administrador parroquial de la parròquia de Sant Josep de Bovera, a què es presenti davant la Notaria de Gerardo Marmol Llombart, per tal que, en representació de la parròquia, signi la donació a l'Ajuntament de Bovera d'un solar de cent trenta metres quadrats, contigu al temple parroquial per tal que l'ajuntament pugui construir una sala de vetlles.

- 13/05/21: Autorització a **Mn. Joan Bisart Àlava**, sacerdot d'aquesta diòcesi, per a què pugui dedicar-se en el seu apostolat a la Fraternitat Sacerdotal Sant Joan d'Àvila a partir d'aquesta data, amb la finalitat que senyalen els seus propis Estatuts a l'article 2.1.

- 17/05/21: Autorització a **Mn. Carles Sanmartín Sisó**, rector de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de Ntra. Sra. del Pilar i Sta. Maria Magdalena, actuant en nom d'aquestes, a posar una instal·lació fotovoltaica a la teulada de l'església de la Mare de Déu del Pilar per un import, segons el pressupost presentat, no superior als 18.000 € (divuit mil euros). Aquest projecte es podria estendre també, i el beneficiaria, al temple de Sta. Maria Magdalena.

- 31/05/21: Autorització a **Mn. Josep Maria Escorihuela Pujol**, prevere d'aquesta diòcesi, per atendre el seu apostolat durant la seva estància a Lourdes, França.

- 25/06/21: Autorització a **Mn. Ramon Prat Pons**, prevere d'aquesta diòcesi, per a exercir el seu apostolat a l'estranger, a Bognor Regis, Regne Unit, durant el mes d'agost.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 2 de juliol de 2021.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Ministeri extraordinari de distribuir l'Eucaristia als malalts i a les celebracions litúrgiques

Atesa la petició dels rectors de les parròquies interessades, referent a la conveniència de designar alguns fidels no ordenats per a poder exercir el ministeri extraordinari de distribuir l'Eucaristia als malalts i a les celebracions litúrgiques, el Sr. Bisbe de la Diòcesi, Mons. Salvador Giménez Valls, es va complaure en autoritzar les persones de les parròquies i institucions que s'indiquen, com a Ministres Extraordinaris de la Comunió, d'acord amb la normativa de l'Església (cc. 230.3 i 910.2), per un trienni comptat a partir d'abril de 2021.

Amb l'ajuda de la Gràcia de Déu, s'esforçaran en donar a tots un clar testimoni de fe i de vida cristiana i procuraran que els fidels cristians als qui serveixin visquin intensament aquest misteri d'unitat i d'amor que se'ls hi confia.

Lleida, 24 d'abril de 2021

Relació de persones autoritzades a exercir com a Ministres Extraordinaris de l'Eucaristia amb data d'abril-juny de 2021

Parròquia de la Mercè de Lleida

- Laureano Sánchez Castillo
- Serafín Alvarez Manzano
- Carlos Ansotegui Fernández
- Cándido Sánchez Pérez

Parròquia de la Verge dels Pobres

- Lourdes Gilgado Rodríguez

Parròquia Santíssim Salvador

- Lydia Serra Gabernet
- Antonio Monclús Vidal

Parròquia Sant Pau de Lleida

- Mari Carmen Mor Rodes
- Ana Maria Carrera Gimeno
- Assumpció Solà Pijuan
- Assumpció Pijuan Valls

Parròquia Sant Ignasi de Loiola de Lleida

- Lourdes Garriga Ventosa
- Ramona Niubó Sanfeliu
- Maruja Casado Lanchares

- Pepita Aresté Molló
- Anna Vercher Capell
- Monste Oliva Viladegut
- Josep Anton de la Fuente Vilches
- Emilio Reimat Burgués
- Carles Escué Olivé
- Mercedes Lain Blanch
- M. Victoria Esteban Ibarz

Parròquies de Mare de Déu del Pilar – Magdalena de Lleida

- Ramon Miquel Martí
- Rosalina Vidal Espasa
- Jacint Cabau Rúbies
- Gna. M. Teresa Espés Insa
- Gna. Pilar Gil Lafuente
- M. Carme Prat Moncasi
- Montserrat Pifarré Llasera
- Gemma M. Naranjo Yuste

Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Lleida

- Mercè Royo Angulo
- Dulce Bracho Rios
- Teresa del Palacio Claret
- Alfons Calzada Dolade
- Xavier Pelegrí Macarulla
- Dionís Gutiérrez Rosich
- Conxita Ripoll Giménez
- Alba Birbe Lohan
- Pilar Roma Farreny
- M. Pilar Figuerola Claver
- Àngels Rebull Tojà
- Teresa Maluquer Bresco

Parròquies de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista de Lleida

- Manuel Julià Oto
- Carme Traveria Riera
- Isabel Biosca Domènech
- Isabel Clavera Aristi
- Anna Roig Menéndez
- Josep Mª Condal Bosch
- Roser García Martín
- Montse Ges Solsona
- Carme Piñol Viladegut
- Francesca Agustí Farreny

Parròquia de Sant Martí de Lleida

- Mª Teresa Marfull Barta
- Montserrat Moncasi Palmira
- Gna. Mercedes Greoles Morera
- Gna. M. Aranzazu Orbegozo Jauregui
- Gna. M. Lurdes Dujo Manso
- Gna. M. Cristina Pérez González
- M. Dolores Sacases Montane
- M. Esmeralda Oliva Gaudens

Parròquia de Sant Llorenç de Lleida

- Gna. Concepcion González Rodríguez
- Gna. Catalina Martínez Delgado
- Gna. Judit Fernández Aparico
- Gna. M. Jesús Llamas Muñoz
- Gna. Cristina Escudero Salvador
- Gna. Remedios Cordero Escudero

Parròquia de Santa Maria de Gardeny de Lleida

- Salvador Canes Ambrós
- M. Ángeles Altarriba González

Parròquia de Sant Agustí de Lleida – La Bordeta

- Maria Dolors Huguet i Baraut
- Angelines Larraz Somada
- Miquel Miró Aloy
- Carmen Isidro Álvarez

Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida

- Margarida Llop Ribalta
- Núria Paris Bueno

Parròquia de Sant Jaume

- Víctor Daura Amorós
- Paquita Llagunes Blanch

Parròquia de Sant Pere de Lleida

- Rosa Carrera Gimeno
- Jaume Ros Bonet
- Antoni Miquel Guasch

Atenció Espiritual de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida

- Montserrat Farré Rebull

Atenció Espiritual de l'Hospital Santa Maria de Lleida

- M. Josep Daniel Llorens

Atenció a la Residència Geriàtrica de Lleida (antiga Germanetes)

- M. Josep Daniel Llorens

Col·legi Mater Salvatoris

- M. Elena Obando Bigeriego
- M. Paula Martínez Gomáriz
- M. Leticia Jiménez Van-Kuijk

Parròquia Sant Antolí d'Aitona

- Alejandro Capell Calzada
- Carlos Benages Teixidó

Parròquies d'Almenar, Alguaire, Os de Balaguer, Àger, Alfarràs, Castelló de Farfanya, Algerri, Andani i Ivars de Noguera

- Montserrat Grau Del Cerro
- Montserrat Sánchez García
- Jeroni Busquets Saz
- Joana Penella Ros

Germans de Sant Joan de Déu d'Almacelles

- Natàlia Méndez i Andrés

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Alcarràs

- Núria Gabarra Boixadós
- Gna. Josefa Soler Coves

Parròquies Sant Miquel Arcàngel de Bell-lloc d'Urgell

- Jaume Roca Capell
- M. Teresa Bernaus Cerqueda

Parròquia de l'Assumpció de Maria de Torregrossa

- Pilar Puig Miró
- Iolanda Satorra Vallverdú
- Maria Bell-lloc Cortada

Parròquia Transfiguració del Senyor de Juneda

- Jordi Rosinach Pujol
- Magda Sarramona Miró
- Antonieta Mateus Gorgues

Parròquia Sagrat Cor de Raimat de Lleida

- M. Dolores Rodríguez Rivas

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert

- Maria Rosa Casado Espeig
- Adelina Gay Solana
- Encarna Martínez
- Mercedes Campaña Castro

Parròquia la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles

- Maria Dolors Casañé Roca
- Càrol García Murillo
- Vicente Ortín Aranda

Parròquies de Sarroca, Torrebesses i la Granadella

- Dolors Esteve Gomes (Sarroca - Torrebesses)
- Àngel Arbizu Bacaicoa (Torrebesses)
- Ignasi Gibert Gibert (la Granadella)
- Jordi Masip Gibert (la Granadella)

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Ivars de Noguera

- Nuria Terés Viladot

Parròquia de Sant Miquel Arcàngel d'Artesa de Lleida

- Josep Maria Bonet Falguera

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellans

- Dolors Queralt Mateu

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Maials

- Pepita Jové Miró
- Isabel Caelles Gateu

Parròquia de Sant Josep de Bovera

- Dolors Esteve Gomes

Parròquia de l'Assumpció de Maria de les Borges Blanques

- Emili Esteller Macià

Parròquia de l'Exaltació de la Sta. Creu de Torrefarrera

- M. Josep Daniel Llorens

Parròquia Sant Pere ad Víncula de Roselló

- M. Carme Mor Ginera

Santa Església Catedral de Lleida

- José Manuel Gómez Hernández

Unitat Pastoral de Cappont de Lleida

- Montserrat Bacardi Queralt
- Micaela Benitez Sánchez
- M. Carmen Gimeno Pifarré
- M. Teresa Meler Til
- Josep Maria Rogé Roqué
- Auxiliadora Taboas Souza
- Inés Vidal Campo

Comunicacions del Sr. Bisbe

A tots els rectors i les comunitats del nostre Bisbat

Lleida, 12 de desembre de 2020

Estimats germans:

Us suposo coneixedors del comunicat que els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola van fer públic fa uns dies. El text complet el teniu penjat a la plana web del bisbat.

En aquesta nota sols volia recordar a tots els diocesans la importància social d'aquest tema i fer arribar a tothom la convicció ferma de l'Església sobre la vida i la mort de l'ésser humà i la confiança sobre aquesta realitat que dipositem en les mans de Déu.

Recordar i insistir en la responsabilitat de tots nosaltres i us recordo el punt 8 del comunicat per al nostre compliment i assabentar a les nostres comunitats cristianes.

Diu així:

Per això, convoquem els catòlics espanyols a una Jornada de dejuni i pregària el dimecres 16 de desembre, per a demanar al Senyor que inspiri lleis que respectin i promoguin la cura de la vida humana. Convidem totes les persones i institucions que vulguin unir-se a aquesta iniciativa.

Us convido a participar en aquesta iniciativa.

Gràcies per la vostra comprensió davant d'aquesta precipitada comunicació.

Units en la pregària.

El vostre bisbe.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als sacerdots, religiosos i laics de la diòcesi

Lleida, 2 de febrer de 2021

Estimats germans:

Ja he arribat al despatx del bisbat després de rebre l'alta mèdica de l'hospital Santa Maria, on he tingut una intervenció quirúrgica el passat 27 de gener. Han estat sis dies de descans obligat rebent exquisides atencions de tot el personal sanitari del centre, als quals els hi agraeixo sincerament el seu servei. La qüestió que em va dur al quiròfan és prou comú entre els homes, no revesteix excessiva gravetat tot i que sempre resulta molesta i feixuga l'estància en un hospital.

Vull escriure-us aquestes línies, és el primer que faig, per agrair les vostres pregàries per la meva ràpida recuperació. Sé que l'heu demanat al bon Déu per mi i per tots aquells que, en aquests moments, sofreixen les dificultats d'alguna malaltia. Hom experimenta la seva pròpia fragilitat i posa la seva confiança en el Senyor, de qui ens ve la salvació i la pau.

El que més he sentit es no haver pogut acompanyar els familiars dels nostres germans sacerdots José Luis Olaechea i Francesc Miret en els seus darrers moments, i en la pregària comunitària després de la seva mort. Vaig estar unit en la pregària des de l'hospital. Que el Senyor els aculli en la glòria eterna.

Avui, festa de la Presentació del Senyor al temple, és un bon moment per a pregar de forma especial per tots els membres de la Vida Consagrada i pels components de Vida Creixent.

Rebeu una salutació ben cordial en el Senyor, i vos reitero la meva gratitud a tots.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Carta a la Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya*Lleida, 8 de febrer de 2021*

Honorable Sra. Consellera de Cultura
de la Generalitat de Catalunya i Presidenta
del Consorci del Museu Diocesà
i Comarcal de Lleida.

Distingida i estimada Presidenta:

Atès que des de l'última sessió del Consorci celebrada el passat dia 19 de gener (de forma telemàtica) en la qual vaig expressar amb claredat i lleialtat la meua posició respecte a la devolució de les obres que són objecte de litigi, comprovant al mateix temps un parer unànim per part dels restants Patrons en el sentit de donar compliment a l'Auto del Sr. Jutge de Barbastro del passat dia 17 de desembre de 2020, en el qual acordava l'execució provisional de la sentència de l'11 de desembre de 2019 i fossin retornats els béns de les parròquies de la diòcesi de Barbastro-Monsó abans del dia 15 de febrer d'enguany, aquest bisbat manca d'informació sobre les gestions i tràmits que el Consorci està realitzant o si existeix alguna dificultat tècnica que impedeixi el seu trasllat.

D'altra banda desitjava informar-la sobre la reunió mantinguda en aquest bisbat el passat 23 de gener amb els diferents Consells Consultius (51 membres en total) als quals es va notificar els últims passos d'aquest llarg litigi que enfronta a dues diòcesis germanes. Va haver-hi una general comprensió i acceptació de la decisió judicial encara que es va lamentar la situació creada i els perjudicis que la mateixa ha provocat a la nostra diòcesi en tots els àmbits. Ningú va manifestar l'opinió en contra.

Amb tot respecte haig d'insistir-li que, davant l'esmentada ordre judicial, la postura d'aquest bisbat és clara com sempre ho ha estat: s'ha de procedir al seu compliment.

Atès que les obres en litigi no estan dipositades en un local d'aquest bisbat, la qual cosa segurament hagués facilitat el lliurament, sinó en l'edifici del nostre benvolgut Museu, sota la custòdia i administració d'aquest Consorci que Vostè presideix, elevo l'esmentada petició perquè es tingui en compte. En el supòsit que el Museu precisés d'alguna autorització concreta nostra, accediríem gustosos a realitzar-la perquè, abans del proxím dia 15 de febrer, es dipositessin les obres en el bisbat de Barbastro-Monsó.

Seu afectíssim.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els mossens de la nostra diòcesi

Lleida, 23 de març de 2021

Benvolguts germans:

Sols un petit recordatori per invitar-vos a la Missa del Sant Crisma que celebrarem a la Catedral el proper dimarts sant a les 19 hores; abans, a les 18 hores, en el mateix lloc celebrarem el sagrament de la Penitència. Ja sabeu que hem suspès la resta d'activitats que habitualment organitzàvem.

Us espero a tots. És una jornada important. Renovarem les promeses sacerdotals i viurem una pregona experiència fraterna. Poseu com a prioritat de la vostra activitat pastoral la presència de tots els preveres al voltant de la Taula del Senyor.

Degut a les mesures sanitàries no hem fet una invitació general als laics i als membres de la Vida Consagrada però els qui vinguin seran ben rebuts fins a l'aforament establert segons l'espai de la catedral.

Gràcies per la vostra disponibilitat. Fins al dimarts. Que el Senyor us beneixi.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

En l'autorització dels ministres extraordinaris de la Comunió

Trobada de formació

Lleida, 24 d'abril de 2021

Alguns laics i membres de la vida consagrada distribueixen la comunió a la parròquia durant la celebració de l'Eucaristia. També quan hi ha algun malalt, discapacitat o ancià en els seus domicilis, les residències o en els hospitals, els visita un membre de l'equip de pastoral de la salut de la parròquia o del propi hospital, per portar-los la comunió. A hores d'ara es mostra la gratitud per part de rectors, malalts i familiars per aquest servei que presten algunes persones per indicació del responsable parroquial amb l'autorització del bisbe.

Ara, tots plegats, volem tornar a fer una reflexió sobre aquest servei pastoral.

Diu el Concili Vaticà II: “Els laics, congregats en el poble de Déu..., són cridats... a contribuir a la creixença de l'Església i a la seva contínua santificació” (LG 33). Tots els batejats són responsables de viure amb coherència la seva fe i de donar a conèixer als altres a Jesucrist. Això és un ministeri o un servei que beneficia a tota la comunitat cristiana. Recordem els oficis i ministeris que hi ha en l'Església al voltant de la celebració de la Missa: el bisbe, el prevere, el diaca, els cantors, els acòlits, els lectors, el salmista, el ministre extraordinari de la Comunió, el comentarista, el recepcionista... No mencionem en aquest moment els oficis de la Paraula i de la Caritat, que són molts i ben valorats. Ho repetim una vegada més el que tots ja sabeu: que tot ministeri en la comunitat s'entén com a servei, no com un privilegi de poder; és una manifestació del regal de Déu, del carisma rebut i desenvolupat per cada persona o institució, en bé del altres. I això mateix s'ha de notar en tot, en els sentiments, en les paraules, en les actituds, en el fets... No hi ha excepcions en aquesta regla d'or. Ens compromet a tots els que tenim un ministeri.

Concretem la generalització en el cas que ens ocupa, els ministres “extraordinaris” de la comunió. Són aquells homes o dones que han estat proposats i nomenats individualment per exercir aquest ministeri en una comunitat concreta, per a una ocasió determinada, o bé per a un temps assenyalat o fins i tot de forma permanent. Parlem utilitzant la paraula extraordinari perquè és exercit davant la falta de prevere (o a sol·licitud del mateix), de diaca o d'acòlit instituït.

Queden perfectament regulades les competències dels referits ministres o servidors. Ho explicarem això mateix en un altre moment. També demanem unes condicions i actituds personals determinades, responsabilitat, dignitat, distingits per la seva vida cristiana, la seva fe i els seus bons costums, serietat i constància en el compromís cristià, una profunda pietat litúrgica i una devoció i respecte al Sagrament de l'Altar. I el bisbat manté el compromís de preocupar-se per la seva formació, bíblica, teològica, litúrgica i pastoral.

En la nostra diòcesi aquest ministeri s'havia donat temporalment. Però alguns no l'havien renovat mai. Aquest és el motiu de la sol·licitud de les dades que fa uns dies vam demanar als rectors de les parròquies on exercien els respectius ministres de la comunió, tot anunciant la convocatòria d'aquesta trobada. Ho vam fer l'any 2018 durant un matí de dissabte. La reunió, com una petita formació, va ser molt ben valorada i tots vam pensar que caldria repetir-ho quan renovéssim les respectives autoritzacions. Ara és el cas. Ens trobarem tots els Ministres extraordinaris de l'Eucaristia

en una nova jornada de formació. Voldria que fossin presents tots aquells mossens que han invitat als feligresos a participar a fi que els criteris siguin similars i tots puguem dir i fer el que diuen les normes de l'Església per a aquest servei tan important i profitós.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els catòlics de la diòcesi de Lleida

Lleida, 3 de maig de 2021

Benvolguts germans tots:

Amb molta alegria us anuncio la celebració de l'**Assemblea Diocesana** el proper dissabte, 29 d'aquest mes de maig, durant tot el matí a la Casa de l'Església.

Us convido a tots a participar en aquest esdeveniment eclesial del que esteu assabentats perquè l'hem celebrat durant molts anys a la nostra diòcesi. Per les circumstàncies conegudes degut a la pandèmia, l'any passat no va ser possible dur-lo a terme. Estem contents de poder retornar al costum diocesà que tan grans fruits ha produït.

En referència a la nostra situació i a la comunitat diocesana, formada per tots els batejats, diu el Concili Vaticà II: "Tothom és cridat al nou Poble de Déu. Per això, aquest poble, restant un i únic, s'ha d'estendre a tot el món i per tots els segles perquè es compleixi l'objectiu de la voluntat de Déu" (LG 13). I també el Concili Provincial Tarraconense: "L'aposta per la comunitat de fe viva no és pas per entotsolar-nos en les estructures de l'Església, sinó perquè elles siguin una mediació cada cop més oberta entre Déu Pare i els homes i dones que Déu estima" (CPT, 1).

Us ho han informat i invitat els responsables de les vostres comunitats. Com a bisbe també vull que sentiu a prop la meua veu per a què amb goig

pugueu participar tots en aquest acte, de forma presencial o telemàtica, i que pregueu per l'organització, el desenvolupament i els fruits del mateix i, en general, per totes les iniciatives i projectes de la nostra diòcesi.

Que el Senyor us beneeixi.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els mossens i fidels de la diòcesi

Lleida, 27 de maig de 2021

Benvolguts germans:

Unes hores abans de començar l'**Assemblea Diocesana** a la Casa de l'Església el dissabte, 29 d'aquest mes, vull recordar a tots la importància d'aquest esdeveniment eclesial i, al mateix temps, repetir la invitació a participar en el mateix acte.

Degut a tot allò que ens envolta i que ens fa patir tant, s'ha previst una doble modalitat de participació: presencial o telemàtica.

Us prego la vostra assistència si així ho heu decidit. Pels que han estat designats per poder participar presencialment representant les seves parròquies, delegacions o moviments, tindrem preparades totes les mesures que ens han indicat les autoritats sanitàries. A la resta us convido a fer-ho telemàticament des de les seus de les vostres parròquies, o les entitats en les que viu la fe tot fent comunitat. Us afegeixo l'enllaç telemàtic per poder-vos connectar: <https://zoom.us/j/98050740520>

Durant el curs convoquen a tots a alguns actes significatius en els que consolidem la nostra actuació diocesana. Demano el vostre interès per poder ocupar el vostre seient en la Casa de l'Església o també que pugueu organitzar la presència del vostres feligresos, fent comunitat, en els locals

parroquials o en les delegacions o moviments. Això ens enriqueix cristianament a tots i reforça els lligams de pertinença a la comunitat diocesana.

Molt agraït per la vostra consideració. Rebeu una forta salutació en Jesucrist.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als nens i nenes de Primera Comunió

Lleida, 27 de maig de 2021

Benvolguts amics,

En primer lloc, vull manifestar la meva felicitació, a cada un de vosaltres, per haver rebut per primera vegada a Jesucrist en l'Eucaristia que es va celebrar en la vostra parròquia, on rebíeu la catequesi els cursos anteriors.

Segur que va ser una festa molt important per a vosaltres, i també per als vostres pares. Us van acompanyar el sacerdot, els catequistes i la resta de les vostres famílies. Alguns amics i companys, també es van fer presents, per la qual cosa us heu sentit molt feliços per tanta gent que us vol i participa amb alegria en els moments importants de la vostra vida.

D'ara en endavant, no podeu oblidar la vostra amistat amb el Senyor i participar cada diumenge de la celebració de l'Eucaristia, de la vostra parròquia. Us han repetit moltes vegades, que l'Eucaristia és el centre de la vida cristiana i, sense la proximitat de Jesús, no podem ser uns bons deixebles.

El diumenge, 6 de juny, l'Església celebra la festa del **Corpus**. Sabeu que s'organitzaven molts actes per ressaltar l'adoració del Senyor, pels carrers i les places dels pobles i de les ciutats de la diòcesi. Es convidava a tots els infants a la processó de la tarda. Però engany, amb motiu de la pandèmia, s'ha fet un canvi: que cada un de vosaltres vagi a la seva parròquia per aquesta celebració tan gran. Us poseu en contacte amb la vostra catequista que us dirà què heu de fer.

Desitjo que estigui sempre la presència de Jesús en les vostres vides.

Rebeu una salutació cordial.

El vostre bisbe,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Salvador Giménez Valls', with a small cross symbol to its left.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Organismes col·legiats

Col·legi de Consultors, Consells de Presbiteri, de Pastoral, d'Assumptes Econòmics i Consell Episcopal

Sessió extraordinària i telemàtica celebrada conjuntament el dia 23 de gener de 2021

A les onze i cinc minuts del matí (11:05) del dia 23 de gener de 2021, prèvia convocatòria extraordinària, es reuneixen en sessió conjunta per videoconferència, els membres del Col·legi de Consultors, els del Consell Presbiteral, els del Consell de Pastoral, els del Consell per als Assumptes Econòmics i els del Consell Episcopal, per tal de celebrar una sessió informativa amb la finalitat de donar a conèixer i comentar la resposta que el nostre Bisbat està obligat a donar a l'Auto del Jutjat de Barbastre de 17/12/2020, pel qual s'acorda l'execució cautelar de la sentència sol·licitada pel Bisbat de Barbastre i s'ordena la devolució dels béns abans del 15 de febrer de 2021.

Dels cinquanta-un membres convocats, hi assistiren Mons. Salvador Giménez Valls que presideix la sessió, Mn. Josep Anton Jové Camí, Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Jaume Pons Bosch, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. Luis Sallán Abizanda, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sr. Luis Manuel Pérez Zambrano, Sr. Josep Birbe Lohan, Sr. Josep Pàmpol Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, P. Jordi Clot Puig, Mn. Victor Martínez Mateu, Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià, Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Mn. Joaquim Blas Pastor, Sr. Manuel Díaz Martos, Sra. Francesca Agustí Farreny, Sra. Núria-Montserrat Farré Barril, Sr. Emili Reimat i Sra. Tesa Corbella, Sr. Miguel Àngel Martín Macías, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Sr. Jacint Cabau Rúbies, P. Joan Valls Ferrer, P. Antoni Riera Figueras, Sra. Montserrat Sánchez García, Sra. Imma García Murillo, i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actuà com a secretari de la sessió. Van justificar la seva absència, per motius personals o tècnics, el Sr. Carlos Montes Martínez, la Sra. Mª Rosa Solé Codina, la Sra. Julia Chesa Pascual, la Sra. Trini Catalán Carrera, el Sr. Joan Ramon Saura Aranda, i la Sra. Dolors Esteve Gomes. Van estar convidats a la sessió i assistiren, el Sr. Marc Cervós Escribà i el Sr. Javier Gonzalo, membres del Bufet Gonzalo Advocats.

Es comença la sessió amb una pregària i reflexió sobre el text de Rm 12,14-16a que és el que hi ha a la lectura breu dels laudes del dia: Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis.

- Tot seguit el Sr. Bisbe fa una salutació als assistents que s'han pogut connectar i fa una petita presentació de la situació actual i les motivacions per a convocar aquesta sessió informativa. Demana poder conèixer el parer de tots, sol·licitant que no només es tingui una mirada legal i jurídica o social, sinó que es tingui una visió evangèlica per tal de poder posicionar-nos veritablement com a cristians.

En aquesta intervenció fa una mica d'història del procés en la seva etapa del Vaticà, després, independentment a aquesta etapa, comenta com es va presentar una denúncia civil per part del Bisbat de Barbastre, la qual ha portat, després de haver estat recorreguda la Sentència del judici en el Jutjat d'aquella localitat, a que el Jutge, com a resposta a la sol·licitud del Bisbat de Barbastre de què es complís cautelament la Sentència, dictés l'Auto en el que es dóna l'ordre comminant al Consorci del Museu de Lleida i al Bisbat d'aquesta diòcesi, a que tornin les obres abans del 15 de febrer de 2021.

- A continuació es dóna la paraula al Sr. Javier Gonzalo, convidat a la sessió com a advocat del Bisbat, per tal que comentï la situació creada per l'Auto del Jutge de Barbastre, parlant de la situació post-sentència (a partir del desembre del 2019), mirant de reflectir el que és la veritat des del punt de vista de la realitat dels fets, més enllà del que diu la premsa conduint l'opinió pública d'Aragó i d'Espanya, o la de Lleida, atacant la persona del bisbe que en cada moment processal hi ha hagut a la nostra diòcesi.

Comenta que en aquests moments s'ha de diferenciar entre els processos de les obres de Sigena, en els que el Bisbat de Lleida no té res a veure, i el litigi civil que el Bisbat de Barbastre ha presentat contra el Bisbat de Lleida.

Explica la situació en la que ens trobem en el moment d'haver de complir l'Auto cautelar dictat pel Jutge. El compliment s'ha d'haver fet abans del 15/02/21 i que de no haver-ho complert es poden establir sancions contra el Consorci i contra el Bisbe de Lleida. És evident, d'aquesta manera, que la postura del Bisbat ha d'estar d'acord amb el compliment del que estableix l'Auto. Davant l'Auto d'aquest, s'ha al·legat que el Bisbat no té la possibilitat de retornar-les per no tenir-les, ni comptar amb les claus del museu, ni disposar dels mitjans imprescindibles per a l'embalatge i posterior transport de les esmentades obres requerides; per una altra banda, el Consorci tampoc té temps de complir el que disposa l'Auto abans de la data establerta ja mencionada, perquè hauria de fer un concurs públic, amb els corresponents terminis, per contractar una empresa qualificada que en fes el trasllat, i així se li ha comunicat al Jutge.

Així mateix, comenta la reacció del Consorci en el sentit de complir positivament el que prescriu l'Auto del Jutge de Barbastre. Recorda que s'ha de tenir en compte que després de l'Audiència Provincial d'Osca, davant la

que el Bisbat ha recorregut, en el cas que hi hagués una sentència que fos contrària a la permanència de les obres en el Museu de Lleida, es podria recórrer, si així es determinés, al Tribunal Suprem.

- Acabades aquestes exposicions, s'estableix un torn obert de paraules en el que es manifesten diferents opinions i es plantegen alguns interrogants que, més o menys sintetitzats, es mostren tot seguit:

- Es planteja què és el que poden fer els fidels i els ciutadans de carrer, i quin és el recorregut que pot tenir el litigi. El Sr. Bisbe, tot considerant que cada persona individual pot fer el que cregui oportú, tenint en compte, però, que ha de ser responsable dels seus actes, comenta la necessitat de que es secundi el que ha decidit fer el bisbe i el recolzi. Comenta que ell estarà disposat a haver d'anar a la presó per defensar l'Evangeli i el Crist, cal, però, assumir el que dictin els tribunals després d'haver esgotat totes les possibilitats existents per tal que hom defensi els seus interessos.

El Sr. Gonzalo comenta que el recorregut que tindrà el litigi serà, després del judici a l'Audiència Provincial d'Osca a la que ja s'ha recorregut, en el cas que el fallo fos contrari, recórrer al Tribunal Suprem.

- Es recorda que la UNESCO té dit que no es poden desmembrar les col·leccions museístiques, cosa que també ho diuen convenis internacionals, i es demana si això no val en aquest cas, Es respon que es dóna el cas de que la unitat museística no apareix al Codi Civil Espanyol.

- El bisbe demana que com a gent d'Església tinguem confiança en el que diu el Bisbe, vivint el procés evangèlicament.

- Es pregunta quines són les reaccions del Consorci i de la Generalitat. El Sr. Gonzalo incideix en què, com ja s'ha comentat, són partidaris de complir el que estableix l'Auto.

- Es comenta que cal que l'Església informi i comuniqui a l'opinió pública sobre la realitat del que hi ha, donant a conèixer la defensa que es fa de la propietat de les obres d'art implicades.

- Sorgeix una reflexió sobre la propietat jurídica de les obres. Es diu que no estan al bisbat sinó en un edifici propietat de la Generalitat. El bisbat, tot i ser el propietari, no té la possessió de les obres per estar dipositades al Museu de Lleida. S'ha demanat varies vegades el poder-les posseir i la Generalitat no ho ha autoritzat perquè la llei Catalana les protegeix. Ha de quedar clar, però, que una cosa és el propietari, qui té la propietat, que és el Bisbat, i una altra la possessió, el dipositari que té la possessió de les obres, on es troben, que és el Consorci.

- Es pregunta si el Bisbat pot mantenir el cost del plet judicial. La resposta és categòrica: no, només es pot mantenir perquè l'advocat no cobra

totes les hores que inverteix; a aquest respecte, el Sr. Gonzalo comenta que ell ha aplicat el barem del Col·legi d'Advocats de Catalunya i sobre ell ha aplicat el 75% de descompte en alguns aspectes, i en uns altres un 50%, resultant una mitja de més d'un 60% de descompte sobre el cost total.

A més a més, es recorda que es va apel·lar, després de la Sentència del desembre del 2019, per tal de defensar els interessos del Bisbat, havent escoltat l'opinió profusament expressada a la reunió conjunta de tots els consells del Bisbat i del Col·legi de Consultors, 12/12/19, en la que es va considerar, gairebé per unanimitat, que s'havia de recórrer.

Passant dos minuts de dos quarts d'una del migdia, (12:32 h), s'aixeca la sessió.

Comunicat del bisbat de Lleida

El Bisbe de Lleida va convocar el dissabte al matí en una sessió telemàtica conjunta els membres del Col·legi de Consultors i dels Consells Presbiteral, Pastoral, d'Assumptes Econòmics i del Consell Episcopal (52 persones, assistint-hi 31), per tal de comentar la situació creada a partir de l'Auto de 17 de desembre de 2020 pel Jutjat de Primera Instància núm. 1 de Barbastro, en el qual ordena que cautelament es compleixi la Sentència dictada el dia 11/12/2020, la qual ha estat recorreguda davant l'Audiència Provincial d'Osca, havent-se de retornar les 111 obres d'art reclamades pel Bisbat de Barbastre abans del 15 de febrer de 2021.

El Bisbe, després de saludar als assistents que s'han pogut connectar, va explicar la situació actual i les motivacions per a convocar aquesta sessió informativa. Demanà poder conèixer el parer de tots, i sol·licitar que no només es tingui una mirada legal i jurídica o social, sinó que es tingui una visió evangèlica per tal de poder posicionar-nos veritablement com a cristians.

Tot seguit, prengué la paraula el Sr. Javier Gonzalo, convidat a la sessió com a advocat del Bisbat, per tal de comentar la situació creada per l'Auto del Jutge de Barbastre; parlà de la situació post-sentència (a partir del desembre del 2019), mirant de reflectir el que és la veritat des del punt de vista de la realitat dels fets, més enllà del que diu la premsa conduint l'opinió pública d'Aragó i d'Espanya, o la de Lleida, atacant la persona del bisbe que en cada moment processal hi ha hagut a la nostra diòcesi.

Tot diferenciant el litigi de la via civil obert pel Bisbat de Barbastre d'altres que també tinguin l'apel·latiu "d'art sacre", amb els quals el Bisbat de Lleida no té res a veure, explicà la situació en la que ens trobem en el moment d'haver de complir l'Auto cautelar dictat pel Jutge. El compliment

s'ha d'haver fet abans del 15/02/2021, podent-se establir sancions contra el Consorci i contra el Bisbe de Lleida. És evident, d'aquesta manera, que la postura del Bisbat ha d'estar d'acord amb el compliment del que diu l'Auto. Així mateix, comentà la reacció del Consorci en el sentit de complir el que prescriu l'Auto del Jutge de Barbastro, tenint en compte que després de l'Audiència Provincial d'Oscà, en el cas que hi hagués una sentència que fos contrària a la permanència de les obres en el Museu de Lleida, el litigi seria recorregut davant el Tribunal Suprem.

Plantejat en el torn obert de paraules com és que no es compleix el que estableix la UNESCO quan diu que no es poden desmembrar les col·leccions museístiques, cosa que també ho diuen convenis internacionals, l'advocat comentà que es dona el cas que la unitat museística no apareix al Codi Civil Espanyol.

Així mateix, es comentà que cal que l'Església informi i comuniqui a l'opinió pública sobre la realitat del que hi ha, donant a conèixer la defensa que es fa de la propietat de les obres d'art implicades.

A Lleida, el 23 de gener de 2021

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 de març de 2021

Essent tres quarts d'onze del matí del dia vuit de març de dos mil vint-i-u, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents la totalitat dels seus membres que són:

Mons. Salvador Giménez Valls, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Avizanda, (Vicari General), Mn. Gerard Soler Quintillà, Mn. Jaume Pedrós Solé, P. Jordi Clot Puig, Mn. Victor Martínez Mateu, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. Sibangbeu Robert Louan Gogbeu Sinin, Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Mn. Josep Maria Cebrià Sebastià, Mn. Josep Moré Estopá, Mn. Joaquim Blas Pastor, P. Antoni Riera Figueras, sj, i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà com a secretari. Va moderar la sessió Mn. Sibangbeu Robert Louan.

Donat que el Sr. Bisbe ha estat citat per la Consellera de Cultura per una reunió telemàtica dels membres del Consorci del Museu, a la qual està assistint des de una sala contigua a la que s'ha de fer la del consell, s'inicia la sessió presidint-la, fins que finalitzi i el Sr. Bisbe s'incorpori, el Vicari General.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior (23/11/2020) després de corregir algunes errades ortogràfiques i de mecanografia, i d'incorporar, en el punt 4, la nova orientació de la Casa Sacerdotal, una referència més explícita al comentari que va fer un dels membres, el qual estava citat a l'acta, tot i que, però, no es trobava indicat amb el contingut concret que s'havia manifestat.

Pel que fa a la revisió dels acords que hi pogués haver, tota vegada que no es van produir, no cal fer cap revisió.

3. Estudi i comentari de l'Informe de l'aplicació de les actuacions en el marc del Pla Diocesà de Pastoral per al curs 2020-21 de 22 de febrer de 2021. Es presenta un informe que és un resum del que s'ha fet fins ara responent al Pla Pastoral.

- En aquest sentit es fa referència a les sessions de formació (62 grups fins ara), tant de parròquies, arxiprestats o grups de catequesi... que s'han pogut fer gràcies a la utilització dels mitjans telemàtics dels que s'ha anat dotant cada entitat del bisbat i a la contractació de la plataforma Zoom.
- S'ha demanat a cada arxiprestat que facin propostes organitzatives del bisbat pel que fa a les unitats de pastoral, arxiprestats, i millores en la cúria.

- D'acord amb els suggeriments del Pla de Pastoral, en una zona de l'Arxiprestat Segrià-la Noguera-la Ribagorça que resulta ser de més extensió que el que són les Unitats de Pastoral, s'ha articulat l'atenció pastoral designant un mossèn com a coordinador de l'equip de preveres de la zona i rector d'algunes de les parròquies de la mateixa, i la figura d'un Animador de Pastoral alliberat, amb un dedicació de mitja jornada, i dos animadors més per als caps de setmana.
- S'han realitzat diferents reunions de les Àrees de Cooperació de Pastoral per tal de copsar la situació de cadascun d'aquests àmbits i cercar-ne propostes per a reeixir. Fins a la data de l'informe s'han assolit els resultats que s'especifiquen en ell, el qual s'adjunta, ressaltant els següents:
 - a. Àrea de Formació: cercar com aconseguir que hi hagi presència de la manera de fer catòlica als mitjans de comunicació en general, especialment, però, en temes com la família que preconitza l'Església, l'educació, el desenvolupament de la vida des del naixement fins a la mort, etc.
 - b. Àrea d'Evangelització: hi ha hagut una especial dedicació a tractar la pastoral de joves tal com es pot veure reflectit a l'informe, copsant que és un sector pastoral que va molt lligat a la pastoral vocacional.
 - c. Àrea d'Espiritualitat: s'ha vist que el que es fa en el camp de l'espiritualitat, especialment en l'àmbit de la pietat popular, no és gaire conegut; preocupa d'una manera especial el desenvolupament que té l'espiritualitat en el món rural on, ara, pràcticament no hi ha presència de cap grup o activitat en aquest sentit.
 - d. Àrea Socio-caritativa: s'ha realitzat la distribució del fons de solidaritat que va organitzar el Bisbat a finals d'abril, des del qual ja s'han donat una mica més de 86.000 €; també s'ha organitzat una formació per als agents a les parròquies, mitjançant la qual s'han format una vuitantena de persones. En aquests moments la comissió que treballa com a plataforma per a la localització i determinació dels reptes que ens ha presentat la pandèmia en la pastoral, està en fase d'elaboració de les seves reflexions per a traslladar-les al Bisbe.

A l'esmentat informe apareixen uns reptes dels que, a banda de la consulta del que es diu en el mateix, cal destacar:

- En la catequesi: es veu clarament que cal considerar imprescindible el garantir la presencialitat tant pel que suposa per al mètode educatiu, com pel que té d'educació en la presència de la comunitat i en la

vivència d'aquesta. Hi ha alguna experiència de com s'ha cercat l'aconseguir fer present la comunitat en la formació catequètica en aquests moments de pandèmia, i faran un inventari per poder compartir-ho. S'ha urgint a les parròquies que no només ofereixin vídeos d'Internet per a la catequesi, sinó una planificació virtual dels seus continguts. Això està motivat pel fet que hi ha dèficits en la presentació dels continguts catequètics i perquè, com que no es poden treballar presencialment, no es disposa de materials adequats que facilitin la interacció amb el catequista i entre el grup, i, en conseqüència, s'afebleix el vincle amb la parròquia conduint a que la iniciació catequètica quedi reduïda només a una transmissió de cultura religiosa. Així mateix, es veu que al no poder reunir els pares, queda molt minvada la possibilitat de revifar la seva fe i de que ells puguin acompanyar en família la dels seus fills.

- Pel que fa als reptes que planteja la pastoral juvenil, destaca la percepció de la necessitat de fomentar-la i assumir la importància que té, a més a més, cal consultar el que diu l'informe que s'adjunta.

En aquest moment s'incorpora a la reunió el Sr. Bisbe, justament quan està començant el temps destinat a fer-ne comentaris sobre el que s'ha exposat a l'informe.

Comentaris sobre el que s'ha exposat a l'informe:

Es constata, segons diu un dels membres, que els cursos que es fan de preparació als catequistes s'han triplicat pel fet de ser telemàtics. Però s'ha de tenir en compte que moltes de les catequistes són persones grans, poc o gens habituades a les noves tecnologies i que tenen dificultats per organitzar-se en aquest nou format de la catequesi, se senten insegures a l'hora de posar-se a portar una sessió...

Es veu que, pel que fa a la vivència, el fet d'haver-ho de fer telemàticament, no afecta tant als infants sinó a la interacció amb les famílies, tot i que algunes d'elles sí que hi participen. La realitat, però, és que molts pares no volen ser catequitzats.

En aquest punt, es comenta el tema dels aforaments indicats per l'Administració i es veu que el que hem de fer és arribar a la implicació directa, tot mirant de fer presencialment el que pertoca a la catequesi i ideant el que calgui per tal que sigui presencial; sempre, però, respectant les mesures establertes per evitar el contagi de la pandèmia. Està clar que el que cal no és que els infants sàpiguen de memòria unes preguntes, ni tan sols que hagin assolit els conceptes, sinó portar-los, a ells i a les persones en general, a la vivència espiritual del Crist i a l'amor vers Ell.

També s'ha de tenir en compte que fer la catequesi per videoconferència impedeix assolir la realitat, el concepte i la vivència del que és la comunitat, dimensió importantíssima en la nostra fe, que es fa presents els altres amb els que la compartim i la celebrem.

Dins l'Àrea d'Espiritualitat es demana que es doni a conèixer el que es fa a cada entitat per tal que es pugui saber més enllà de l'àmbit propi de cada entitat, per tal que a les parròquies es pugui participar en aquelles que siguin d'interès i augmentar la vivència espiritual dels fidels. També queda clar que és cada parròquia, però, la que ha d'anar fent tot el que pugui per tal de fomentar-la. Sempre s'ha de partir de la realitat de cada indret.

Sorgeix un comentari en el que es destaca la importància de fer el seguiment i acompanyament de les persones que s'atansin de nou a l'àmbit de cada parròquia; per això cal desenvolupar l'actitud d'acollida, l'acceptació, l'estar oberts, la donació, l'acompanyament, el compartir... També es nota, per part dels mossens, que hi ha un desconeixement molt gran de realitats concretes que es donen en l'àmbit de la nostra diòcesi i, conseqüentment, no les poden comunicar als fidels.

És important que algunes pràctiques es puguin compartir i que s'eviti el repetir-les en diferents llocs, per exemple la formació en Bíblia, l'adoració al Santíssim... si es fan a moltes parròquies no hi ha persones suficients per tal que la participació sigui reeixida en totes elles. Així mateix, cal cuidar la qualitat de les homilies perquè són formació per al poble senzill, potser la única que arribin a tenir.

S'inicia un comentari-reflexió sobre la necessitat que els mossens tinguin interès en assumir la responsabilitat del que passa al bisbat i a la diòcesi com a cosa pròpia, i facilitar el donar a conèixer als fidels el que se li demana en forma de notes, comunicats, difusió de campanyes, informacions pròpies de la diòcesi, tenint interès per tot el que passa o es viu en ella i transmetent-lo a la feligresia. De la mateixa manera, cal que se'n facin càrrec de les circumstàncies que concorren en la vida del bisbat o d'afers que succeeixin, encara que no siguin directament responsabilitat d'ells i no hagin d'assumir la seva tramitació o resolució.

Donada l'avançada hora del matí, s'ha de tancar aquest temps dedicat al comentari del que s'havia aportat en l'informe, tot remarcant i fent esment que no s'ha fet cap comentari ni dit res sobre la pastoral de joventut.

Pren la paraula el Sr. Bisbe agraïnt les pregàries i l'interès per la seva salut.

Comenta la situació de la Casa sacerdotal, veient que, tot i que molestarà a alguns residents durant els dies que durin les obres, és necessari

treballar per trobar-li rendibilitat. Un membre del Consell comenta que els pocs residents que hi viuen es queixen que hi ha molts treballadors de fora (l'empresa de serveis que hi ha contractada), més que dels de dins (monges de la congregació que hi viuen), i que es podria estalviar el cost de mantenir-los perquè pensen que es gasta molt quan no faria falta. Un altre membre del Consell li respon que només hi ha, segons el moment, entre dos i tres llocs de treball que, per la qüestió dels horaris laborals, ocupen diverses persones que han de fer torns i per aquest motiu, si hom no es fixa en les fesomies, sembla que hi ha més treballadors dels que realment estan contractats. Es diu que, de totes maneres, les tasques i funcions que fan són del tot necessàries, algunes en especial pels residents amb menys mobilitat.

El Sr. Bisbe comenta la situació del litigi sobre l'Art de la Franja per la que la Presidenta del Consoci del Museu (la Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya), l'ha convocat aquest matí. El Sr. Bisbe mostra el seu malestar per la soledat en la que s'ha trobat en una situació mediàtica i polititzada, atacat pel Bisbe de Barbastre i abandonat pels membres del Consorci del Museu. Explica la reacció que va tenir la Consellera, dient públicament que era el bisbe qui s'havia rendit i abandonat la unitat dels membres del Consorci al manifestar que s'havien d'entregar les obres segons dictava el Jutjat de Barbastre, quan, de fet, ell va comunicar per carta a la Consellera (carta que posteriorment va ser remesa al Jutjat de Barbastre) aquest comentari després que en una reunió del Consorci tots tinguessin aquest parer i, fins i tot, el Consorci ja hagués decidit tornar les obres i iniciat el protocol del concurs per adjudicar a una empresa el trasllat de les mateixes.

El Sr. Bisbe manifesta el dubte que té sobre la seva assistència a la concentració prevista davant les portes del museu per passat demà, dimecres 10 de març, a les onze del matí, dia en el que s'efectuarà el darrer enviament d'obres pendent, i al que està previst que assisteixin tots els membres del Consorci del Museu.

El Vicari General proposa que al final de les misses del proper diumenge, a totes les esglésies, es llegeixi la darrera nota de premsa del Bisbat per tal que la feligresia entengui la situació del Bisbe i els fets que han ocorregut. L'opinió dels membres del Consell és, de forma molt majoritària, partidària d'aquesta proposta i es demana que s'enviïn les dos notes de premsa als mossens per tal que es pugui llegir a les misses la segona nota (02/03/21), i es tingui la primera (16/02/21) com a orientació per tenir present el camí que s'ha fet. També es demana que es pengin als cancells de les esglésies.

La totalitat dels membres del Consell, menys un, aconsellen que el Sr. Bisbe assisteixi a la concentració, fins i tot que vagi acompanyat d'alguns mossens. S'acorda que vagin els membres del Consell Presbiteral, a ser possible amb el *clériman* o l'alçacoll.

Donat l'avançat de l'hora, es decideix ajornar per una propera sessió els temes 4 i 7:

4. Definició de la tasca i les relacions dels Animadors de Comunitat (redacció d'una normativa marc o protocol que defineixi les actuacions i dedicació dels animadors, i la seva relació amb la comunitat).

7. La preparació per a rebre el sagrament del matrimoni.

5. L'autorització per exercir com a Ministres Extraordinaris de l'Eucaristia. El Sr. Bisbe fa un petit comentari de la necessitat de renovar la major part de les autoritzacions, ja que eren per a tres anys, i l'oportunitat de fer-ho amb totes, de manera que tots tinguin la mateixa data. Recorda que cal que el rector presenti la sol·licitud i la data que s'havia fixat per a entregar-la a la Secretaria General del Bisbat: el 12 de març. Explica el Sr. Bisbe que es veu oportú poder tenir un matí de formació en el que es comentin els trets fonamentals, no tan sols de la manera de tractar les formes consagrades, sinó, també, del que és, el cos del Crist, i la veneració que això suposa pels cristians. De totes maneres, el Sr. Bisbe voldria poder-ho comentar i explicar en una altra sessió del Consell, donada la importància que té el fer bé el portar l'eucaristia als malalts i tractar-la amb el respecte amb el que s'ha de tractar Jesús Sagramentat.

6. Orientacions per celebrar la Setmana Santa. El Sr. Bisbe presenta un document confeccionat a partir de les orientacions de la C.E.E. i de les indicacions dels Delegats de Litúrgia de les Diòcesis de la Tarraconense, per tal de revisar-lo i veure l'oportunitat de les dades concretes que s'han especificat per a la nostra diòcesi. Es revisa i es corregeix i queda enllestit per la seva publicació.

8. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

- El Sr. Bisbe presenta el document fet pels bisbes de Catalunya amb motiu dels 25 anys de la celebració del C.P.T., esperonant la seva lectura, la reflexió i el portar-ho a la vida.
- Informació sobre aspectes econòmics suggerits per un arxiprestat. Els suggeriments estan en relació a l'estudi de la possibilitat que les parròquies deixessin d'aportar al fons de la diòcesi, donat que des que va començar la pandèmia les col·lectes s'han ressentit molt.

El Sr. Bisbe comença fent al·lusió a la necessitat de considerar el Bisbat com a cosa de tots. S'ha de tenir en compte que cal comprendre que si no hi ha ingressos al bisbat, aquest no podrà assumir l'atenció patrimonial a les parròquies (temples i rectories) amb l'ajut pel seu manteniment. El Sr. Bisbe proposa, en aquest sentit, que durant dos mesos (març i abril) les parròquies no aportin res (ja es va suspendre aquesta aportació durant dos mesos en l'any 2020).

Un membre del Consell mostra les dades del que han d'aportar les parròquies del seu arxiprestat, i diu que es molt tenint en compte que, com a conseqüència de la no assistència de molts feligresos a les misses a causa de la pandèmia, ara no hi ha els ingressos que provenien de les col·lectes.

El Sr. Bisbe comenta que si no s'accepta, la proposta de tornar-ho a fer com l'any passat, s'haurà de revisar tota l'estructura econòmica del Bisbat.

Es demana que es faci un estudi de com ha de ser l'economia, en què s'ha de gastar el pressupost del bisbat i en quins conceptes s'ha d'evitar el fer despeses, perquè si no es farà fallida econòmica.

El Sr. Bisbe diu que es farà l'estudi per tal d'optimitzar el patrimoni de la diòcesi.

- Respecte a la transparència que s'ha de tenir. El Sr. Bisbe comenta la importància de donar a conèixer la vida (i l'economia) de l'Església. A aquest respecte comenta les passes donades per la CEE i presenta el llibre *Una casa de cristal*, editat per la mateixa, el qual en parla.

Essent les dues i cinc minuts del migdia (14:05 h), s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 24 de maig de 2021

Essent les onze i cinc minuts del matí del dia vint-i-quatre de maig de dos mil vint-i-u, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Avizanda, (Vicari General), Mn. Gerardo Soler Quintillà, Mn. Jaume Pedrós Solé, P. Jordi Clot Puig, Mn. Victor Martínez Mateu, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Mn. Josep Moré Estopá, P. Antoni Riera Figueras, sj, i Juan Luis Salinas Sánchez que actua com a secretari. Modera la sessió Mn. Jaume Pedrós Solé.

El Sr. Bisbe felicita als Salesians en la persona del membre del Consell P. Jordi Clot Puig, donat que avui és la festivitat de Maria Auxiliadora, la seva patrona.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.

Tot seguit, el Sr. Bisbe comenta la situació dels mossens que estan malalts (Mn. Blas, Mn. Mateu i Mn. Cucurull).

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior (08/03/2021) després que el Sr. Bisbe hagi fet un comentari molt favorable sobre alguns dels aspectes que apareixen a la reflexió que es va fer a la darrera sessió, especialment sobre el de la catequesi a la diòcesi.

Pel que fa a la revisió dels acords que hi poguéu haver, tota vegada que no es van produir (tret del referit a l'economia que es tractarà en un punt específic en la present sessió), no cal fer cap revisió.

El Sr. Bisbe segueix en l'ús de la paraula i comenta alguns temes fora de la convocatòria, en el que es podria considerar el capítol d'informacions. Aquests temes són:

- La consulta que ha proposat el Sant Pare per a la preparació del Sínode dels Bisbes de l'any 2023 dedicat al tema de la sinodalitat. Diu que ha estat durant aquest cap de setmana passat que ha rebut el material. Ell mateix comenta que el tema, els materials i el treball que proposa són de gran envergadura i caldrà dedicar-s'hi a fons. Algun membre que ha conegut la proposta i aquests materials s'expressa en el sentit que suposarà deixar tot el que hi ha preparat al Pla de Pastoral sobre la reflexió de com hem de treballar a la diòcesi, mentre que d'altres veuen que el que s'haurà de fer és adaptar el Pla de Pastoral, sense abandonar-lo, per tractar-lo a la llum del que planteja la consulta.
- Les vacances dels mossens. Demana el Sr. Bisbe que s'ha de procurar que cada mossèn pensi en buscar qui el pot substituir i comunicar-lo al Vicari General per a què pugui conèixer-ho i trobi la solució necessària per la coordinació. D'aquesta manera s'aconseguirà que les vacances dels mossens no coincideixin totes a la vegada.
- El Testament Vital que ha confeccionat la C.E.E. Explica que està a la impremta després d'haver-lo traduït als diferents idiomes de l'estat, i que quan arribin es repartiran per tal que puguin arribar a tothom. Comenta el Sr. Bisbe que una de les maneres d'actuar contra l'eutanàsia és signar aquest document que serà una forma pràctica de dir que hom no vol que la seva vida estigui determinada per cap ideologia o persones que vulguin fer-la acabar, sinó que la pròpia voluntat és deixar que finalitzi en el moment que Déu vulgui.
- La concreció de la data de la cerimònia de l'enviament d'enguany. Després d'aportar algunes idees i suggeriments respecte a la ce-

lebració, es fa una votació i surt elegida la data del 30/09/2021, sempre tenint en compte que es realitzarà d'acord amb les mesures sanitàries que hi hagi en aquells moments.

- El Directori per a la Catequesi que ha publicat la C.E.E. El Sr. Bisbe parla de la necessitat de treballar-lo a nivell dels mossens i també del conjunt de les persones que s'hi dediquen, la qual cosa és imprescindible per afrontar la reactivació d'aquesta, especialment després de la pandèmia i l'abandó de la preparació de llurs fills que ha hagut en moltes famílies.
- El ministeri de catequista que ha establert el Papa. Es veu que incideix de ple en la consideració de la catequesi i està en relació amb la necessària reactivació d'aquesta.
- Els exercicis espirituals als mossens. El Sr. Bisbe explica que els dirigirà Mons. Joan Piris, i que cal que es digui quants voldran assistir-hi. Es comenten alguns aspectes organitzatius donat que encara hi ha mesures restrictives pel que fa a la forma, el lloc... per a reunir-se.
- Les mesures sanitàries actuals per a prevenir el contagi del coronavirus. Es comenta la situació actual i es remarca que des de la Secretaria General es comuniquen a tots els rectors cada vegada que es produeixen modificacions.
- La processó del Corpus: El Sr. Bisbe comenta que als pobles cada rector faci el que cregui més adient, un membre del consell diu que es parli amb els alcaldes. A la ciutat es farà la missa a la Catedral, a les sis de la tarda, amb l'aforament limitat al 50% de la capacitat total i mantenint la distància de seguretat de metre i mig, realitzant la processó claustral del Santíssim per les naus laterals; a l'arribar a la porta de la nau central el Sr. Bisbe sortirà amb la custòdia per tal de beneir la ciutat.

3. Preparació pròxima de l'Assemblea Diocesana.

Es presenta l'horari pensat per a l'Assemblea Diocesana:

10.00: Pregària, dirigida per la Delegació de Pastoral de Joves.

10.20: Presentació de l'Assemblea pel bisbe Salvador.

10.30: Presentació del Pla Diocesà d'actuacions per al proper curs (síntesi de les propostes enviades pels grups).

11.00: Descans

11.15: Reflexió-ponència a càrrec del Dr. Joan Viñas.

12.15: Cloenda a càrrec del Sr. Bisbe.

S'explica com serà la participació: Primer es va fer arribar a totes les parròquies, delegacions, moviments... el qüestionari que permetia treballar la preparació de l'assemblea, tot esbrinant el que s'ha fet en aquest curs i a què es comprometen cadascuna de les institucions pel proper, fent així l'aportació prèvia que substitueix el treball en grups dins el moment de la trobada, ja que no es poden fer grups i no pot assistir tothom de manera presencial.

Pel que fa al moment específic de la celebració, s'ha determinat un número concret de fidels per a cadascun dels arxiprestats, delegacions, institucions, grups,... que hi ha a la diòcesi, els quals assistiran presencialment a l'Assemblea que es realitzarà a la Casa de l'Església. La resta de fidels interessats en assistir ho faran telemàticament des de les seves parròquies o seus dels corresponents organismes. A tothom se li farà arribar per correu electrònic el document "Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022", o podrà trobar-ho a la web del bisbat, en el que es recullen les valoracions, comentaris i propostes que han aportat els grups que ho han treballat prèviament a la celebració; als que estiguin designats per assistir-hi presencialment se'ls donarà imprès en paper.

Dintre d'aquest punt, el Vicari General fa la presentació d'aquest document als membres del Consell. Explica el que s'ha fet, les mancances i les necessitats de superació que s'han trobat, i les propostes del que s'ha de portar a terme durant el proper curs; així mateix parla de com s'haurà d'avaluar i revisar tot plegat. A partir d'aquí, veient que s'haurà arribat a la meitat del termini de durada del "Pla Diocesà de Pastoral 2020-2021", es determinarà com es continua en els dos anys que resten de vigència del pla.

Explica els apartats de l'àmbit d'Evangelització que més s'han de considerar, com són la pastoral de joves, la catequesi, la formació i vivència dels laics adults, i el necessari diàleg fe-cultura. Van sorgint un reguitzell de comentaris i aportacions, establint-se un debat enriquidor. El Sr. Bisbe comenta la importància i la necessitat d'enfortir i fonamentar la catequesi per a garantir la transmissió de la fe. Alguns membres reforcen aquesta idea i veuen necessari que hi hagi una formació per als mossens, partint de l'estudi del Directori per a la Catequesi i també una altra per les persones que s'hi dediquen. El Vicari General comenta la necessitat de reforçar la Delegació de Catequesi, inclòs amb més persones. S'ha d'aconseguir que la vivència de la primera comunió sigui una vivència del fons del que és l'eucaristia, superant el quedar-se només en la festa i l'acte social, i que la preparació sigui una preparació cristiana i espiritual dels infants.

El Vicari General comenta que hi ha una constatació clara que les comunitats s'estan empetitint, fent-se més grans d'edat i que, tot plegat, tendeixen a desaparèixer. S'ha de cercar que hi hagi alguns laics que siguin

dinamitzadors i d'altres que assumeixin responsabilitats concretes; en conseqüència cal fomentar la corresponsabilitat dels laics per tal que assumeixin responsabilitats, al temps que cal que aquestes i els mateixos laics, siguin respectats pels mossens que en alguns casos ignoren o no acaben d'acceptar la tasca que se'ls ha encomanat (encàrrecs que, en moltes ocasions, són fets pels propis mossens).

Concoent, cal actuar sobre la catequesi, la pastoral de joves i la formació d'adults.

Com a resultat del confinament i les restriccions provocades per la pandèmia, s'ha quedat desballestada la pastoral universitària i el diàleg fe-cultura.

Així mateix, s'ha constatat que cal organitzar la litúrgia de manera que superi la separació entre clergues i poble d'acord amb les instruccions actuals de l'Església i, també, que s'ha de tenir cura de la preparació de les homilies de manera que, tot plegat, ajudi a donar a conèixer la Paraula de Déu i sigui possible l'evangelització fent que sigui viscuda com a centre de la vida de cada cristià. A més de la preparació i cura de la litúrgia, cal crear espais de pregària, compartint-los i publicant-los per tal que els fidels puguin anar a aquells llocs on el tipus de pregària els satisfaci més i es trobin millor.

Entre els membres del Consell s'estableix un debat aprofundint en la idea que el diàleg fe-cultura aculli també la relació amb els artistes, intel·lectuals... i el món de la Universitat.

S'ha vist que en l'àmbit socio-caritatiu s'ha de continuar fent el que s'està fent i que cal realitzar l'estudi de la incidència de la pandèmia en les famílies i persones que viuen soles, per tal de copsar l'abast de les necessitats i actuar-hi.

És de destacar com les comunitats religioses han plantejat en aquesta reflexió la necessitat de donar i transmetre esperança al Poble de Déu i a la societat.

En l'àmbit dels serveis a la comunitat cal estructurar els aspectes organitzatius de tots els serveis i l'agilització en la transmissió de la informació que es produeix o es demana.

Hi ha alguns suggeriments en el sentit de canviar de lloc alguns dels punts del document per considerar que estructuralment estaran millor en algun altre aspecte diferent d'aquell en el que ara s'han presentat. També se suggereix que s'envii digitalment a les persones que seguiran l'assemblea telemàticament i es pengi a la web del bisbat.

Aquest document titulat "Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022", el qual s'ha presentat als membres del Consell pel Vicari

General que ho ha comentat, i el proper dissabte es repartirà als assistents a l'Assemblea, s'adjunta a la present acta.

4. Concreció de la tasca i les relacions dels Animadors de Comunitat amb l'equip de preveres i la seva relació amb la comunitat (acceptació, interrelació, dedicació i actuacions concretes). La necessitat de sentir-se part d'un equip de pastoral i la coordinació dins d'ell.

Es considera que: ja que Mn. Xavier Navarro és el coordinador dels animadors de comunitat, sigui ell, amb els animadors que tenen nomenament del Sr. Bisbe, els qui vagin evolucionant i aprofundint en aquest sentit.

Un mossèn comenta que no hi ha cap problema per part dels animadors, sinó que sempre ho és per part d'aquells mossens que, en alguns casos, no els han acceptat. S'ha d'arribar a que es formin autèntics equips de pastoral composts pels rectors d'un grup de parròquies que tinguin una pastoral conjunta, els animadors de comunitat nomenats per a elles i els altres mossens que hi pugui haver en aquestes parròquies. Un altre dels membres del Consell manifesta que aquest punt posa de manifest la necessitat de conversió per part dels mossens per tal d'acceptar la responsabilitat dels laics.

El Sr. Bisbe pregunta què hauria de fer ell com a pastor per ajudar i animar els mossens per superar el dolor pastoral i l'enfonsament davant les realitats que es viuen. S'estableix entre els assistents un diàleg en aquest sentit, recordant les paraules del Papa als sacerdots de la seva diòcesi. Es remarca la necessitat de mantenir la il·lusió per celebrar el ministeri més enllà de la constatació de la nova manera de pensar de la societat, del sentiment d'incapacitat davant l'evolució tecnològica i superant la rêmora de caure en sentir-se esclaus d'haver de complir els horaris i ocupacions superficials, sense implicar el cor en l'evangelització. S'ha de superar el competir, el lluitar, el comparar... per aprendre a gaudir, compartir, ajudar...

5. Reflexió sobre la preparació per a rebre el sagrament del matrimoni.

El Sr. Bisbe planteja la necessitat de concretar com ha de ser la formació per a rebre el sagrament del matrimoni i evitar que hi hagi persones que fan formació en algunes parròquies sense connexió i relació amb la diòcesis i el que fan els altres acompanyants de nuvis.

6. D'altres temes sobre els que cal aportar alguna idea i fer-ne referència.

- L'autorització de les persones que han d'exercir com a Ministres Extraordinaris de l'Eucaristia. Reflexió sobre la necessitat de ser autoritzat i comentari sobre la dignitat amb la que s'ha de tractar el Cos sacramentat de Crist. El Sr. Bisbe comenta com va anar la

trobada de les persones que havien estat proposades per a ser Ministres Extraordinaris de la Comunió, explicant que es veu necessari el reflexionar i dir com s'ha de portar la comunió als malalts, com donar-la en les misses,... per tal que es faci amb la dignitat amb la que s'ha de fer. Ha explicat, així mateix, que les persones que no van poder assistir a aquella trobada de "formació" i, per tant, no van poder recollir el document en el que el Sr. Bisbe les autoritzava, estan convocades per un altre dia, el 26 de juny, en el que es repetirà la trobada i podran recollir la seva autorització. Després d'aquest moment, aquelles persones que no hagin assistit a cap de les dues convocatòries, no tindran l'autorització per poder ser Ministres Extraordinaris de la Comunió.

- L'economia diocesana. El Sr. Bisbe comença aquest punt, pendent de la sessió anterior, dient que fer la reformulació de l'economia de la diòcesi resulta que és una qüestió molt complexa, dedicariem molt temps en discussions i el resultat final seria molt semblant. Ell ha parlat amb l'Ecònom i amb alguns bisbes d'altres diòcesis (5), veient que cadascuna ho porta d'una manera diferent, i considera que la manera de fer-ho a la de Lleida està entre les millors d'aquestes, fent que els ingressos del Bisbat siguin un percentatge del total dels ingressos ordinaris de cada parròquia, de manera que afecta a totes les parròquies per un igual segons el que cadascuna rep.

Alguns membres aporten comentaris i es manifesten favorables a continuar de la manera que es fa, donat que el disseny general de l'economia la troben bé.

Un membre del consell planteja, però, que caldria estudiar com millorar els ingressos que rep el conjunt del bisbat i de cada parròquia, així com la manera d'estalviar en les despeses; comenta que s'hauria d'estudiar la possibilitat de llogar espais que es tenen a les parròquies, la utilització dels quals és molt minsa, essent, així, una font d'ingressos per a les parròquies i la diòcesi.

Un altre considera que el sistema econòmic actual de la diòcesi és bo i adequat, el que s'hauria de fer, però, és considerar qüestions concretes en les que es detectin necessitats o dificultats, i resoldre-les.

Essent les dues i deu minuts del migdia (14.10 h), s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 4 de març de 2021

Essent les 10:00 h del dia 4 de març de 2021, es reuneix la Comissió de Patrimoni per tal d'efectuar les assignacions de les diferents partides del pressupost diocesà destinat al manteniment del patrimoni, d'acord amb les sol·licituds efectuades pels rectors de les corresponents parròquies, prèvia la presentació dels comptes de cadascuna.

Hi assistiren: Mons. Salvador Giménez Valls, Mn. Jaume Pedrós Solé (nomenat ad casum pel Sr. Bisbe per substituir a Mn. Sallán), Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Luis Manuel Pérez Zambrano, Josep Birbe Lohan, Antoni Roger Martí i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà com a secretari de la sessió. Excusaren la seva assistència Mn. Luis Sallán Abizanda i Jesús Brufal Sucarrat, tots dos per raons justificades.

Temples parroquials

Després del corresponent estudi de les diferents sol·licituds i les situacions en les que es troben cadascun dels temples parroquials, i de les deliberacions i comentaris pertinents, s'acorda distribuir, després d'haver presentat els comptes, els 72.000 € del pressupost diocesà tot fent les assignacions que es relacionen, les quals s'abonaran a partir del mes d'abril i prèvia presentació de la factura d'obra ja realitzada:

Parròquia de l'Assumpció de Nostra Senyora del Pont de Suert (Esperan): Sol·licita ajut per restaurar l'ermita de Sant Sadurní que és una ermita a la que no es pot arribar mes que caminant per senders que s'estan esborrant. Demanen que s'iniciïn les gestions per demanar ajuts ja que hi ha risc d'enfonsament (l'absida romànica està a punt de desfaltar-se per l'acció de la vegetació, en el seu interior està rústicament apuntalat). La Comissió de Patrimoni considera que és el Consell Comarcal o l'Ajuntament qui ha de demanar els ajuts pertinents al Departament de Cultura de la Generalitat per ser un BCIN.

Parròquia de Sant Pere Apòstol d'Alcanó: Sol·licita ajut pels honoraris del projecte de restauració de la balustrada de la coberta del campanar, per valor de 3.603'17 €. No se li assigna cap quantitat, tota vegada que ja s'ha pagat la factura dels honoraris del projecte de 2.403'52 €.

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Alcarràs: Sol·licita ajut per la reparació de la teulada, reforçament d'una biga i el canvi d'una altra totalment podrida, per valor de 4.849'55 €. Se li assignen 4.000 €.

Parròquia de Santa Cecília de Senet: Sol·licita ajut per arranjament de la teulada, tapar les obertures del campanar amb una xarxa i reparar

les parets de sota les campanes, per valor de 500 €. Se li assignen, prèvia presentació dels comptes, 500 €.

Parròquia de Sant Martí de Llesp: Sol·licita ajut per canviar la canal entre la teulada i el campanar, i substituir les teules trencades, per valor de 500 €. Se li assignen, prèvia presentació dels comptes, 500 €.

Parròquia de l'Assumpció del Pont de Suert: Sol·licita ajut per restauració de la coberta de l'església, per valor de 19.726 €. Se li assignen, prèvia presentació dels comptes, 15.000 €.

Parròquia de Sant Miquel Arcàngel d'Alcoletge: Sol·licita ajut per a pagar dues factures corresponents a memòries redactades, per valor de 973'30 €. Se li assignen 973'30 €.

Parròquia de Sant Pere Apòstol d'Alfarràs: Sol·licita ajut per treballs de paleta fets al campanar i a l'església nova, per valor de 3.070'90 €. Se li assignen 1.600 €.

Parròquia de Sant Pau de Lleida: Sol·licita ajut per obra finalitzada, canvi del cremador de la caldera de la parròquia, i reposició de l'aire condicionat, per valor de 3.000 €. Se li assignen 3.000 €.

Parròquia de la Transfiguració del Senyor de Juneda: Sol·licita ajut per obres de reforma i millora en la sagristia, per valor de 9.676'42 €. Se li assignen 4.000 €.

Parròquia de l'Assumpció de les Borges Blanques: Sol·licita ajut per reforma de les canals de la coberta de l'església, per valor de 37.851'22 €. Se li assignen 15.000 €.

Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles: Sol·licita ajut per restauració dels sostre de l'església, per valor de 13.322'75 €. Se li assignen 10.000 €.

Parròquia de Sant Sadurn d'Alguaire: Sol·licita ajut per repàs de la teulada de l'església i arranament d'un dels altars, per valor de 3.000 €. Se li assignen 1.000 €.

Parròquia de Sant Andreu de Lleida: Per pagar les obres realitzades el 2018, se li assignen 7.000 €.

El total de les assignacions fetes és de 64.976'82 € dels 72.000'00 € pressupostats, restant un romanent de 7.023'18 €.

Cases parroquials

Després del corresponent estudi de les diferents sol·licituds i les situacions en les que es troben cadascuna de les rectories, i de les deliberacions

i comentaris pertinents, s'acorda distribuir els 20.000 € d'aquest concepte del pressupost diocesà, tot fent les assignacions que es relacionen, les quals s'abonaran a partir del mes d'abril i prèvia presentació de la factura d'obra ja realitzada:

Parròquia de Sant Llorenç de Lleida: Sol·licita ajut econòmic per a pal·liar el deute per la col·locació d'una reixa de protecció. No se li assigna cap quantitat donat que el Sr Rector ha renunciat a la subvenció.

Parròquia de Sant Miquel, arcàngel, de Bell-lloc d'Urgell: Sol·liciten ajut per la instal·lació de la calefacció, diverses feines de paleta i la dotació del mobiliari bàsic del pis, per valor de 15.000€. Se li adjudiquen 10.000€.

Parròquia de Sant Pere Apòstol d'Alfarràs: Sol·licita ajut per la reforma i reparació de la instal·lació elèctrica del pis de la rectoria, i les portes noves del garatge, per valor de 4.306'76 €. Se li assignen 2.000€.

Parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu de Juncosa de les Garrigues: Sol·licita ajut per la reparació del sostre de la casa parroquial, per valor de 5.953'13 €. Se li assignen, prèvia presentació dels comptes, 2.000 €.

Parròquia de l'Assumpció de Sucs: Sol·licita ajut per instal·lar calefacció a la casa rectoral, per valor de 3.249 €. Se li assignen, prèvia presentació dels comptes, 2.000 €.

Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles: Sol·licita ajut per reparar la teulada i la pintura de l'habitatge del rector, per valor de 11.623'14 €. Se li assignen 5.000 €.

Parròquia de Sant Sebastià de Vilanova del Segrià: Sol·licita ajut per repassar la teulada i l'eliminació de les gotelleres, per valor de 918 €. Se li assignen 500 €.

Parròquia de Sant Sadurní d'Alguaire: Sol·licita ajut per diferents arranjaments adreçats a eliminar goteres i humitats, per valor de 3.000 €. Se li assignen, prèvia presentació dels comptes, 1.000€.

El total de les assignacions fetes és de 22.500 €, sobrepasant en 2.500 € la quantitat pressupostada inicialment. Es diu i s'aprova que com el pressupost pel manteniment dels temples no està exhaurit, que es passin 2.500 € a la partida del manteniment de les cases parroquials.

No havent més assumptes que tractar, s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 12 de maig de 2021

Essent les cinc i cinc minuts de la tarda, del dia dotze de maig de dos mil vint-i-u, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: el Sr. Bisbe, Mn. Luis Sallán Abizanda, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Sr. Josep Pàmols Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Xavier Barrull Melcior, Sr. Luis Manuel Pérez Zambrano, Sr. Josep Birbe Lohan i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió. Han excusat la seva presència el Sr. Carlos Montes Martínez i la Sra. M. Rosa Solé Codina.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'ordre del dia, si bé es canvia aquest i es comença per les informacions.

4. Informació sobre algunes accions realitzades o situacions existents:

- *Informació sobre la nova orientació de la Casa Sacerdotal;* en veure les diferències que hi ha entre els planells originals i la construcció, l'Orde de Sant Joan de Déu que ha acceptat assumir la transformació de la casa, faran unes gestions davant la Generalitat per tal de veure si es podria autoritzar com a residència. En l'actualitat hi ha 20 persones residint habitualment i un seminarista que hi viu quan té festa al Seminari Interdiocesà a Barcelona.
- *Proposta de la Parròquia de Sant Ignasi;* davant la situació d'haver de fer reparacions que s'eleva a uns 454.000 €, el rector de la parròquia ho ha comentat al Sr. Bisbe per tal que el bisbat, tota vegada que ell és qui té la propietat, porti una part important de la despesa, l'altra l'assumiria la parròquia. Donada la quantia del cost pressupostat, el qual no pot ser assumit pel Bisbat, se li ha informat així al rector. En comunicar-li aquesta circumstància, la Companyia de Jesús que era la propietària fins que a l'any 2010 la va donar a la Diòcesi, ha proposat que li sigui retornada la propietat i seria ella la que assumiria la despesa important, no havent d'aportar el Bisbat més que una part molt més inferior.

Un conseller fa la proposta que és recolzada per la resta dels presents, en el sentit de que si s'acordés retornar la propietat que

havia estat motiu de la donació, es posés una clàusula que digués: *En el cas en el que la Companyia de Jesús arribés a marxar de la Diòcesi de Lleida, tot havent rebut el retorn de la donació del temple, aquesta propietat hauria de retornar a la diòcesi.*

El Sr. Bisbe demana el parer del Consell tot fent-los-hi la següent pregunta: *se'ls retorna la propietat i és la Companyia de Jesús la que assumeix el gruix de la despesa, o la Diòcesi manté la propietat i assumeix les reformes que cal fer?*

Donat que falta informació perquè encara no s'ha presentat la taxació del temple i els espais que hi ha, tota vegada que segons l'import el Sr. Bisbe hauria de demanar permís al Vaticà, és decideix ajornar aquest punt per la propera sessió del Consell.

- *Les obres de la parròquia d'Algerri*; El Sr. Bisbe informa que s'ha signat el contracte entre l'empresa Biosca, la parròquia i el Bisbat, de manera que el projecte comença a anar endavant.
- *Pla del Gòtic Català de la Fundació La Caixa*; el Sr. Bisbe comenta com, després d'haver abastat el gòtic civil, en aquests moments la Fundació La Caixa iniciarà l'actuació referent a l'església de Sant Llorenç de Lleida, la intervenció en la qual està previst que sigui una de les més importants d'aquest projecte.
- *La donació d'un espai a l'Ajuntament de Bovera*; sobre aquest particular, l'expropiació del qual havia plantejat l'ajuntament d'aquella localitat (es va comentar a la sessió anterior d'aquest Consell), el Sr. Bisbe informa de com ha evolucionat la situació, havent arribat a fer-ne una donació a l'ajuntament per tal que pugui construir una sala de vetlles, compromentent-se aquest, com a contrapartida, a realitzar el manteniment de l'església durant 25 anys, fent una revisió dos vegades l'any, el pagament de la llum i d'altres despeses.
- *El testament de Mn. Ros*; s'informa de com estan els tràmits per tal de fer efectiu el testament de Mn. Vicens Ros.
- *La cessió d'una parcel·la que hi ha a la Seu Vella que encara és de propietat del Bisbat de Lleida*; durant l'any 2019 es va estar parlant amb l'Ajuntament de Lleida per tal de fer-ne la cessió d'aquest espai d'uns 7.000 m² ja que és un espai del que no es podrà treure cap profit pastoral ni utilització donat el lloc on és. Les converses es van haver de suspendre en aquell moment per la situació de malaltia greu de la persona representant de l'ajuntament que s'hi encarregava, després van estar aturades per la situació de pandèmia que ha impedit fer les reunions pertinents. En el seu moment, la Comissió de Patrimoni del

Bisbat (27/02/2019) i el Col·legi de Consultors (22/03/2019) van donar el seu vist i plau a aquesta cessió. En el dia de la data en la que es celebra aquesta sessió del Consell per als Assumptes Econòmics, l'Ajuntament de Lleida ha sol·licitat si demà, dia 13 de maig, podrien venir al Bisbat a signar el document de cessió.

- *La visita de la Junta de la Congregació dels Dolors al Sr. Bisbe;* la Junta de la Congregació dels Dolors ha comentat al Sr. Bisbe la situació en la que es troben després que aparegueren desperfectes greus en una part de la teulada. Segons diuen, en aquell moment l'Ajuntament de Lleida es va oferir a fer les obres necessàries, a canvi de la cessió d'un solar que hi ha adjunt a l'oratori. El problema que comenten és que ara l'ajuntament els demana que paguin els costos i els interessos generats, i per aquesta raó demanen ajut econòmic al Bisbat. El comentari dels consellers es fan en el sentit que si hi va haver aquella permuta l'ajuntament ara no pot demanar res i, per tant, ells no han de pagar-ne el que se'ls hi demana. Per una altra banda es considera que la situació econòmica del Bisbat no està en condicions de poder assumir aquesta despesa en un oratori privat.
- *Informe sobre l'aportació que les parròquies han de fer al Bisbat;* el Sr. Bisbe informa de la davallada que han tingut les parròquies en els ingressos que perceben en les col·lectes com a conseqüència dels mesos en els que no s'han pogut realitzar celebracions a les parròquies, i del descens posterior en l'assistència a la missa dominical com a conseqüència de les mesures sanitàries per prevenir els contagis del coronavirus de la Covid-19, i de la por que ha fet que molts fidels no vulguin sortir de casa ni tan sols amb les mesures pertinents.

Considerant aquesta situació, es va veure oportú suspendre l'aportació que han de fer les parròquies al Bisbat (23% dels ingressos ordinaris per al fons comú i el 3% per a la conservació del patrimoni) durant dos mesos de l'any 2020 i dos de l'any 2021. El conjunt d'aquestes aportacions, en els temps normals, suposen uns 15.000 € al mes. Resultant així que el Bisbat ha experimentat una baixada considerable en els ingressos per aquest concepte ja que ha baixat l'aportació habitual i es deixa de percebre aquests dos mesos anuals.

3. Balanços corresponents a l'exercici de l'any 2020 de la Diòcesi de Lleida,

L'Economista comenta les dificultats en fer aquests pressupostos, més encara quan hi ha parròquies i entitats que els han presentat una setmana

abans, fins i tot n'hi ha una que els va presentar un dia hàbil abans de la celebració d'aquesta sessió, quan la data de presentació era a finals de març.

Alguns membres pregunten sobre aspectes concrets, i van fent comentaris sobre les diferents partides i aportant idees de com superar la manca d'ingressos o la davallada dels que ja hi havia.

S'aprova el pressupost presentat, del qual s'adjunta una còpia a aquesta acta.

Essent tres quarts menys quatre de set del vespre, s'aixeca la sessió.

S'adjunta a la present acta el balanç de l'any 2020 que ha estat aprovat.

Vicaria General

Preparació de l'Assemblea Diocesana

Full recollida aportacions grups parroquials, arxiprestals, Delegacions,

El nostre Sr. Bisbe, en el text publicat del Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024 (P.D.P), senyalava que la intenció de sumar ha de presidir les decisions de totes les institucions que treballen en la Diòcesi. Per això demanava allí esmerçar-se tots a progressar plegats en les següents línies:

- ▶ **Contemplació i escolta:** *“Aconsellem que en totes les parròquies hi hagi un espai i un temps dedicat a la contemplació i la pregària personal”* (P.D.P., pàg. 23).
- ▶ **Donar testimoni de Crist:** *“Us demano que renoveu i us impliqueu molt més en l’anunci del missatge de Jesucrist al món actual”* (P.D.P., pàg. 24).
- ▶ **Humilitat, senzillesa, fidelitat:** *“Necessitem oferir la nostra proposta amb humilitat i senzillesa sense rebaixar les exigències evangèliques”* (P.D.P., pàg. 26).
- ▶ **Vida de comunitat servicial i participativa:** *“La Comunitat que acull i anuncia no descarta ningú, tots són necessaris... Fer com Ell: un servei ininterromput... disponibilitat a esmerçar la pròpia vida, responsabilitat per cooperar”* (P.D.P., pàgs. 27-28).

El **qüestionari** que hi ha a continuació pretén que del que conté el text del Pla Diocesà:

- Cada grup, Moviment, Delegació, Servei, etc., revisi allò que ha fet o iniciat o s’ha proposat de fer en el curs vinent del que es proposa en el Pla per a aquest any (P.D.P., pàgs. 55-59).
- Perquè en l’Assemblea no poden fer-se grups, Delegacions i Arxiprestats, etc. Avancin les seves **propostes al conjunt de la Diòcesi per al proper curs**. Aquestes cal extreure-les del text del *“Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024”*, (P.D.P, pàgs. 39-50). Les que es facin es recolliran prèviament i es presentaran en l’Assemblea com a pla d’actuacions per al proper 2021-2022.

Allò que hem fet o iniciat en la diòcesi durant el curs 2020/2021

1. Evangelització/pastoral juvenil

- ▶ 3 reunions de la plataforma d’entitats i de la Delegació Diocesana que treballen pastoralment amb joves.
- ▶ Decisió d’activar en el proper curs una plataforma diocesana de joves representants/responsables de les realitats juvenils de la Diò-

cesi. Realitzar aquesta acció cooperant amb totes les Delegacions Diocesanes que treballen amb joves.

2. Espiritualitat

- ▶ 2 reunions dels grups i parròquies que han posat en marxa alguna oferta d'acompanyament espiritual o espai de pregària.
- ▶ Decisió d'estudiar, promoure i organitzar, oberta a altres àrees de pastoral de la Diòcesi, una acció per a formar i preparar persones que acompanyin espiritualment tant dintre d'organitzacions eclesials com en parròquies. Aquesta acció serà realitzada comptant amb l'experiència d'altres Diòcesis de Catalunya que ho han impulsat com amb alguna congregació amb llarga tradició en el discerniment i acompanyament.

3. Acció socio-caritativa

- ▶ Distribució del fons creat en la Diòcesi, amb aportació de mossens i de laics, de 82.271 euros per dotar amb més recursos en temps de pandèmia parròquies, famílies, menjadors socials, distribució d'aliments, prevenció amb menors, etc.
- ▶ Creació conjunta de totes les entitats agrupades en la xarxa socio-caritativa del Bisbat d'un fons obert COVID per a seguir implementant recursos pastorals arran la intensificació de necessitats causada per la pandèmia.
- ▶ Organització d'una comissió tècnica per a la detecció de necessitats generades arran la COVID-19 i propostes de resposta pastoral.

4. Formació

- ▶ Organització i realització diocesana, en conjunt amb un arxiprestat, de sessions formatives al voltant de l'Encíclica *Frattelli Tutti*.
- ▶ Distribució de materials de catequesi per a les catequesis parroquials en temps de confinament.

5. Organització pastoral

- ▶ Assignació d'un equip de treball pastoral compostat per preveres i laics, coordinat per un prevere, a una zona pastoral d'un arxiprestat.
- ▶ Revisió per part de tots els arxiprestats de l'organització territorial dels arxiprestats i de les Unitats de Pastoral i recollida de les propostes d'actualització.
- ▶ Distribució de 30 tauletes a parròquies i organitzacions pastorals sol·licitants per a implementar el seu treball pastoral en temps de pandèmia.

- ▶ Organització i impartició de sessions de formació sobre l'ús de la plataforma Zoom per a què catequistes, parròquies i grups parroquials puguin prosseguir la formació i el seu treball pastoral en temps de confinament.
- ▶ Subscripció d'una llicència Zoom per part del Bisbat per al suport a les organitzacions diocesanes que han sol·licitat aquest servei (més de 70 accions s'han pogut realitzar).

Qüestionari

Una vegada respost, cal **enviar-lo a Vicaria General** del Bisbat de cara a l'Assemblea Diocesana, **com a màxim fins al dia 16 de maig**, inclòs. Es pot **demanar la participació** sigui del Consell de Pastoral, de l'equip de Catequistes o de la Comissió permanent del Moviment o del conjunt de laics o de religiosos amb els que es va reflexionar i respondre el dossier a partir del que s'elaborà l'actual Pla Diocesà de Pastoral.

A. Davant del que proposa el Pla d'actuacions (pàgs. 55-59 del Pla Diocesà de Pastoral 2020-2021) en el nostre grup/arxiprestat/Moviment/Delegació... hem fet (o hem descobert que hem de fer):

B. Proposem que el Pla Diocesà d'actuacions per a tot el Bisbat per al proper curs 2021-2022, de tot el que recull **el Pla Diocesà de Pastoral 2020-2021** en les pàgines 39-50, impulsi, realitzi o iniciï les següents accions:

Nom del grup / Delegació / Arxiprestat que respon el qüestionari:

Preparació pròxima de l'Assemblea Diocesana

L'horari pensat per a l'Assemblea Diocesana:

10.00: Pregària, dirigida per la Delegació de Pastoral de joves.

10.20: Presentació de l'Assemblea pel bisbe Salvador.

10.30: Presentació del Pla Diocesà d'actuacions per al proper curs (síntesi i propostes enviades pels grups), a partir del document **Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022** que les recull.

11.00: Descans

11.15: Reflexió ponència a càrrec del Dr. Joan Viñas.

12.15: Cloenda a càrrec del Sr. Bisbe.

Forma de participació: Primer es va fer arribar a totes les parròquies, delegacions, moviments... el qüestionari que permetia treballar la preparació de l'assemblea, tot esbrinant el que s'ha fet en aquest curs i a què es comprometen a fer en el proper cadascuna de les institucions, fent així l'aportació prèvia que substitueix el treball en grups dins el moment de la trobada de l'assemblea, ja que no es poden fer grups i no pot assistir tothom de manera presencial.

Pel que fa al moment específic de la celebració, s'ha determinat un número concret de fidels per a cadascun dels arxiprestats, delegacions, institucions, grups... que hi ha a la diòcesi, els quals assistiran presencialment a l'Assemblea que es realitzarà a la Casa de l'Església. La resta de fidels interessats en assistir ho faran telemàticament des de les seves parròquies o seus dels corresponents organismes. A tothom se li farà arribar per correu electrònic el document **Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022**, o podrà trobar-lo a la web del bisbat, en el que es recullen les valoracions, comentaris i propostes que han aportat els grups que ho han treballat prèviament a la celebració; als que estiguin designats per assistir-hi presencialment se'ls donarà imprès en paper.

L'aportació pràctica del treball de reflexió a la diòcesi

La reflexió feta als diferents grups que ho han treballat ens mostra el que s'ha fet, les mancances o impediments i les necessitats de superació que s'han trobat; així mateix mostra les propostes del que s'ha de portar a terme durant el proper curs; també parla de com s'haurà d'avaluar i revisar tot plegat. Aquestes propostes s'han recollit en el document **Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022** Des d'aquí, veient que s'haurà arribat a la meitat del termini de durada del **Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024**, es determinarà com es continuarà en els dos anys restants.

Aspectes més destacats que ha mostrat aquesta reflexió prèvia:

Dins l'àmbit d'Evangelització, es veuen un seguit d'aspectes que conformen el que més s'ha de considerar, com són la pastoral de joves, la catequesi per assolir i garantir la transmissió de la fe, la formació i vivència dels laics adults i el necessari diàleg fe-cultura.

S'aprecia que hi ha una constatació clara que les comunitats s'estan empetitint, fent-se més grans d'edat i que tendeixen a desaparèixer. S'ha de cercar que hi hagi alguns laics que siguin dinamitzadors i d'altres que assumeixin responsabilitats concretes, en conseqüència, cal actuar sobre la catequesi, la pastoral de joves i la formació d'adults.

També cal fomentar la corresponsabilitat dels laics per tal que assumeixin responsabilitats, al temps que cal que aquestes i els mateixos laics, siguin respectats pels mossens que en alguns casos ignoren o no acaben de respectar la tasca que se'ls ha encomanat (encàrrecs fets, en alguns casos, per ell mateixos).

Com a conseqüència del confinament i les restriccions provocades per la pandèmia, s'ha quedat desballestada la pastoral universitària i el diàleg fe-cultura.

Així mateix, s'ha constatat que cal organitzar la litúrgia de manera que superi la separació entre clergues i poble d'acord amb les instruccions actuals de l'Església i, també, que s'ha de tenir cura de la preparació de les homilies de manera que, tot plegat, ajudi a donar a conèixer la Paraula de Déu i sigui possible l'evangelització fent que sigui viscuda com a centre de la vida de cada cristià. A més de la preparació i cura de la litúrgia, cal crear espais de pregària, compartint-los i publicant-los per tal que els fidels puguin anar a aquells llocs on el tipus de pregària els satisfaci més i es trobin millor.

S'ha vist que en l'àmbit socio-caritatiu s'ha de continuar fent el que s'està fent i fer l'estudi de la incidència de la pandèmia per tal d'incidir-hi.

És de destacar com les comunitats religioses han plantejat en aquesta reflexió la necessitat de donar i transmetre esperança al Poble de Déu i a la societat.

En l'àmbit dels serveis a la comunitat cal estructurar els aspectes organitzatius de tots els serveis i l'agilització en la transmissió de la informació que es produeix o es demana.

Aquest document titulat ***Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-2022***, el qual s'ha presentat als membres del Consell i ha comentat el Vicari General, i el proper dissabte es repartirà als assistents a l'Assemblea, s'adjunta a la present acta.

Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021/2022

Els instruments per a dur a terme les decisions i activitats pastorals en la nostra Diòcesi, d'acord amb el Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024 (pàgs. 35- 38), han de pretendre i tenir com a intenció final:

1. **Formar:** Enfortir una formació diocesana estructurada i animar grups de catequesi i d'aprofundiment.
2. **Anar a les fonts de la fe:** Espiritualitat i pastoral d'acompanyament i d'opció personal per Jesús.
3. **Servir:** Potenciar Càritas Parroquial i cooperar amb Càritas Diocesana i impulsant allò que ajuda a ser testimoni samarità.
4. **Acollir i acompanyar:** La forma de treballar en cada comunitat parroquial ha de promoure una pastoral d'escolta, acollida, obertura, servei.
5. **Organitzar els recursos:** Donar resposta, amb la major eficàcia possible, a les necessitats d'evangelització.
6. **Celebrar la fe:** Espais de pregària, qualitat i dignitat de les celebracions, centralitat de la Paraula de Déu, contemplació vital del misteri de Crist.
7. **Afavorir la comunió interparroquial:** Treballar pastoralment unint l'esforç i complementant al del germà.
8. **Aprofundir la corresponsabilitat laical:** Comunitat configurada i servidora de l'Evangeli que se gestiona i s'organitza amb la cooperació dels diferents carismes i missió del ministeri tant ordenat com laica/ i fomenta la proposta i realització de Ja vocació de cadascú.
9. **Revitalitzar i renovar llenguatges en les comunitats parroquials:** Amb allò que es planifica perseguir sempre avançar en la comprensió de l'Evangeli, la seva vivència personal i comunitària i el seu anunci renovant la formació i actualitzant-la d'acord amb les noves sensibilitats.

Aquests principis, a més de criteris per avaluar, mostren quina és la finalitat de cadascuna de les accions que ens plantejem d'acord amb el que han proposat la majoria de les organitzacions pastorals del nostre Bisbat.

ÀMBIT EVANGELITZACIÓ

a. Pastoral de joves

<ol style="list-style-type: none"> 1. Promoure una plataforma diocesana de joves amb els representants de totes les accions pastorals que es duen a terme i una altra d'adults implicats en el seu acompanyament espiritual i educatiu, per tal que treballin plegats i en xarxa. 2. A partir dels joves i amb el seu protagonisme, motivar a una trobada diocesana, comptant amb Col·legis de l'Església, Catequesi, Esplais i Pastoral universitària. 3. Impulsar el servei diocesà de pastoral universitària. 	<p>Àrea Evangelització + Delegació Diocesana de Pastoral Juvenil</p>
---	--

b. Catequesi

<ol style="list-style-type: none"> 1. Consolidar el servei del Catecumenat, difondre'l, connectant amb cada arxiprestat, i acompanyar el treball dels catequistes en aquest àmbit. 2. Adequar la transmissió dels objectius de la catequesi a la realitat actual i a les orientacions del SIC i del nou Directori. 3. Oferir als catequistes d'infants informació i assessorament perquè puguin conèixer els oratoris per tal que, amb les adaptacions que calguin, la catequesi porti a una adhesió personal a Jesús i ajudi infants i pares a iniciar-se en la pregària. 4. Revitalitzar el servei parroquial de catequesi i promoure en les parròquies la catequesi de les famílies. 5. Estudiar la manera d'aplicar en la diòcesi les orientacions sobre el ministeri del catequista. 6. Continuar oferint materials informàtics per a la Catequesi de grup. 	<p>Àrea Formació Delegació de Catequesi</p>
--	---

c. Formació de laics

<ol style="list-style-type: none"> 1. Convidar, motivar, suscitar laics i preveres a participar en una oferta formativa per a revitalització de les parròquies per a esdevenir mes evangelitzadores i samaritanes. 2. Continuar oferint a tots un moment de formació comuna aprofitant el període de Pasqua. 3. Iniciar els passos per a poder promoure en la Diòcesi un espai de reflexió/debat fe/cultura en general i per a posar en valor pastoral el patrimoni artístic. 4. Organitzar un àmbit de reflexió/formació/compartir dels Animadors de Comunitat amb els rectors amb els que cooperen pastoralment. 	Arxiprestes + Àrea Formació Delegació d'Art
--	--

d) Diàleg Fe/cultura

<ol style="list-style-type: none"> 1. Elaborar un pla de formació per a professors de Religió de cara a la seva actualització en diferents temes i àmbits que a pareixen en el Currículum. 2. Acabar la construcció de la web “Religió per a tot-hom” com a centre de recursos per als professors de Religió. 3. Fomentar la cooperació intercol·legial dels col·legis de l'Església, reunint els seus responsables i cooperar amb l'Àrea de Pastoral Juvenil. 	Àrea Formació + Delegació Pastoral Juvenil i Ensenyament
--	--

ÀMBIT ESPIRITUALITAT I CELEBRACIÓ DE LA FE

<ol style="list-style-type: none"> 1. Donar a conèixer els espais de pregària contemplativa i de recés que hi ha a la Diòcesi i impulsar-los, per tal que, els que ho desitgin, puguin trobar-ne prop del seu entorn. 2. En zones rurals d'escassa població, aprofitar festes patronals per a promoure també espais de pregària. 3. Organitzar petits grups de laics per a preparar les eucaristies dominicals parroquials. 4. Promoure l'increment de parròquies que organitzin, de manera regular, la pregària comunitària de la <i>Lectio Divina</i>. 5. Impulsar una acció conjunta formativa i celebrativa amb els qui, en les diferents parròquies, proclamen la Paraula de Déu, aprofitant la institució del diumenge de la Paraula. 6. Dedicar en cada arxiprestat algunes sessions a reflexionar sobre la dinamització de la celebració dominical parroquial. 	<p>Arxiprestats + Àrea Espiritualitat</p>
--	---

ÀMBIT PASTORAL SOCIO-CARITATIVA

<ol style="list-style-type: none"> 1. Articular els recursos necessaris per tal que les comunitats parroquials coneguin allò que està fent Càritas i també les institucions que formen la xarxa socicaritativa diocesana. 2. Completar el mapa socio-caritatiu diocesà, de forma que en cada parròquia o grup de parròquies hi hagi persones que formin part de la Càritas parroquial i es coordinin Consells amb Càritas diocesana. 3. Recollir les propostes de la comissió COVID-19, reflexionar-les diocesanament en Consell de Presbiteri i de Pastoral, articular les accions pertinents i difondre-les. 	<p>Càritas + Xarxa sociocaritativa + Consells Diocesans de Pastoral i Presbiteral</p>
---	---

ÀMBIT DE SERVEIS PASTORALS A LA COMUNITAT

<ol style="list-style-type: none"> 1. Emmarcar els Animadors de Comunitat en un àmbit diocesà referit al ministeri pastoral. 2. Analitzar en les comunitats cristianes les necessitats que detecten pel que fa als Animadors de Comunitat, proposar aquesta missió a laics i promoure'n la seva formació, potenciació i acompanyament. 3. Conferir els ministeris laïcals i de catequista, en el marc de la doctrina del Papa Francesc, a aquells que, d'entre els que compleixen els requisits, el Sr. Bisbe ha cridat i enviat específicament per a desenvolupar una missió d'animació pastoral a una parròquia, a una zona o a una àrea pastoral. 4. Promoure en cada parròquia o grup de parròquies algun o alguns laics per tal que assumeixin responsabilitats amb les que garanteixin la gestió dels fons parroquials, despatx, locals... també en absència del prevere. 5. Assegurar en cada parròquia o conjunt un òrgan de participació eclesial i de Consell Pastoral. 6. Articular informàticament la tramitació de documents de les parròquies amb el Bisbat. 7. Resoldre i aplicar les modificacions proposades en relació als arxiprestats. 8. Implementar la informació d'allò que es fa. 	<p>Bisbat</p> <p>+</p> <p>Coordinació</p> <p>Animadors</p> <p>+</p> <p>Delegació</p> <p>Mitjans</p> <p>Comunicació</p>
---	--

Actitud dels cristians davant la pandèmia

29 maig 2021 Assemblea Diocesana Esperança cristiana davant la pandèmia

*(Paraules del Dr. Joan Viñas
com a Reflexió-ponència
dins l'Assemblea Diocesana 2021)*

Agraeixo la invitació del Bisbe Salvador a reflexionar davant vostra una estona en l'assemblea diocesana sobre l'esperança davant la pandèmia que estem vivint i patint des de fa un any i 3 mesos.

Antecedents

Degut als avenços científics mèdics i tecnològics des del darrer terç del segle XX, que tenen gran repercussió sobre la manera de viure i de pensar de les persones, es creia que les epidèmies eren cosa del passat, més pròpies de l'edat mitjana i que la darrera va tenir lloc el 1918, l'anomenada grip espanyola, que va provocar milions de morts. Però que n'aparegués una en ple segle XXI era impensable.

No és d'estranyar, doncs, que la pandèmia agafés a tothom d'imprevist, tant als governants com a la mateixa OMS, com a la ciutadania, i que provoqués angoixa, por, sofriment generalitzat, no sols a tantes famílies que han patit la malaltia i la mort d'un dels seus membres, o als que han perdut la feina o han hagut de tancar la seva empresa per les restriccions. La pandèmia ha trasbalsat la vida a moltes persones.

Enfront una crisi hom es pot enfonsar en ella i no sortir-ne, però també pot **sortir-ne reforçat**. És molt millor prendre-la com un **repte**, una oportunitat per fer una aturada en el camí de la nostra vida, repensar-la i veure què podem aprendre de la crisi per sortir renovats, més forts, més feliços.

Succeeix que els psiquiatres i experts en salut pública ens avisen que estan apareixent, entre altres seqüeles del Covid19, trastorns mentals, emocionals, com ansietat, estrès posttraumàtic, dols problemàtics, i depressions, angoixes, pors davant la incertesa, la pèrdua de la seguretat en la que es vivia –que s'ha demostrat era falsa–, etc. Hi ha estudis que els xifren en el 20%. Aquest gran increment de trastorns mentals es relaciona amb les circumstàncies viscudes –i que encara es viuen ara– de limitacions de llibertat pel coronavirus. Ja la OMS vaticinava que les malalties mentals, les depressions i els suïcidis estaven augmentant i que al primer terç del segle XXI serien una de les primeres causes de malalties i de morts. Ara, amb a pandèmia, els vaticinis empitjoren. Proposen diferents intervencions a realitzar, suport psicològic, reforçar l'assistència sanitària, etc. Els experts sanitaris ens estan avisant de contractar-ne més psiquiatres i psicòlegs. Ara

bé, jo crec que totes aquestes mesures son **posar tractaments però no tractar, evitar, les causes.**

Altres estudis han constatat que en els darrers 10 anys s'han multiplicat molt, inclòs per 5, les malalties i infeccions per transmissió sexual, incloent la sífilis, de la que quasi no es parla actualment. Igualment es proposen solucions basades en la informació, però no en donar sentit a la vida. Sembla clar que l'actual manera de viure i els valors dominants de la societat, són enganys, ofertes de felicitat que són sols passatgeres a base de consumisme, individualisme, capitalisme, hedonisme, etc. Voler viure amb plaer continu, sense sacrificis, sense solidaritat, pot donar “comodat de vida”, però no “qualitat de vida”; és impossible i no solament ens fem mal nosaltres sinó als demés i al planeta, creem injustícies socials, pobresa extrema, especialment al tercer món, etc. És una societat iatrogènica, que crea malalties.

Amb la pandèmia hem hagut de restringir les nostres activitats lúdiques, com viatges, sortides amb amics, àpats, celebracions, etc. Probablement hem hagut d'anar a més d'un enterrament d'un familiar o amic/ga mort de covid-19 o altra malaltia. També ens ha pogut provocar desconcert i inseguretat les incerteses, contradiccions oficials, notícies d'efectes secundaris greus de les vacunes, els molts WhatsApp *fake news*, mentides, etc.

¿Podem viure en pau, tranquils, feliços, malgrat els mals temps que vivim?

Estic convençut que sí. La pandèmia és una oportunitat per revisar l'orientació i sentit que donem a la nostra vida i, si cal, enlloc de caure en depressió o pena, canviar-la per un estil de vida sa ben sustentat en bases sòlides, que no ens tombi per molts vents contraris que vinguin. Hem de preguntar-nos en què gastem els nostres esforços, quines coses i què considerem més importants, si tenim contradiccions, incoherències, etc.

Per viure tranquils, en pau, feliços, cal haver cultivat la **interioritat**. Si som autèntics i no superficials, si aprofundim en l'important de la vida, ens centrem i no ens dispersem, controlem el nostre “ego” i reforcem el nostre “jo”, els esdeveniments externs ens afectaran però no ens tombaran.

Si una persona viu tancada en sí mateixa i en les persones del seu entorn, cercant el màxim benestar possible i tenint poc en compte el que passa als demés, si viu dient que “ens sap greu que hi hagi tanta població pobre, tants que pateixen fam al món”, però actua com si no anés amb ella, sense solidaritzar-se ni posar els seu gra de sorra per solucionar-ho, succeeix que quan és ella la que pateix restriccions en la seva llibertat de moviments o de gaudir de la vida, i intueix que pot patir un problema de salut o econòmic, aleshores li fallen els seus pilars vitals i fàcilment pot caure en l'angoixa i trastorns mentals.

Recordem que **l'èsser humà és un ésser social**, no un individu aïllat. Per néixer i des del naixement necessitem dels demés –progenitors, educadors, etc.– Que per viure bé necessitem un entorn sa, proper i allunyat, un planeta terra sa, –ja hem comprovat com el virus del SARS-Cov II ens ha arribat des de molt lluny, la Xina–. Per tant, l'individualisme i l'egoisme no ens aporta salut ni ens fa feliços; ens crea inseguretats i desconfiances i fa que malmetem el planeta. Creure sols en el materialisme és perdre gran part de la realitat.

Per ser feliç cal obrir-se als demés, confiar més, ser solidari, treballar per ajudar a qui ho necessiti el temps que es pugui i procurar deixar un món millor als nostres fills i nets. Reconèixer que no som totpoderosos.

Esperança cristiana

Aquestes recomanacions valen per tothom, i tota persona de bona voluntat hi estarà d'acord, al menys en teoria, altra cosa és posar-ho a la pràctica. Els creients en Jesús ressuscitat, que llegim els Evangelis, podem comprovar com en realitat tot aquest estil de vida és el que Jesús ens proposa, és seguir el missatge de Jesús. Si ho féssim, si confiéssim més en Ell, s'evitarien molts d'aquests problemes.

Nosaltres creiem que **dins nostre hi ha l'Esperit Sant**, som temples de l'Esperit Sant. Per tant, cultivant la interioritat, entrant en el nostra interior, fent **silenci, escoltant**, connectem amb aquest doll d'aigua viva que Jesús ens ofereix.

Els cristians som els **seguidors de Jesús**. Ens van anomenar com a tals a Antioquia, com recull els Fets dels Apòstols. Per tant, som persones a les que ens van donar a conèixer **Jesús i l'estimem**, ens ha arribat al cor. Creiem en Ell i en el seu missatge i volem seguir-lo. En els Evangelis, Fets dels Apòstols i Cartes –Nou Testament– ens ha arribat, junt amb la tradició de l'Església, el seu coneixement. Els apòstols i molts seguidors de Jesús, després d'haver estat torturat, escarnit i mort crucificat, quedaren decebutos, tristos. Però el van percebre viu pocs dies després. Havia **ressuscitat. De la tristor van passar a una gran alegria**. Jesús no havia fracassat, havia vençut a la mateixa mort. Ells van superar la forta crisi en la que estaven.

El dia de la Pentecosta, que celebrarem diumenge passat, els Apòstols amb Maria, la mare de Jesús, que els acompanyava, van rebre l'Esperit Sant, el Consolador, el Paràclit, el Defensor, que els va donar les **energies, la força i la saviesa** necessàries per sortir, ja sense por, a Evangelitzar, a anunciar la Bona Nova de Jesús, viu, ressuscitat, a tot el poble, primer el jueu, però poc després als pagans, als no jueus. St. Pau va tenir la visió que el va convertir d'un jueu zelós perseguidor dels cristians, en un apòstol que va estendre la Bona Nova per l'imperi romà, Grècia, Macedònia, fins a Roma, on va lliurar la seva vida.

Els cristians vivien contents, s'ajudaven com a germans, es reunien per pregar i celebrar l'Eucaristia, el Sant sopar. Tenien tan clar que havien rebut el tresor de la fe, que **eren feliços i ho transmetien arreu**. Els seus veïns els admiraven per com s'estimaven. Clar que, igual que li va passar al Mestre, a Jesús, que ja ho havia advertit, ben aviat van ser perseguits pels poderosos que veien perillar les seves posicions de privilegi i no podien admetre que tots els essers humans som germans, fills d'un mateix Pare, germans de Jesús.

Les reunions de cristians celebrant el Sant Sopar i combregant, menjant el pa i bevent el vi transsubstanciats en el cos i la sang de Jesús, els refermaven en la seva fe i els donaven energies per sortir després fora, viure una vida estimant, transmetent la seva fe als demés, ajudant als pobres i necessitats, i inclús donant la vida quan els obligaven a renunciar a la seva fe. Creien en el missatge de Jesús i en Jesús present, viu, ressuscitat. I aquesta fe donava sentit a la seva vida i els omplia de felicitat; era un tresor que no canviaven per a res, donant inclús la seva vida per Ell.

Aquest mateix Esperit Sant és el que ens dona avui dia la força i la saviesa per sortir a evangelitzar, per a ser testimonis de Jesús ressuscitat en el nostre dia a dia davant els demés. Podem i hem de viure i transmetre-ho de la mateixa manera que abans.

Per desgràcia succeeix amb excessiva freqüència que molts que es consideren catòlics en la seva vida i les seves creences no han integrat el missatge de Jesús sanador i salvador, les recomanacions que abans he exposat. No son veritables seguidors de Jesús. Ell ja va advertir d'aquest error quan va dir: "No tothom que diu Senyor, Senyor, entrarà en el Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel".

Hem de sortir de nosaltres mateixos, refermar-nos en la fe i l'amor a Jesús, que va morir en la creu, però va ressuscitar, va vèncer a la mort. Hem de **canviar l'estil de vida consumista**, depredador del planeta, per poder deixar-lo millor als nostres fills i nets. Hem de superar l'egoisme.

Creient en la sanació i salvació que Jesús ens ofereix i actuant com ell ens diu, **perdre la por a la pandèmia**, deixarem de veure-ho tot negre, perquè Jesús està en Esperit al nostra costat, o millor, en el nostre interior, i ens ajuda i ens salva. La societat avança constantment, encara que no en línia recta, sinó que té pujades i baixades; comet errades com l'haver trepitjat i menysvalorat els drets i principis humans fonamentals, i haver deixat manar a les multinacionals i l'economia no productiva, abocant a l'esclavatge a la majoria de la humanitat. Però per la fe en Jesús sabem que ens en sortirem, i molt millor del que estàvem abans.

Això ens dona esperança, i aquesta confiança en Jesús ressuscitat, en l'Esperit que ens habita, ens dona pau interior que fa feliç i fa desaparèixer l'angoixa.

Estem ja començant a sortir de la pandèmia gràcies a la vacunació. El refranyer popular –la saviesa del poble no s’ha de menystenir mai– ja ens diu que “no hi ha mal que cent anys duri”; és a dir, està ple d’esperança. Gràcies a la vacunació cada vegada hi ha menys mortalitat i menys persones ingressades. No s’ha de tenir por al coronavirus SARS-CoV-II, però sí **ser prudents**.

El que seria una pena és tornar a caure en el mateix error, el no haver après la lliçó de la pandèmia, de tant sofriment viscut i que encara vivim, i pretendre seguir vivint igual que abans. Prego perquè surti una societat millor, més humana, més justa, més oberta, més feliç.

I dic tornar a caure en el mateix error de no aprendre la lliçó que ens dona la vida, perquè he repassat una conferència que vaig donar al bisbat de Girona el 9 de febrer de 2012 sobre **“atendre a l’èsser humà en la seva globalitat: Dirigir el canvi sense angoixa”**. He trobat el que els vaig dir, del que faig un breu extracte, ja que les persones angoixades sembla no recordar el que va passar fa ja més de 10 anys. Deia:

*“Estem en plena crisi econòmica i social, estem vivint en època d’incertesa, en la qual es percep el final d’una era d’estat del benestar, insostenible avui dia per la quantitat de dèficit econòmic que representa degut a la disminució dels ingressos públics, i que ha provocat xifres del 20% d’aturats i tancament de moltes empreses, empitjorant les balances econòmiques dels governs, les persones viuen amb **angoixa** sobre el seu futur.*

*Cal un altre model d’economia, una economia del compartir, de la corresponsabilitat, que estigui unida a aquestes necessitats profundes de l’home i la dona perquè tots tenim una espiritualitat. Cal una **economia de l’espiritualitat**.*

La salut com a eina de consum, entesa com a benestar i per tant felicitat, comporta la seva medicalització i la concepció de la malaltia com injustícia i com infelicitat. A més si la solució és només mèdica s’arriba a la insostenibilitat del sistema sanitari.

Els deia: Sortiran noves malalties, no s’ha acabat amb la SIDA, la malaltia de les vaques boges, o la grip aviar, no cal ser “pájaro de mal agüero”, “ocell de mal averany” o profeta de calamitats. Ens seguirem morint malgrat els avenços de la medicina, les ciències i la tecnologia, si no ens sabem adaptar bé les depressions seran el mal del segle XXI així com els suïcidis.

*Cal estar preparats, fer prevenció per evitar la malaltia. Una bona **formació integral, un retorn als valors humans** que no havíem d’haver perdut ni deixat de banda per una modernitat i llibertat ma-*

lentesa. Del passat hem de recuperar allò que és humà: dir que sempre hem tingut dos ulls i que cal conservar-los no és ser antiquat. El cultiu dels principis humans, dels valors, la recerca de sentit de la vida, com Victor Franklens diu, és el que ens ajudarà a sobreviure i a ser felïços.

Aquí hi ha el greu error que s'ha estès en una important part de la societat. La satisfacció dels desigs es considera el principal, i els mitjans científics i tècnics han d'estar orientats a aquesta satisfacció. Així, la prevenció no és el domini del cos humà, dels desigs, passant a portar una vida plena seguint els principis humans que Jesús ens ensenya i revalida ja des de l'Antic Testament –els deu manaments–, sinó que tot ha d'anar a satisfer la llibertat individual.

Una vegada més es fa del tot necessari a la societat el difondre el missatge sanador, salvador, de Jesús. Missatge que, de seguir-lo, dona felicitat, no la suprimeix, ans al contrari. Això sí, a l'igual que Jesús va patir rebuig i va patir la passió i mort en creu, abans de vèncer a la mateixa mort per la resurrecció, seguir-lo ens exigeix uns certs sacrificis, esforços, un control del nostre ego, dels nostres desigs, de l'individualisme, i obrir-nos als demés, ser sensibles i col·laborar a disminuir el mal en el món, la fam, les injustícies, les morts provocades pel nostre egoisme...; sí, jo em sento una mica responsable, ja que, gràcies a les restriccions d'accés a Europa dels immigrants, gràcies a l'explotació del tercer món que fem, jo puc gaudir de la comoditat de vida del primer món i puc comprar-me *commodities*, petits luxes, etc.

Precisament Jesús ens ensenya un camí vers aquesta societat justa, amable, on l'estima entre les persones sigui el nexa d'unió. **Ell representa el màxim de la humanització**, que és la **divinització** de l'home, entenent a **Déu com Amor**, plenitud a la que aspirem tots, però que sabem que en aquesta vida és impossible de gaudir del tot, precisament degut a les limitacions del nostre cos. Aquí podem veure un nexa d'unió entre la ciència humana i la religió.

Cal, com he esmentat, el **cultiu integral de la persona**, el desenvolupament de totes les intel·ligències que tenim, no sols la lògica, sinó les descrites per Gardner, especialment la més elevada, **l'espíritual**. Cal tenir en compte les aportacions dels estudiosos com, entre d'altres, Karl Rahner, que va escriure que l'home del segle XXI o serà místic o no serà. Totes les persones, creients o no tenim experiència transcendental, som éssers espirituals.

Si reforcem la nostra vida interior, si treballem i ens formem en la nostra personalitat, emocional, física, intel·lectual, espíritual, aleshores serem més lliures i relativitzarem més la crisi. És el que alguns diuen: **cal gent sòlida per aquests temps de societat líquida**, per a no diluir-nos en

ella i perdre la nostra identitat. Però, al mateix temps de formar la nostra manera de ser fundant-la en la roca, en elements sòlids, no en ídols caducs i falses esperances, aleshores cal **també aprendre a nedar**. Si fins ara la societat canviava a un ritme més lent i podíem caminar sobre terra, ara és líquid del ràpid. Com tot canvi social no és d'avui per demà, però sí que és ràpid –és una crisi– i ens hi hem d'adaptar, i no sols adaptar-nos sinó ser capaços de liderar-la en part, almenys de liderar la nostra vida per no ser conduïts com esclaus on no volem.

La fe en Jesús i la lectura i meditació del Nou Testament és una manera de recuperar una proposta de vida amb sentit, oberta, solidària amb els demés, especialment amb els que més sofreixen i ens necessiten, sempre serem necessaris i ens sentirem útils. L'estimació com a element de felicitat. Viure una vida que no sigui un absurd, deixar un llegat a les noves generacions que sigui un món millor.

A l'igual que van fer els apòstols i els primers cristians, que quan van percebre a Jesús viu, ressuscitat, quan van rebre l'Esperit Sant, els va desaparèixer la por, la desorientació, la pena; nosaltres, desorientats i vivint moments difícils per la pandèmia, **moguts per l'Esperit Sant ens hem d'aixecar, deixar enrere les nostres pors, i sortir a donar testimoni de Jesús ressuscitat.**

Els laics som la majoria en l'Església i estem presents en tots els llocs on les persones es mouen; està, doncs, a les nostres mans, amb l'ajut de l'Esperit, que **transformem la nostra Diòcesi, reforcem les comunitats nostres de germans**, les parròquies, el bisbat: fem que les comunitats siguin de germans en aquest petit tros de territori on ens toca donar testimoni del Crist Ressuscitat, tu i jo, nosaltres i vosaltres, grans, vells, joves i nens i nenes. La societat ens necessita; hem de **viure l'alegria de l'Evangeli** i així la transmetrem als demés. “Un cristià trist és un trist cristià” va dir el Papa Francesc: li manca fe, li manca coneixement vivencial, al cor, de Jesús, no connecta amb l'Esperit Sant que té dins seu. Fem comunitats, com també demana el Papa Francesc en la *Fratelli Tutti*.

Els cristians hem de ser **missatgers d'esperança**, sent prudents amb la prevenció del COVID-19, però sense por ni exageracions, posant la confiança en els experts, encara que sabent que no ho saben tot i que el risc 0 no existeix. Hem de sortir de nosaltres mateixos i anar a l'encontre de l'altre. Estimar és el que fa feliç, això ens ho ha ensenyat Jesús i ho podem comprovar constantment.

Amb força i convicció, amb la nostra vida i les nostres paraules, el que hem d'anunciar és que amb Jesús viu i ressuscitat dins meu, la meua vida ha canviat. Estic alegre, no m'enfonso davant res ni ningú, tinc unes

ganes enormes de contar la meua vida als altres i dir-los: És veritat! Crist ha ressuscitat i jo en soc testimoni. Et respecto, però: Et perdràs aquesta experiència meravellosa que estic vivint? Per què no ho proves? Déu t'està cridant, Déu és Amor i **t'estima**.

Sempre, però més en aquesta època, hem d'encendre la llum de l'esperança; és la nostra missió de cristians.

En el segle XXI convé recuperar l'espiritualitat, convé ser religiós, tenir fe, esperança i amor. **L'amor és l'únic que fa feliç: estimar i ser estimat.** Tot l'altre, tot aparell que dona comoditat, ajuda a viure millor però no dona felicitat. Si s'utilitza com a mitjà, bé, però si es desitja com un fi és quan es desenfoca la vida i venen els problemes i els sofriments.

No tot és dolent en la pandèmia. Ha fet sorgir molta solidaritat, ens ha recordat la nostra vulnerabilitat, personal i col·lectiva, que som éssers interdependents, tant en el sanitari com en el social, econòmic, polític, tecnològic, ecològic...

És qüestió de confiança el creure que un dia no massa llunyà la convivència es basarà en la solidaritat i la fraternitat, enlloc que la confrontació i la rivalitat deslleial, que serem capaços de construir un món més just i fratern per a tothom, posant-hi cadascú de nosaltres el nostra gra de sorra segons les nostres capacitats. Creient en el Déu Pare Amor i en el seu Fill Jesús, estic segur que algun dia s'aconseguirà.

La nostra fe es viu en comunitat, no aïlladament. –*Veieu com s'estimen*– era un senyal evangelitzador dels primers cristians. **L'Eucaristia és el centre de la nostra fe**, és on ens unim més amb Jesús, mort i ressuscitat, que entra dins nostre en la comunió. No és el mateix assistir a una celebració des de casa, gràcies als mitjans telemàtics, que presencialment. Ara que ja la majoria de la gent gran estem vacunats, no hi ha més excusa que la comoditat, no hi ha cap motiu de por per no assistir a la missa dominical, com fèiem abans. Us animo a fer comunitat, a anar a les celebracions amb prudència, però sense por, amb confiança.

Us animo a viure esperançats, lliures, feliços, sense por, vibrant amb Jesús ressuscitat, i anunciar-ho als demés. Nosaltres hem de ser més esperançats que els no creients, perquè tenim la fe en l'ajut de Jesús Ressuscitat, en l'Esperit Sant que ens habita.

Moltes gràcies per l'atenció.

Joan Viñas

Secretaria General - Cancelleria

Cessaments

Durant el primer semestre de l'any 2021 s'han produït, com a conseqüència dels relleus en els seus càrrecs, els cessaments que s'indiquen. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, reconeix la dedicació amb la que cadascuna d'aquestes persones s'han a desenvolupar la tasca pròpia del càrrec que ocupaven, i la cura i atenció espiritual que han tingut vers els seus feligresos, els germans en general, i a les persones que han tractat des d'aquestes responsabilitats.

Gener

Dia 8

Mn. Jacint Cotonat Cerqueda, cessà com a capellà de la Capella del Cementiri Municipal de Lleida.

Maig

Dia 10

Mn. Josep Moré Estopà, cessà com a adscrit de la parròquia de Sant Jaume de Lleida.

Mn. Francisco Javier Jauset Clivillé, cessà com a rector de la parròquia de Sant Martí de Lleida.

Mn. Jordi Pardell Mateu, cessà com a rector de la parròquia de Sant Jaume de Lleida.

Mn. Casildo Rodríguez Bravo, cessà com a rector *in solidum* de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Vilaller, Viu de Llevata i Viuet.

Mn. Antonio Agelet Delpueyo, cessà com a vicari de la parròquia de Sant Martí de Lleida.

Mn. Hèctor Fabio Fernández Ordóñez, cessà com a rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Torres de Segre; Sant Pere apòstol, d'Alfés; la Nativitat de la Mare de Déu, de Sunyer; Sant Pere apòstol, d'Alcanó; i Sant Llorenç, de Soses.

Mn. Luis Antonio Aguirre Abella, cessà com a vicari de les parròquies de Sant Martí i Sant Llorenç de Lleida.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 30 de juny de 2021.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Estadística de la Diòcesi

Durant l'any 2020 es registraren a les parròquies de la nostra diòcesi les següents dades sacramentals, segons consta a l'estadística oficial confeccionada pel Departament d'Estadística del Bisbat de Lleida.

Registres Sacramentals a les parròquies durant l'any 2020	
Baptismes de menys d'un any (<1 any)	142
Baptismes d'entre un i set anys (1-7 anys)	37
Baptismes de més de set anys (>7 any)	57
Primeres comunions	486
Confirmacions	220
Matrimonis catòlics	24
Matrimonis en els que almenys un dels contraents no és catòlic	1
Unció dels malalts	334
Defuncions pàrvuls	0
Defuncions adults	1467
Assistència a la missa dominical	5270
Número de catequistes	188

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 2 de juliol de 2021.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Material per a celebracions extraordinàries

Lleida, a 18 de gener de 2021

A totes les delegacions de pastoral i als moviments, associacions i d'altres institucions que hi són en cadascuna d'elles.

Benvolguts,

Per insinuació d'algun rector, volem demanar-vos que en el moment de preparar el material que s'ha de distribuir a les parròquies per tal de celebrar els dies assenyalats en els que se celebren campanyes concretes adreçades als fidels, com ara el dia de la família, el dia del malalt, el dia de l'amor fratern, la campanya de Mans Unides i d'altres, es faci el possible per tal que la documentació pugui estar a les parròquies abans del diumenge anterior al dia en el que se celebra, de manera que el mossèn pugui aprofitar el diumenge que li queda per presentar la campanya i motivar la participació de la feligresia. Especialment és necessària aquesta mesura en aquells casos en els que hi ha una col·lecta especial vinculada a dita celebració.

Certament som conscients de la dificultat que implica donat que els materials han d'arribar des d'on s'hagin imprès, s'han d'organitzar, empaquetar, fer-ne la distribució o portar-los al bisbat per tal que passin a recollir-los (cosa que encara augmenta els dies necessaris fins que arribi a la parròquia), amb tot, però, seria important aconseguir que quedés el diumenge anterior disponible per tal de fer-ne la motivació i repartiment dels sobres... especialment en les campanyes que impliquen una col·lecta especial (Santa Infància, Mans Unides, Seminari, Càritas Diocesana, Dia de l'amor fratern, Domund, Germanor...).

Us demanem que passeu aquest missatge als moviments, associacions, etc., que pertanyen a la vostra delegació.

Agraint-vos la vostra dedicació i l'atenció que ens teniu, rebeu la nostra sincera salutació.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Consulta dels llibres Sagramentals

Lleida, 1 de febrer de 2021

Benvolgut rector,

Degut a que cada vegada hi ha més persones que demanen informació referida als llibres sacramentals, especialment el del baptisme, en ocasions només per qüestions genealògiques, de curiositat familiar o àdhuc heràldiques, sembla oportú recordar alguns criteris que cal tenir en compte.

Cal, evidentment, prevenir els possibles abusos i tenir cura de preservar la identitat de les persones i les corresponents dades que s'hi refereixen. És necessari ser molt curosos amb la documentació (c. 486.1) doncs, per una part és el suport que permet a l'Església saber sobre l'administració dels sacraments i els seus destinataris, i, per altra, és una garantia pels fidels que veuen en ella el registre de la seva vida sacramental, i ajuda a prevenir abusos, evitar omissions... De la mateixa manera, mantenir la documentació d'una forma acurada, pot eludir conflictes de l'Església amb les autoritats civils, especialment amb la importància que han assolit les lleis sobre protecció de dades personals. Així mateix cal recordar que la normativa canònica en fa referència i ens obliga a mantenir la documentació ben complimentada, custodiada i protegida perquè *a ningú no li és lícit lesionar il·legítimament la bona fama que hom pugui gaudir ni violar el dret de cada persona a protegir la seva pròpia intimitat* (c 220). És per això que l'Església sempre ha procurat que les dades personals dels fidels, les quals hi són als diferents llibres parroquials (c. 535), fossin diligentment custodiades i només es puguin proporcionar a qui tingués un interès legítim en el seu coneixement.

Per tal de tenir una orientació més completa sobre aquest tema, és oportú consultar el document de la Conferència Episcopal Espanyola de 23 d'abril de 2010, titulat *Orientaciones acerca de los libros sacramentales parroquiales*.

Si més no com a síntesi, en aquest moment és oportú recordar els següents aspectes:

Tots els fidels tenen dret a rebre personalment certificacions o còpies autoritzades d'aquells documents continguts en els llibres parroquials que es refereixin al seu estat personal. L'interessat haurà d'acreditar documentalment la seva identitat i la raó per la qual ho sol·licita. En el cas de no quedar acreditada la personalitat del sol·licitant (o de la persona autoritzada), o no quedi garantit l'interès legítim en la finalitat per la que es demana la documentació, no s'han d'expedir certificacions o còpies autoritzades.

Quan la persona interessada no pugui sol·licitar la documentació presencialment, ho podrà fer per mitjà del seu cònjuge, dels pares, dels

germans, dels fills o d'una persona autoritzada legalment. En aquests casos, la persona interessada haurà d'autoritzar per escrit a qui farà la gestió, indicant a més a més de les pròpies dades identificatives, aquelles que identifiquen el parent o procurador autoritzat.

La sol·licitud es presentarà per escrit i quedarà guardada en la parròquia o institució que la rebí per tal de tenir la justificació que han estat demanades aquelles dades per l'interessat. De la mateixa manera s'haurà de conservar l'autorització a la persona que hagi estat encarregada per l'interessat per fer la tramitació.

És al rector a qui correspon expedir certificacions o còpies autoritzades dels assentaments o anotacions registrals referents al fidel que les sol·liciti, tret que hagi delegat aquesta funció en un Vicari parroquial. En el cas que aquesta responsabilitat es confiï a una altra persona diferent del Vicari parroquial, caldrà que sigui el Bisbe o el Vicari General qui faci la delegació per escrit.

Els certificats o extractes hauran d'estar complimentats en el model propi de la diòcesi i validats per la signatura del Rector, o d'aquell en qui s'hagi delegat, i el segell de la parròquia. Quan un certificat hagi d'anar fora de la diòcesi, haurà d'estar legalitzat per l'Ordinari o el seu representant; en aquests casos, si estan redactats en una llengua que no és oficial en la diòcesi de destí, s'haurà d'acompanyar de la traducció al castellà.

S'ha de tenir en compte que no és correcte atendre sol·licituds de certificacions o de còpies de documents (partides de baptisme...) per telèfon, menys encara si no es coneix la persona que ho demana, donat que no se sap si realment és l'interessat qui ho està sol·licitant ni ens pot deixar constància escrita de la sol·licitud. Sí és vàlida la sol·licitud per correu postal. De la mateixa manera, es podria considerar vàlida la sol·licitud per correu electrònic donat que queda registrada l'adreça i el nom del sol·licitant, i mitjançant el qual fins i tot es pot remetre la sol·licitud signada digitalment, la qual cosa té total validesa. En qualsevol cas, però, caldrà enviar una fotocòpia compulsada (autenticada) del D.N.I., N.I.F. o passaport que acrediti la identitat del sol·licitant i l'autorització per fer la gestió si és el cas que no ho demana el propi interessat.

El document demanat es pot enviar per correu postal o, escanejant-lo, per correu electrònic, considerant, però, que aquesta darrera opció pot ser no acceptada per l'organisme on s'hagi de presentar en no poder copsar l'autenticitat del segell i la signatura.

Tret que el Bisbe disposi quelcom en sentit contrari, els llibres sacramentals dels darrers cent anys, i la documentació que contenen, ha de quedar restringida per a la lliure i pública consulta, tota vegada que és reservada per la seva pròpia naturalesa. Els llibres l'antiguitat dels quals sigui superior

als cent anys són considerats documentació històrica i no hi ha cap tipus de restricció per a la seva consulta.

S'ha de recordar que aquests darrers, els llibres que tenen més de cent anys, s'han de lliurar a l'Arxiu Diocesà de Lleida, en dipòsit i per a la seva custòdia, d'acord amb el que disposa el Decret de 14 de febrer de 2008 del Bisbe Javier Salinas.

En cap cas es pot permetre la consulta directa, manipulació, enregistrament o reproducció total o parcial dels llibres sacramentals que encara siguin a les parròquies. La microfilmació, la digitalització, o qualsevol altra forma de tractament o enregistrament, ja sigui de la totalitat o part dels documents dels arxius hauran de tenir l'autorització escrita del bisbe. Els llibres sacramentals no es poden treure de l'arxiu parroquial tret dels casos d'unitats pastorals formades per diverses parròquies, en el que podran conservar-se a l'arxiu d'una d'elles, amb el consentiment del Bisbe.

Les sol·licituds de dades amb finalitats genealògiques referides als darrers cent anys, només serà possible satisfer-les quan l'interessat cerqui dades referents als seus ascendents directes fins el segon grau inclòs (pare o avis, els germans també són de segon grau però no són ascendents).

S'ha de tenir present, que en els casos d'apostasia està prohibit fer-ne consulta o expedir una còpia o certificació de la partida de baptisme, ni tan sols per sol·licitud de l'interessat.

En tots els casos en els que hi hagi algun dubte sobre l'oportunitat d'estendre certificacions o fer-ne còpies autoritzades dels llibres sacramentals, s'haurà de consultar amb el Bisbe de la Diòcesi.

Sense més, rebí una cordial salutació

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Tot seguit us fem arribar una proposta de sol·licitud de documentació (certificació o còpia autoritzada) que podeu adaptar a les circumstàncies de la vostra parròquia. S'ha de tenir en compte que en aquesta sol·licitud que és obligatòria, han de constar les dades identificatives de qui ho sol·licita i la finalitat que té per demanar la documentació. Aquesta sol·licitud i l'autorització de qui la recull, si no és el propi interessat, s'han de conservar com a justificant del motiu pel qual s'ha donat (legislació relativa a la protecció de dades).

Annex

Model proposat de sol·licitud

Bisbat de Lleida Parròquia de
 (nom de l'interessat), amb D.N.I., N.I.F. o passaport
 número, resident a, província
 de, carrer
 ... núm., pis porta

Sol·licita:

La còpia autenticada de la seva Partida de Baptisme, la Certificació
 de Matrimoni o d'altres tipus de documentació relativa a l'interessat
 que hi figuri als arxius sacramentals de la parròquia (cal especificar qui-
 na).....

acte que es va celebrar a aquesta parròquia, el dia
, per tal de (especificar el motiu pel qual ho
 sol·licita)

.....
 Per a què consti, ho signa a
, el..... dede 20.....

Donada la impossibilitat de recollir directament la documentació a la que es
 refereix la present sol·licitud, l'interessat autoritza a fer-ho a
 (nom de la persona autoritzada)

....., amb D.N.I., N.I.F.
 o passaport número

....., ja que és(especificar el paren-
 tiu)..... a la qual demana que actuï com a procuradora.

Per a que consti, ho signa a, el..... de
de 20.....

*(S'ha de presentar la documentació identificativa de l'interessat/da,
 i en l'autorització també la de la persona autoritzada)*

Adoració al Santíssim

Lleida, 2 de març de 2021

Ja la coneixes, **és la iniciativa a la que fa uns anys ens va convocar el Sant Pare per tal que adoréssim el Santíssim, preguéssim i ens poguéssim reconciliar amb ell, amb els altres i amb nosaltres mateixos.**

Hola

Volem convidar-te a participar en aquesta estona d'adoració i pregària que tindrem a la nostra ciutat.

Serà a la **parròquia de Sant Pere de Lleida**, a la plaça Sant Francesc, **entre les 7 de la tarda del dia 12 de març, divendres, i les 7 de la tarda del dia 13, dissabte.**

Per les circumstàncies excepcionals a la que ens obliga la pandèmia de la Covid-19 (l'any passat es va haver de suspendre perquè estàvem en ple confinament) l'horari amb el que es portarà a terme experimentarà alguns canvis.

Dia 12 de març

19:00 h: Celebració de la paraula i preparació per a rebre el sagrament de la reconciliació. Tot seguit adoració al Santíssim i oportunitat de celebrar el sagrament del perdó.

21.00 h: Reserva i tancament de l'església.

Dia 13 de març

07.00 h: Reinici de l'adoració al Santíssim i confessions durant tot el dia.

19.00 h: Celebració de l'Eucaristia

Podràs participar anant a passar una estona de pregària i adoració al Crist Sagramentat (durant tot el temps hi haurà mossens per a confessar). També podràs prendre part comproment-te a fer la teva adoració en un torn sencer i concret d'una hora, de manera que es pugui garantir que Jesús no es quedarà sol en cap moment; per fer-ho hauries de trucar al 657 80 73 01 per tal de comunicar la teva disponibilitat.

Finalment, també pots participar, i et demanem que hi col·laboris en aquesta tasca, fent-ne difusió allí on tu vegis que la pots fer. T'adjuntem el cartell en pdf, per fer-ne còpies caldria fer-les en mida DIN A-3 i utilitzant l'arxiu que es diu cartell 2021.pdf; i en fotografia que va millor per fer la difusió per correu electrònic, Whatts App... en un arxiu que es diu cartell 2021.jpg.

Esperant trobar-nos davant el Santíssim, rep una cordial salutació ben cordial.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Vida Diocesana

Necrològiques

Mn. José Luis Olaechea Albistur

Mn. José Luis Olaechea Albistur, fill de María Luisa i de Diego, va néixer a Lesaka, Navarra, el 10 de març de 1932. Va ser batejat al seu poble natal al dia següent de nàixer, on també va ser confirmat als sis anys d'edat. Va estudiar al Seminari de Pamplona entre el 1943 i el 1955, essent ordenat el 26 de juny d'aquell any per Mons. Enrique Delgado Gómez.

Entre 1955 i 1959 va ser coadjutor organista de la parròquia d'Echarlar. Marxà a Alemanya a realitzar estudis d'orgue entre el 1959 i el 1962 i en tornar va ser nomenat coadjutor organista de la parròquia de Tafalla fins al 1963.

L'any 1963 va guanyar per oposició la plaça de Mestre de Capella de la Catedral de Lleida, essent Canonge de la mateixa i quedant incardinat en aquesta diòcesi, càrrec que ha exercit fins al 2002 en el que va passar a ser Canonge emèrit i fou nomenat Canonge-Organista de la Catedral.

L'any 1967 va ser nomenat Vocal de la Secció de Música de la Comissió Diocesana de Litúrgia.

Mn. José Luis Olaechea Albistur va morir el dia 25 de gener de 2021, als 88 anys d'edat i 66 de sacerdoci, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per descansar en la Pau del Senyor gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Francesc Miret Prió

Mn. Francesc Miret Prió, fill de Maria i de Francisco, va néixer a Santa Engràcia de Tremp (Lleida), el 24 de febrer de 1935. Va ser batejat i va rebre el sagrament de la confirmació al seu poble natal. Després de cursar els estudis eclesiàstics al Seminari Missional dels Fills de la Sagrada Família a Barcelona, va ser ordenat el 12 de juliol de 1959 a Barcelona, dins l'esmentada congregació.

Com a membre de la Congregació dels Fills de la Sagrada Família, la seva dedicació pastoral va ser a l'ensenyament i en la cura espiritual a les parròquies. Destaquen entre elles la parròquia-santuari de la Virgen del Pino, patrona de la Diòcesi de Canàries, la parròquia de Teror, la de Sant Pius X i la de Sant Francesc d'Assís de las Palmas, en les que va exercir els càrrecs d'adscrit, vicari i rector.

Al maig de 2002 es va posar en contacte amb el Bisbat de Lleida oferint-se per exercir com a sacerdot en aquesta diòcesi. Després de diferents contactes, el Sr. Bisbe, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, el juliol del 2003, comunicà al Superior General de la Congregació de Fills de la Sagrada Família la disposició de la diòcesi d'acollir-lo en concepte de prova durant un temps determinat, alhora que se li ajudava a apropar-se geogràficament a la seva família resident a Tremp. Al mes d'agost del mateix any la Congregació accedí, essent acollit com a sacerdot al servei de la Diòcesi de Lleida durant un temps de prova establert de dos anys. El 25 de gener de 2006 el Sr. Bisbe Ciuraneta signà el Decret d'incardinació del P. Francesc Miret Prió a la nostra diòcesi, produint-se, tot seguit la corresponent exclaustació de la Congregació dels Fills de la Sagrada Família.

Dins la nostra diòcesi va exercir el seu ministeri a la parròquia de Sta. Teresa Jornet de Lleida com a adscrit, fins al setembre del 2004. Va passar llavors, també com a adscrit, a les parròquies de Sant Antolí d'Aitona i de la Nativitat de la Mare de Déu de Seròs fins al setembre del 2007, data en la que passà a exercir el seu ministeri a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida i a la de Santa Maria Magdalena a partir, en aquesta darrera, del 2012.

Mn. Francesc Miret Prió va morir el dia 29 de gener de 2021, als 86 anys d'edat i 62 de sacerdoci, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per descansar en la Pau del Senyor gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Armand Carbonell Bergès

Mn. Armand Carbonell, Jutge Ponent del Tribunal Eclesiàstic de la Diòcesi de Lleida, va morir el divendres dia 5 de febrer a l'edat de 67 anys. La missa exequial se celebrà el dissabte, dia 6 de febrer, a les 16.00 h, a l'església parroquial de Sant Ramon Nonat de Coma-ruga.

En l'actualitat era el rector de la parròquia de Sant Ramon Nonat de Coma-ruga i jutge del Tribunal Metropolità de Tarragona com també jutge diocesà del Tribunal Eclesiàstic de Lleida i de Sant Feliu de Llobregat.

Nascut a Sant Martí de Maldà el dia 30 de maig de 1953 va rebre l'orde del diaconat a la capella del Seminari Pontifici de Tarragona l'any 1978. Dos anys després era ordenat prevere a l'església parroquial de Sant Pau de Tarragona.

En els seus primers anys de ministeri Mn. Armand va ser col·laborador a diferents parròquies de la Conca de Barberà: Santa Coloma de Queralt, Rauric, Llorac, Albió, Conesa, Segura, Savallà del Comptat, Guialmons i Aguiló. Seguidament, entre els anys 1983 i 1998, va ser ecònom de Sant Jaume de Belianes, encarregat de Santa Maria dels Omells de na Gaia, i rector de Sant Martí de Maldà. Més tard, l'any 1992, va ser nomenat rector de les parròquies de Llorenç de Vallbona, Rocallaura, Maldà i Vallbona de les monges. L'any 1998 va ser destinat a l'Alt Camp on va ser rector de les parròquies de Farena, La Riba i Picamoixons. Durant un any també va ser el rector de Sant Martí de Vilaverd. Durant dotze anys, de 2001 a 2013, va ser el rector de la parròquia de Sant Bartomeu de Roda de Berà.

Llicenciat en Dret Canònic, Mn. Carbonell va ser notari secretari del Tribunal Metropolità de Tarragona entre els anys 1998 i 2012, i jutge de 2002 a 2018. A més, va ser membre del Consell Presbiteral entre els anys de 1981 a 1990 i de 1997 a 1998.

Reposi en la pau de Crist.

Mn. Joan Grau Bañeres

Mn. Joan Grau Bañeres, fill d'Antonia i de José, va néixer a Alguaire el 2 de febrer de 1925. Va ser batejat 19 dies després, i confirmat al seu poble natal el 16 de juny de 1940. Al 1939 va ingressar en el Seminari Conciliar de Lleida, realitzant els estudis eclesíastics fins a l'any 1950. El 29 de juny d'aquest mateix any va ser ordenat a la Capella Major del Seminari pel Bisbe Aurelio del Pino.

En iniciar el seu ministeri sacerdotal, va ser nomenat ecònom de la parròquia de Santa Cecília de Senet, i encarregat de les parròquies d'Aneto, Estel i Forcat fins l'any 1955. Aquest any va passar a ser capellà auxiliar de l'Hospital Provincial Santa Maria fins l'any 1964.

Després va estar sis mesos a la parròquia de l'Assumpció de Castelló de Farfanya per passar a la de Sant Antolí d'Aitona fins l'any 1969.

Tot seguit va ser destinat com a ecònom a la parròquia de l'Assumpció de Vilanova de la Barca durant 21 anys, durant els quals, també va exercir el seu ministeri a les parròquies dels pobles de Corbins, Torrelameu i Alcoletge.

Entre el 1990 i el 1995 va ser membre del grup de preveres de la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida.

Tot seguit va ser adscrit a les parròquies de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de la Mare de Déu del Carme, Sant Joan Baptista i Sant Pere de Lleida, fins al 2012.

Mn. Joan Grau Bañeres va morir el dia 21 de març de 2021, als 96 anys d'edat i 71 de sacerdoci, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per descansar en la Pau del Senyor gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Antoni Guardia Barbé

Mn. Antoni Guardia Barbé, fill de Carmen i de Fausto, va néixer a Alguaire (Lleida) el 27 d'octubre de 1931. Deu dies després va ser batejat a la parròquia del seu poble natal on, passats onze anys, va rebre el sagrament de la confirmació. Al 1943 va ingressar al Seminari de Lleida, realitzant els estudis eclesiàstics que finalitzà al 1955. El 29 de juny d'aquest any va ser ordenat com a prevere per Mons. Aurelio del Pino Gómez a la Capella Major del Seminari Diocesà.

Començà el seu ministeri com a coadjutor, durant un any, de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida, per a passar com a ecònom a la parròquia de Sant Josep d'Agulló i encarregat de les parròquies de l'Ametlla de Montsec, Corçà, Fontdepuò i Millà, càrrecs que desenvolupà durant quatre anys.

Al novembre de 1961 va ser traslladat, durant set anys, a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Maials com a ecònom. Entre tant va estar tres anys com a encarregat de la parròquia d'Almatret.

Tot seguit passà com a ecònom a la parròquia de Vilanova de Segrià i encarregat de la de Benavent de Lleida, càrrecs en els que va estar nou anys.

Al 1977 va ser nomenat responsable de la parròquia de Sant Antolí d'Aitona, fins al juliol del 2010.

El 2002, a més a més, va ser adscrit a les parròquies de la Granja d'Escarp, Massalcoreig i Serós.

Des del 2010 ha estat desenvolupant el seu ministeri (com a col·laborador primer (dos anys) i com a adscrit després) a la Unitat Pastoral formada per les parròquies de la Mare de Déu del Pilar i Sta. Maria Magdalena de Lleida.

Durant el seu ministeri sacerdotal ha exercit els càrrecs de

- Delegat Diocesà d'Obres Missionals Pontífiques i Obra de Cooperació Sacerdotal Hispano-Americana.

- Delegat Diocesà de Missions (aquests tres càrrecs durant 16 anys).

- Arxiprest del Baix Segre (1997-2005)

- Membre del Consell Pastoral Diocesà

Mn. Antonio Guardia Barbé va morir el dia 2 d'abril de 2021, Divendres Sant, als 89 anys d'edat i 66 de sacerdoti, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per descansar en la Pau del Senyor gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Jacint Cotonat Cerqueda

Mn. Jacint Cotonat Cerqueda, fill de Teresa i de José, va néixer a Caregue (Lleida) el 4 de juliol de 1942. Una setmana després va ser batejat a l'església parroquial del seu poble natal, i sis anys després rebé en el mateix lloc el sagrament de la confirmació. Al 1953 va iniciar els estudis eclesiàstics que finalitzà dotze anys després. El 12 de juny de 1965 va ser ordenat prevere per Mons. Aurelio del Pino Gómez a la Capella Major del Seminari Diocesà. Posteriorment va obtenir el títol de Llicenciat en Filosofia i Lletres (Secció Història) per la Universitat Autònoma de Barcelona i el de Màster en Arxivística de la Universitat de Lleida (1995).

Començà el seu ministeri com a coadjutor, durant un any, de la parròquia de la Sagrada Família de Lleida. Tot seguit passà, també com a coadjutor, a la parròquia de Sant Pau durant quatre anys.

Al 1970 va ser nomenat ecònom de la parròquia de Roda d'Isàbena i encarregat d'Esdolnada, Pobla de Roda, Serraduy i Monte de Roda (1970-73). Entre 1971-73 va ser Arxiprest de Roda d'Isàbena

Entre 1973 i 1990 va desenvolupar el seu ministeri a la parròquia de la Verge dels Pobres de Lleida. Tot seguit va ser rector de Sant Josep Obrer durant catorze anys, assumint el servei a la Capella del Cementiri, càrrec que ha mantingut fins uns mesos abans de la seva mort.

Fou adscrit a la Unitat Pastoral de Sant Josep Obrer i Sant Agustí (2004-2007). Capellà de la Residència Miraculosa des del 2007, i adscrit (2007-12) a Sant Llorenç i Sant Andreu

Al 2009 va ser nomenat canonge encarregat de l'Arxiu Capitular de la Santa Església Catedral de Lleida.

A més a més, ha desenvolupat els encàrrecs següents:

- Professor de Formació Religiosa del Col·legi Sant Jordi de Lleida (1976-87)
- Prof. de Religió i Moral Catòlica del IFP Angel Montesinos de Lleida (1986-91)
- Auxiliar de l'Arxiu Diocesà (1992-2003)
- Director de la Biblioteca del Seminari Diocesà de Lleida (2002-03)
- Vicepresident de la Comissió Diocesana per a la informació de les causes de beatificació dels sacerdots i laics morts en ocasió de la persecució religiosa de 1936-39
- Arxiver de la Cúria Diocesana, amb l'encàrrec d'iniciar la informatització de l'Arxiu Diocesà
- Delegat diocesà de la "Mutualidad del Clero Español" des del 2007.

Mn. Jacint Cotonat Cerqueda va morir el dia 7 d'abril de 2021, als 78 anys d'edat i 56 de sacerdoci, residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, per descansar en la Pau del Senyor gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Recull de notícies de la Diocesi

El Bisbe Salvador visita l'exposició de diorames i pessebres del Peu del Romeu

El bisbe de Lleida Salvador Giménez, ha visitat la tarda de la vigília de Reis l'exposició de Diorames i Pessebres de la capella del Peu del Romeu, seu de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes; havent estat rebut pel president de l'entitat Jordi Curcó i altres membres de la Junta Directiva.

El bisbe Salvador ha felicitat personalment al Mestre Pessebrista Albert Bertran, que exposa 9 diorames a la capella, juntament amb el pessebre tradicional que ha muntat per aquest Nadal. Tot seguit ha pujat fins a la planta superior d'aquest edifici històric, on ha contemplat el magnífic conjunt de 44 diorames dedicats a explicar plàsticament la vida de Jesús seguint el relat evangèlic, amb dos seccions monogràfiques clarament diferenciades. Una primera, la més nadalenca, que s'inicia amb l'escena de l'Anunciació de l'Àngel a Maria i que aplega els diorames del naixement i infància de Jesús. Una segona, amb els diorames anomenats de Passió, que s'inicia amb l'escena del baptisme al riu Jordà i dedicada a les més importants escenes de la vida pública de Jesús i continua amb la seva passió, mort i resurrecció.

El bisbe de Lleida ha departit i felicitat personalment el seu autor, el Mestre Pessebrista Emili Tordera, que juntament amb la seva esposa Martha Pérez, ja traspassada, han fet realitat, després de gairebé 9 anys de treball, aquest singular conjunt de diorames bíblics, únic a tot Catalunya. Salvador Giménez ha assenyalat la importància d'aquesta obra: *"...que evangelitza i humanitza el Misteri de l'Encarnació i és una veritable catequesi plàstica i artística"*.

Abans de cloure la seva visita, el bisbe Salvador ha signat i escrit una dedicatòria en el llibre d'honor amb aquestes paraules: *"En nom de tots els diocesans, vull donar les gràcies al president i a tota l'Agrupació de Pessebristes pel seu esforç en el muntatge que és l'evangelització per mitjà dels diorames i el record de les escenes de la vida de Jesús. Gràcies també al gran artista el Sr. Emili Tordera per la seva dedicació i treball"*.

Un ajut de 'La Caixa' permet garantir el reforç escolar i la catequesi a les parròquies

Aquest matí el Bisbat de Lleida ha acollit l'acte d'entrega de 26 tauletes per garantir que infants de la nostra diòcesi puguin fer reforç escolar i

catequesi malgrat la pandèmia. Un ajut de Caixabank i de la Fundació ‘La Caixa’ de 5.000 euros ha permès adquirir les tauletes que seran repartides entre una desena de parròquies de la diòcesi.

L’acte ha comptat amb la presència del vicari general del Bisbat de Lleida, mossèn Lluís Sallán; de Ramon Sanz, director de banca privada de Caixabank i Geremi Calzada, director d’Institucions de Caixabank a Lleida.

Arran de la pandèmia el Bisbat de Lleida va detectar les dificultats d’alguns infants per seguir, de forma telemàtica, el reforç escolar que porten a terme a nombroses parròquies de la nostra diòcesi i per garantir la igualtat d’oportunitats. Aquesta dificultat també afectava el seguiment de la catequesi de primera comunió.

Trobada telemàtica d’agents de pastoral de la salut

El passat dijous 14 de gener va tenir lloc la primera assemblea d’agents de pastoral de la Delegació de Pastoral de la Salut del Bisbat de Lleida. És la primera vegada que es porta a terme una trobada d’aquest tipus, que es va celebrar de forma telemàtica.

Una vintena de representants de centres hospitalaris, parròquies i entitats relacionades amb el món de la Salut, van compartir la seva experiència en els temps de pandèmia, que ha modificat l’acompanyament dels malalts, que estan en el seu domicili, hospital o residència. Hem compartit els canvis pastorals que s’hi han produït en l’atenció presencial o telemàtica dels nostres malalts. No podem oblidar la importància de l’assistència humana i espiritual en els moments, on més es manifesta la fragilitat de la persona.

El delegat de Pastoral de la Salut, el doctor Jacint Cabau, va valorar molt positivament aquest espai de trobada per “compartir tant l’activitat que es duu a terme als centres hospitalaris com la tasca de les parròquies”.

Nou document de la Conferència Episcopal Tarraconense als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense

Els bisbes han fet públic un document per recordar el **Concili Provincial Tarraconense** (CPT) celebrat el 1995 i per encoratjar les comunitats cristianes actuals: “*Esperit, cap on guies les nostres esglésies? Als 25 anys del Concili Provincial Tarraconense del 1995*”. El nou document conjunt dels bisbes catalans referma la validesa de les **resolucions** del Concili

Tarraconense i alhora constata els grans canvis —eclesials, socials, humans i culturals— que s’han produït arreu del món i també al país.

El text té molt present les conseqüències de la pandèmia del coronavirus, que ha accelerat els canvis i obliga a repensar les accions i actituds. Els bisbes afirmen que “la necessària reconstrucció i els nous projectes que s’aniran elaborant ens han de trobar preparats per fer una contribució explícita com a deixebles de l’Evangeli de Jesús en qualsevol dels nivells d’actuació i dels camps d’acció que estiguin al nostre abast. Els cristians no podem inhibir-nos com si no tinguéssim res a dir”.

El Concili Provincial Tarraconense es va celebrar el 1995 amb una àmplia representació de laics, religiosos i clergat dels bisbats amb seu a Catalunya. Les resolucions aprovades són el punt culminant de la recepció del Vaticà II a Catalunya. Ara, el nou document enllaça amb el programa del papa Francesc recollit, entre altres, en els documents *Evangelii gaudium*, *Laudato si* i la recent encíclica sobre la fraternitat humana *Fratelli tutti*.

“*Esperit, cap on guies les nostres esglésies?*” recull les aportacions dels quatre temes en els que es van agrupar les resolucions del Concili Tarraconense i aprofundeix especialment en la centralitat de la Paraula de Déu en la vida de l’Església i en la sol·licitud pels pobres i marginats.

El text signat conjuntament per tots els bisbes de Catalunya es fa públic coincidint amb l’eucaristia de cloenda del vint-i-cinquè aniversari del Concili Tarraconense d’aquest dijous a la tarda a la catedral de Tarragona. La celebració s’havia ajornat des del juny de l’any passat i se celebra amb un aforament reduït i complint totes les mesures de prevenció sanitària pertinents.

“Marc és el primer a identificar Jesús amb la paraula Evangeli”

La doctora en Bíblia, Mar Pérez, va impartir el passat 26 de gener la conferència ‘Presentació de l’Evangeli de Marc’ dintre dels actes de la V Setmana de la Bíblia que se celebra aquesta setmana.

Pérez va animar als assistents a llegir l’Evangeli de Marc. Va destacar que “és fantàstic tenir la història de Jesús de Natzaret des de quatre òptiques diferents perquè així podem conèixer millor qui és Jesús”. Va explicar que el relat de Marc és el més antic i el més proper a Jesús de Natzaret. “Marc és el primer a identificar Jesús amb la paraula Evangeli”, va afegir.

“No sabem on es va escriure, però els experts creuen que va ser a la zona de Síria”, va explicar.

“La comunitat on es va escriure aquest Evangeli estava patint persecució, estava desanimada i tenia esperit de derrota. Per això hi havia desercions que explicarien, en part, la radicalitat d’aquest primer evangeli”, va explicar.

Mar Pérez va destacar que l’Evangeli comença amb el primer capítol que deixa clar que Jesús és el Fill de Déu.

“Jesús, a l’Evangeli de Marc, no parla obertament de la seva identitat, sinó els que l’envolten han d’anar descobrint qui és”. Aquests, però, no acaben d’entendre la Glòria de Déu i esperen un Messies que els alliberi del poder de Roma”. Això es veu a la paràbola del sembrador, va destacar Pérez.

“La incomprensió dels deixebles inunda tota la narració marcana”, va explicar. Però Jesús els hi explica el que ha de passar, “la seva paciència i la seva estima és constant”. “Jesús deixa que les experiències de crisi els facin créixer perquè només en allò que no controlem podem aprendre qui és Déu”.

“Marc no pretenia desacreditar l’entorn de Jesús, volia mostrar realment com eren, i per tant afirma que la fe els hi va ser regalada després de Pasqua perquè de mèrits n’havien fet pocs”.

“Jesús demana als seus deixebles que els miracles es mantinguin en secret com si els miracles no ens poguessin ajudar a entendre qui és Jesús”. “Jesús resulta un perill per les autoritats i per això des del principi de l’Evangeli es parla dels fariseus que el volen matar”.

“L’Evangeli de Marc porta el lector cap al coneixement de qui és Jesús, però ho fa a poc a poc amb molts alts i baixos”. “Us convido a llegir el text pausadament a poc a poc”, va dir per cloure.

La Seu Vella de Lleida acull per primera vegada l’acte de lliurament de premis del Concurs de Pessebres

La nau central de la Seu Vella de Lleida acollí el matí del darrer diumenge de gener i per primera vegada, l’acte de Cloenda del Cicle de Nadal 2020 amb el lliurament de Premis del LXXXVI Concurs de Pessebres. Les mesures de prevenció per la Covid 19, havia obligat a l’Agrupació llerdenca de Pessebristes a canviar l’escenari habitual d’aquest acte que tenia lloc tots els anys a l’Auditori Enric Granados i traslladar-lo a l’antiga catedral dels lleidatans.

Prop d'un centenar de persones van assistir a l'acte, complint escrupolosament les normes sanitàries. Així per accedir a l'interior de la Seu Vella tothom va haver d'identificar-se, facilitant nom i telèfon, ja que l'entitat organitzadora havia convidat exclusivament als prop de 70 concursants, que tot i la pandèmia, s'havien inscrit al Concurs.

Una nodrida representació institucional va acudir a l'acte, encapçalada pel tinent d'alcalde i regidor de Cultura de la Paeria Jaume Rutllan, amb altres regidors de diversos grups polítics municipals, així com el subdelegat del govern José Crespín, qui en la seva intervenció agrai l'esforç i treball dels pessebristes lleidatans en bé de la cultura i les tradicions de Lleida conservant i fent present per Nadal la llum i l'esperança del pessebre. El regidor Jaume Rutllan per la seva banda, felicità l'entitat per haver triat la Seu Vella com un espai idoni per celebrar-hi la cloenda del Cicle de Nadal: *"...tant de bò que el proper Nadal puguem tornar a cloure'l de nou en aquest incomparable marc i amb tota normalitat"*.

El president de l'entitat Jordi Curcó, en la seva salutació de benvinguda volgué en primer lloc disculpar l'absència a l'acte del bisbe de Lleida Salvador Giménez, degut a la seva convalescència d'una operació clínica tot desitjant-li una ràpida recuperació. Continuà recordant com el 8 de desembre festa de la Immaculada, els pessebristes ja havien pujat a la Seu Vella per a col·locar a la Canonja i com cada Nadal un pessebre: *"...avui tornem a pujar-hi obligats per la pandèmia, però alhora amb molt de goig"*. Curcó felicità els concursants per haver fer present el pessebre a les llars, entitats, escoles, aparadors i esglésies d'arreu de la ciutat, agraint tanmateix el suport i col·laboració de les primeres institucions.

Tot seguit tingué lloc el lliurament dels premis, accèssits i mencions honorífiques als concursants en cada una de les 6 categories del Concurs de Pessebres. El primer en rebre el seu guardó –una reproducció de l'escut de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes elaborada artesanalment per José A. Ferrer– fou Virgilio del Olmo, pel seu monumental pessebre de la parròquia de Sant Pau del barri de la Mariola de Lleida, presentat al Grup Esglésies i ja considerat tot un símbol del pessebrisme lleidatà.

El Segon Premi fou atorgat al Diorama del santuari parròquia de Santa Teresina dels religiosos Carmelites Descalços, del qual n'és autor el pessebrista Roger Ortiga i el Tercer Premi el van rebre els joves de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat. Tanmateix s'atorgà un Premi Especial al pessebre de la parròquia de Santa Teresa Jornet del barri de Cappont, per la seva fidelitat i pels seus 20 anys de participació al Concurs. Finalment van rebre un accèssit el pessebre de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels religiosos Mercedaris, la parròquia de Sant Llorenç i al Pessebre de la

capella de la Mare de Déu del Pilar de la Catedral de Lleida. Tanmateix la unitat parroquial del Carme i Sant Joan va rebre una distinció especial pel Pessebre Vivent, l'únic celebrat aquest Nadal a Lleida.

L'actuació de la Coral l'Estel, dirigida per Gemma Maria Naranjo, posà el punt i final a la Cloenda del Cicle de Nadal, amb un recull de Nadales Lleidatanes del fons musical de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, tancant-lo amb un fragment dels "Goigs en Lloança a la Mare de Déu del Blau", en vigiles de la seva festa, que Lleida celebra el 2 de febrer, festa de la Presentació de Jesús al Temple o Candelera.

La pandèmia obliga a celebrar la festa de la Mare de Déu del Blau sense la massiva ofrena de llum i flors

Tot i la pandèmia, la Catedral de Lleida celebrà el 2 de febrer la festa de la Presentació de Jesús al temple, la festa de la Mare de Déu del Blau, però sense la massiva ofrena de flors i llum d'altres anys.

La pandèmia de la Covid-19, que ha anat estroncant una a una totes les festes tradicionals de casa nostra, va tornar a fer-ho amb la festa de les Blaus. Així, no poder-se celebrar ni la Missa ni l'ofrena que des de feia 11 anys, aplegava a les nenes i dones que porten el nom de Blau o Maria del Blau als peus de la seva Patrona, a l'altar major de la Catedral de Lleida, convocades per l'Associació Blaus Lleida.

El president de l'entitat Josep M. Pujol, explicà que davant la crisi sanitària i degut que una bona part de les blaus i les seves familiars que acudien a la festa eren de fora de Lleida, per evitar els trasllats i una important concentració de persones, es va decidir no fer cap convocatòria i suspendre, tant la celebració de la Missa com la posterior ofrena: "Tot i això vam deixar a criteri de les famílies, acudir de manera personal i particular a fer la seva ofrena i que si així ho feien, membres de l'entitat estaríem allí per acollir-los".

Durant la tarda, algunes d'aquestes famílies i Blaus, van anar pel seu compte a la Catedral per visitar la seva Patrona, fer-hi l'ofrena i pregar davant la seva imatge: "També Blaus Lleida com ha entitat hem fet la nostra ofrena de llum i flors, tot desitjant que el proper any ens puguem aplegar per celebrar-la amb tota normalitat", manifestà Josep M. Pujol, deixant constància que almenys la festa no s'ha deixat de fer i apostant per la seva continuïtat.

Davant la imponent imatge de la Mare de Déu, pares i familiars anaven explicant a les Blaus el per què del nom de Mare de Déu Blau i com aquest

té el seu origen en una popular llegenda que explica com els canonges van encomanar una talla de la Mare de Déu, per col·locar-la a la Porta dels Apòstols de la Seu Vella. El temps apressava i el mestre va fer treballar al seu aprenent en l'execució de l'obra. Aquest esculpí una magnífica cara de la Mare de Déu i l'escultor al veure l'obra no pogué contenir la seva enveja i irritat llençà el martell contra la imatge amb el desig de malmetre-la però no ho aconseguí. La talla, explica la llegenda, restà sencera i en l'indret del front on va rebatre l'eina va aflorar un senyal com si hagués picat en carn viva: El Blau. La imatge de l'escultor Jordi Safont data del l'any 1447 i des del 8 de desembre de 2003, es troba ubicada en un lateral del presbiteri de la catedral Nova de Lleida.

Jordi Curcó

“El gran repte del cristià en temps de pandèmia és descobrir la presència amorosa de Déu”

Dilluns passat 15 de febrer el pare Eduardo Sanz de Miguel va participar en el recés de sacerdots del Bisbat de Lleida que va tenir lloc a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. En aquesta ocasió, a causa de la pandèmia, la ponència també es va poder seguir a través de la plataforma Zoom pels preveres de la Casa Sacerdotal i per alguns pares que no es van desplaçar a Lleida.

“Les portes de la quaresma és una oportunitat per a reflexionar sobre aquest període”, va dir. El pare Eduardo va recordar les olors, els sons, els sabors de la nostra infància que ens evoquen la Quaresma. “No podem viure de records, hem de viure el present”, va destacar.

“Ara, el gran repte és descobrir a Déu present en les nostres vides”, va dir.

“Ens és molt fàcil dir que Déu es va manifestar a Sant Francesc d'Assís, a santa Teresa del Nen Jesús, però ens és difícil reconèixer aquesta presència amorosa de Déu, en aquests temps eixuts que ens ha tocat viure”. I en aquest sentit va recordar el text de Sant Joan de la Creu en el qual deia que “en aquests temps en què la malícia creix al nostre voltant, Déu es manifesta encara més”.

“Els sants pares ens insisteixen que tots els cristians tendim a ser contemplatius”, va afirmar. El pare Eduardo va definir contemplatiu com “el que mira amb els ulls de Déu”. “És a dir, el que no es queda amb les

aparences, el que és capaç de mirar més enllà del que està en la superfície per a descobrir el que està en la profunditat”.

“Estem cridats a descobrir la presència de Déu en els esdeveniments de cada dia”.

“Aquest és el gran repte del cristià del segle XXI en temps de pandèmia, descobrir la presència amorosa de Déu”. I per a fer-ho ens ajuda la història, va dir. El pare Eduardo va destacar que “l’origen dels Evangelis és la Pasqua”. “Durant els 300 primers anys del cristianisme no hi havia festes determinades, només el Diumenge. Però molt aviat es va començar a celebrar un Diumenge d’una forma diferent”, va dir. “Per a preparar-se van sorgir uns dies de dejuni. Els dejunis es van anar institucionalitzant a tots els divendres i tots els dimecres”, va explicar.

El pare Eduardo va recordar que “els dejunis es van anar complicant i diversos autors allarguen els dejunis perquè duressin quaranta dies, el temps que Jesús va passar en el desert, i a occident es va generalitzar començar-la el dimecres de cendra”.

El pare Eduardo va destacar la importància del catecumenat en l’edat antiga i la seva relació amb la Quaresma. També va destacar que els antics van donar molta importància al simbolisme dels números. “El convenciment que Déu ho ha creat tot amb harmonia i que l’univers canta la glòria de Déu si sabem descobrir aquesta harmonia”.

“Demanem a la Mare de Déu que ens doni un cor gran per estimar a tothom”

La Catedral de Lleida va acollir el diumenge, 21 de febrer, la missa en honor de la Mare de Déu de Lourdes. Aquest any el tradicional rosari d’espelmes es va fer amb els participants asseguts als bancs i seguint les mesures d’aforament dictades per les autoritats sanitàries.

La celebració va començar amb el tradicional rosari i a continuació es va celebrar la Missa.

El Bisbe Salvador a la seva homilia va unir les lectures del primer diumenge de Quaresma, el denominat diumenge de les temptacions, amb la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes.

“Demanem a la Mare de Déu que ens doni un cor gran per estimar a tothom”, va dir el Bisbe Salvador. Va afegir que “no caiguem en la temptació del desànim, que no busquem la comoditat, i que estiguem atents a

les persones que pateixen”. “No caiguem mai en la temptació d’abaixar la guàrdia, que estiguem sempre preparats per ajudar al poble de Déu”, va dir. “No podem caure en la temptació de despreocupar-nos dels malalts, de buscar la nostra comoditat i oblidar-nos d’ells”.

“Vivim en un moment estrany, hem participat en peregrinacions al passat i ara estem vivint moments de solitud, de tristor i de mort”, va destacar. “Tot això ho posem en la Mare de Déu, perquè ens ajudi a no caure en la temptació de despreocupar-nos dels altres”.

El president de l’Hospitalitat de Lourdes, Ramon Maria Reig, va tenir unes paraules per les persones que han patit i pateixen la malaltia en aquests temps de pandèmia.

Celebració del 15è aniversari de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Balàfia

Condicionats i limitats per les mesures del Covid, la parròquia Sant Antoni Maria Claret, del barri de Balàfia de Lleida, ha celebrat el 15è aniversari de la inauguració de la nova església, el passat divendres 26 de febrer. Ho ha celebrat amb una Eucaristia, a les 8 del vespre, on s’ha recordat aquella data i el què va significar per la parròquia i el barri.

Per tenir present com la comunitat parroquial va viure la inauguració, en l’Eucaristia de celebració d’aniversari s’ha llegit la **crònica que es va fer relatant aquell esdeveniment**, a l’hora que es projectaven fotografies que ajudaven a recordar tota la festa.

Com a homilia s’ha llegit la glosa dominical que, elleshores bisbe de Lleida, Mons. Xavier Francesc Ciuraneta, va fer aquell diumenge, on destacava que “la riquesa d’un temple són els seus fidels actius i compromesos”. En aquella glosa dominical, el bisbe Ciuraneta feia esment de la tasca pròpia d’una parròquia i engrescava els fidels a “ser ferment d’una vida rica en convivència, en tracte amistós, en ajuda mútua, en atenció i acolliment dels més dèbils del barri, en l’anunci de la Paraula de Déu i en la celebració dels sagraments”.

En el moment de pregar pels difunts s’ha recordat, amb estimació i agraïment, el bisbe Ciuraneta traspasat recentment (ell va impulsar i recolzar la construcció d’aquesta església). També s’ha fet memòria de tots aquells feligresos que al llarg d’aquests 15 anys han mort en el sí de la comunitat parroquial.

El dia de la inauguració de l'església, el temple ple de gom a gom, va quedar petit per donar cabuda a tants feligresos i veïns del barri que van voler participar de la festa. Aquella imatge contrastava amb la que oferia l'església el divendres passat, condicionats per la pandèmia, tanmateix, no es va voler deixar que passés de llarg una data tant significativa.

Una nova edició d'Impliquem-nos' apropa tres realitats solidàries als joves

El passat dissabte 27 de març, la Delegació de Pastoral Jove del Bisbat de Lleida va organitzar una nova edició de l'Impliquem-nos'. Es tracta d'una iniciativa per atansar diferents experiències solidàries als més joves. A la trobada virtual hi van participar la delegació de Missions, Càritas Diocesana de Lleida, i Arrels-Sant Ignasi. En aquesta ocasió es va fer de forma telemàtica.

La delegació de Missions del Bisbat de Lleida, a través d'Eva Jorge, tècnica del servei, va explicar la tasca que fa la Congregació de Marta i Maria a Guatemala. Concretament, va relatar la feina que porta a terme a la Ciutat de la Felicitat, on atenen a 80 infants orfes.

Per part de Càritas Diocesana de Lleida, Gemma Gil, responsable del programa d'habitatges, va donar a conèixer la tasca que es fa als habitatges que Càritas acull a persones sense recursos. Per cloure, el pare Roger Torres, president d'Arrels-Sant Ignasi, va destacar la vulnerabilitat que viuen les persones sense sostre especialment arran de la pandèmia.

Després de les intervencions, diversos joves van fer les seves aportacions.

Acte de suport al Museu de Lleida

El Bisbe Salvador ha participat aquest matí a la concentració davant del Museu de Lleida convocada pel Cercle d'Amics del Museu, coincidint amb el dia que s'han traslladat les darreres obres reclamades pel Bisbat de Barbastre-Montsó i pel Govern d'Aragó.

Aquest trasllat s'ha dut a terme en compliment de l'execució provisional de la sentència de Primera Instància del Jutjat de Barbastre en el litigi per les obres d'art de la Franja de Ponent. Cal recordar que aquesta resolució ha estat recorreguda davant de l'Audiència Provincial d'Osca.

A l'acte han participat nombrosos ciutadans i tots els membres del Patronat del Consorci del Museu de Lleida que han donat suport a la unitat

de la col·lecció creada pel Bisbe Messeguer el 1893. Després d'una intervenció musical el Cercle d'Amics del Museu de Lleida ha llegit un manifest on han reclamat unitat institucional i que s'esgotin els recursos legals per reclamar el retorn de les obres.

Cal recordar que avui, pocs minuts de dos quarts d'onze un camió escortat pels Mossos d'Esquadra carregat amb les últimes 42 obres de les 111 obres d'art originàries de les parròquies de la Franja de Ponent ha sortit de Lleida en direcció al Museu Diocesà de Barbastre-Montsó. Una quarantena d'obres més van marxar divendres passat i l'altra trentena es van fer en dos enviaments al febrer.

La parròquia de Santa Maria de Gardeny instal·la plaques solars per gaudir d'energia ecològica

La parròquia de Santa Maria de Gardeny és la primera de la diòcesi de Lleida en instal·lar plaques solars fotovoltaïques per l'autoconsum a la teulada per gaudir d'energia ecològica i aconseguir un estalvi econòmic important.

Els operaris van instal·lar els 12 panells de petites dimensions a la coberta de la parròquia de Santa Maria de Gardeny el passat 17 de març. Mossèn Gerard Soler va explicar que “la intervenció ens permetrà obtenir llum ecològica per a l'autoconsum i l'energia sobrant la vendrem, amb la qual cosa ens estalviarem uns bons diners cada any”. Va explicar que “una consultoria energètica del Parc de Gardeny ens va assessorar en aquesta actuació per a la millora de l'eficiència, l'estalvi energètic i l'optimització de la factura i ens va preparar el projecte”. Va afegir que les despeses van a càrrec de la parròquia.

També fa uns mesos es van enllestir les obres de rehabilitació de la teulada de l'església, amb la col·locació d'una tela asfàltica per impermeabilitzar-la.

Les obres han tingut un cost de 8.000 euros. Segons Mossèn Gerard Soler responent a la voluntat de la cura de la casa comuna com sosté el Papa Francesc a l'encíclica 'Laudato Si'.

No és la primera instal·lació de plaques fotovoltaïques en un edifici de la diòcesi. Ja fa uns anys, les Llars del Seminari, van instal·lar plaques a la teulada del seu edifici per proveir d'energia al mateix.

Concert per la unitat dels cristians a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir el passat diumenge 21 de març a la tarda el ja tradicional concert-pregària per la unitat dels cristians. El lema d'enguany van ser les paraules de Santa Teresa de Jesús "res no et torbi, res t'espanti només Déu basta". Aquesta iniciativa serveix perquè cors de diferents confessions cristianes, presents a la nostra diòcesi, comparteixin una tarda i cantin junts. Van participar en aquest acte: la comunitat romanesa ortodoxa Naixement de Sant Joan Baptista de Lleida, comunitat romanesa catòlica Miorita de Lleida, comunitat ucraïnesa greco-catòlica de Lleida i de Guissona, grup Hakuna de la parròquia de la Mercè de Lleida, cor parroquial de Guissona i el Petit Cor de la Catedral de Lleida.

Aquest concert ja fa anys que es porta a terme i cada any una de les confessions cristianes l'acull en el seu centre de culte. En altres anys s'ha portat a terme a la parròquia de Sant Joan, a l'església de la Sang, on fan les celebracions eucarístiques la comunitat ucraïnesa greco-catòlica i a l'església dels ortodoxos romanesos.

L'exposició de diorames de la Passió de Jesús del Peu del Romeu ha rebut més d'un miler de visites

L'exposició de diorames de la Passió, Mort i Resurrecció tancarà a les 8 de la tarda de Dissabte Sant les seves portes, després d'haver rebut la visita de més d'un miler de persones durant els 16 dies que ha estat oberta al públic, des de la seva obertura el passat 19 de març.

L'exposició, que de manera permanent acull la segona planta de la capella del Peu del Romeu, seu de l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes, mostra un conjunt de 44 diorames bíblics, obra dels mestres pessebristes Emili Tordera i Martha Pérez.

El públic que l'ha visitada, ha donat una bona acollida als diorames, elogiant el conjunt per la seva qualitat artística i originalitat. De tota la col·lecció, ha destacat durant aquests dies de Setmana Santa, el grup que conforma un total de 28 diorames dedicats a representar plàstica i artísticament les principals escenes de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús.

Així, aquests diorames de Passió ofereixen plàsticament escenes pròpies d'aquests dies Sants. Comença l'itinerari pel passatge de l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem i continua pel Sant Sopar, l'Oració a l'Hort

de Getsemaní, la detenció i condemna de Jesús, la Via Dolorosa, el Calvari amb la Crucifixió i el Davallament de la Creu; per cloure amb la sepultura i la Resurrecció. Cal assenyalar per la seva raresa un diorama amb la representació de l'escena de la mort de Judes, penedit per haver traït Jesús.

Tot i això, l'exposició clou amb un singular diorama, idealitzant la figura de Jesús com a Bon Pastor. L'escena plena de simbolisme, pretén donar un missatge que il·lustra i explica plàsticament el qué vol i pretén el conjunt de diorames Bíblics del Peu del Romeu, únic a tot Catalunya i que no és altra cosa que posar l'Evangelí a l'abast de tothom mitjançant el millor art pessebrista.

Missa Crismal a la Catedral de Lleida

La Santa Església Catedral de Lleida va acollir el Dimarts Sant la Missa Crismal amb la presència d'una notable representació dels preveres de la diòcesi. El Bisbe Salvador, acompanyat del Bisbe emèrit Joan, ha presidit la celebració que s'ha celebrat respectant totes les mesures de seguretat.

“La Setmana Santa està plena de dies per celebrar”, va recordar el Bisbe Salvador. “Avui és el Dia del presbiteri, són homes extrets del Poble de Déu per a servir el Poble de Déu”. Als preveres els va recordar el dia de la seva ordenació. I va demanar al Senyor que “ens ajudi a no tenir un costat de rutinari funcional, evitem la rutina en la nostra activitat ministerial”.

En paraules dirigides als fidels el Bisbe Salvador els hi va demanar que “pregueu pels vostres mossens i pel vostre bisbe”. En aquest sentit va destacar que “estimeu i col·laboreu amb els mossens que el Senyor ens ha regalat”.

El prelat també va tenir paraules de record pels mossens traspassats els darrers dos anys i pels sacerdots malalts. I va destacar que “nosaltres hem patit com a mossens per l'absència de les celebracions”. En relació amb la pandèmia va demanar que “la Mare de Déu ens doni una dosi d'esperança”.

Després de l'homília va tenir lloc la benedicció dels Sants Olis. Es van beneir l'Oli dels Malalts (utilitzat en la unció dels malalts), l'Oli dels Catecúmens (pel Baptisme) i es va consagrar el Crisma (emprat pel Baptisme, la confirmació i l'ordenació presbiteral). Els olis han estat un obsequi de la cooperativa de la Verge de Loreto de Llardecans.

El Bisbe Salvador clausura l'exposició dels Passos del Sant Enterrament a l'Església de la Sang

L'església de la Puríssima Sang al carrer Sant Antoni de Lleida, seu de la congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, va acollir el matí de Dissabte Sant l'acte de cloenda de l'exposició "Ego sum via, verita i vida" (Jo soc el Camí la veritat i la vida), que ha volgut apropar als lleidatans el patrimoni cultural, artístic i principalment religiós dels passos i grups escultòrics de la Setmana Santa lleidatana, en aquest segon any consecutiu sense processons per la pandèmia.

L'acte va ser presidit pel bisbe de Lleida Salvador Giménez, acompanyat pel consiliari de la Congregació de la Sang Mn. Jaume Melcior; el degà del capítol, catedral i rector de Santa Maria de Gardeny Mn. Gerard Soler en qualitat de delegat de Pietat Popular i el prior de dita congregació, Jesús Rodríguez. Aquest darrer, en una breu intervenció va agrair l'esforç de tots els que han treballat per fer possible l'exposició dels Passos de la Processó del Sant Enterrament de Divendres Sant, valorant molt positivament la iniciativa que ha estat molt ben acollida per centenars de lleidatans que l'han visitada des del passat 20 de març, data en la que va obrir les seves portes.

El periodista i historiador Jordi Curcó, feu tot seguit una explicació de les vicissituds històriques, així com anècdotes que també són història i vivències humanes i espirituals de cada un dels 8 passos exposats, posant en valor la rellevància artística dels conjunts escultòrics i alhora també la dels seus escultors amb noms tant destacats per l'art català com Modest Gené, Josep Viladomat, Joan Mayné, Josep M. Camps i Arnau i els lleidatans Jaume Perelló, Jaume Gort i el tallista Ramon Borràs.

Curcó destacà la importància d'aquest patrimoni històric, cultural, artístic i religiós que conserva la Congregació de la Sang, com també la Congregació dels Dolors: "...que és o hauria d'estar considerat com a patrimoni de tots els lleidatans. Aquest passos amb les principals escenes de la Passió i mort de Jesús, des de la seva vessant espiritual i religiosa han fet també ciutat", digué. En aquest sentit va valorar molt positivament la iniciativa d'haver-los apropat als lleidatans obrint les esglésies de la Sang, els Dolors, Sant Andreu i també la capella del Peu del Romeu davant la impossibilitat de treure'ls als carrers de Lleida i no poder fer realitat aquelles paraules que Joan Pau II va dir al referir-se a aquestes icones de la Passió, qualificant-les com "L'Evangeli a peu de carrer".

El bisbe Salvador va clouré l'acte agraint al secretariat de Confraries l'exposició conjunta de Passos de Setmana Santa i, a la congregació de la Sang en particular, pel seu esforç en oferir a la ciutat una magnífica exposició i a totes les congregacions, confraries i germandats de Lleida el seus

esforços per mantenir viva la manifestació religiós i popular dels dies sants, convidant als confreres a ser testimonis i transmissors dels misteris de la Passió, mort i Resurrecció de Jees. Finalment convidà a tots el presents en l'acte de cloenda a resar la pregària del Pare Nostre, davant el Crist Jacent de la Sang, impressionant talla de l'escultor Josep Viladomat que juntament amb la imatge de la Soledat de la Sang, obra de l'escultor Modest Gené, tanquen el Divendres Sant la Processó del Sant Enterrament; amb la confiança o almenys el desig que el proper any la processó podrà sortir de nou al carrer.

“L'objectiu del Papa és ser pastor i teòleg, no només pels de casa sinó per a tots”

El doctor Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, va impartir el passat dimarts 13 d'abril la primera sessió de les Jornades de Formació sobre la 'Fratelli Tutti' organitzades pel Bisbat de Lleida. Torra va començar recordant d'on agafa el Papa Francesc el títol de l'encíclica. Va explicar que Fratelli Tutti era com Sant Francesc es dirigia als seus germans. Va afegir que és un text que s'està llegint molt entre la comunitat cristiana.

Va recalcar que davant el Papa Francesc, estem davant de l'únic líder mundial digne de ser escoltat i va reiterar que s'ha guanyat el favor de la gent. Va aprofundir en aquesta idea destacant que les cites més importants de l'encíclica són de les Conferències Episcopals “que són molt a prop de la realitat”.

Torra va explicar que aquest Papa té la voluntat d'adreçar-se a tots els homes i dones de bona voluntat d'aquest món, i fa l'esforç d'explicar-ho de manera que l'entengui la gent. “Aquest Papa no escriu, aquest Papa parla”, va dir. Per això el ponent va aconsellar llegir el text en veu alta i en grup.

“El Papa vol parlar de què els homes i les dones d'aquest món són germans”, va dir. “El Papa ens parla a “Tutti”, i aquesta universalitat és cabdal”. En aquest sentit va destacar que “l'objectiu del Papa és ser pastor i teòleg, no només pels de casa sinó per a tots”.

El degà de la Facultat de Teologia de Catalunya va continuar dient que “aquest missatge traduït a les nostres parròquies és preguntar-nos com arribar a tots”.

“El Papa ens descobreix que allò que diu Jesús no era només per als que el volguessin entendre”, va dir. “La sorpresa de l'Evangeli de Jesús és que es dirigeix a tots”. I va destacar que “el Papa Francesc es vol adreçar a

aquells que no contenen per a res i recordar-nos a tots que l'Evangelí és per adreçar-nos a aquells que no contenen per a res".

Recollint les paraules del Papa a l'encíclica, Torra va demanar "que aquest nou somni de fraternitat i amistat social que no es quedi en paraules". "Quan no ens dirigim a tots, convertim aquest món, en un món tancat", va afegir. En la mateixa línia va advertir que "si aquest món no té aquesta dimensió de ser per a tots i per a tothom, no serveix, és un món tancat".

Torra va destacar que el Papa fa política perquè n'ha de fer. "Perquè si no amb l'excusa de què no ha de fer política, aquest món continuarà sent tancat i serà obert només per alguns". I va afegir que "no es tracta de fer política de partit, la veu del Papa ha de ressonar per ser portaveu d'aquells que no tenen veu, dels que queden al marge". "El Papa es fa ressò de tants camins d'esperança". Torra va recalcar les paraules del Papa Francesc quan va recordar que "la pandèmia ens ha permès valorar a molts companys de viatge que davant la por van saber reaccionar donant la pròpia vida".

Va destacar que a la Fratelli Tutti el Papa recorda la paràbola del Bon Samarità i va indicar que "la fe ens omple de motivacions en el reconeixement de l'altre".

La Catedral de Lleida celebra els 25 anys de la festivitat de la Divina Misericòrdia

Amb alegria hem celebrat enguany la festa de la Divina Misericòrdia (ja que en el 2020, no va ser possible a causa del confinament).

Es dona la circumstància que enguany es compleixen els vint-i-cinc anys de la seva primera celebració a la nostra ciutat.

Començarem la Festivitat amb un tridu, els dies: dijous dia 8, divendres 9 i dissabte 10, a la parròquia de Nostra Sra. del Pilar, amb l'Exposició del Santíssim, res de la Coroneta de la Divina Misericòrdia i a continuació, la santa Missa celebrada el primer dia pel pare mercedari Vicente Zamora.

El segon dia l'eucaristia va ser celebrada pel pare carmelita Eduardo Sanz de Miguel i el tercer dia pel pare mercedari Dinis Mario Adriano. En les seves respectives homilies van parlar de com la Misericòrdia Divina es vessa sobre les persones des del principi dels temps i que continua vessant-se en els nostres dies i continuarà fent-ho sempre.

Com a culminació del tridu esmentat, el dia 11 d'abril, segon diumenge de Pasqua, es va celebrar la festivitat de la Divina Misericòrdia en la Santa Església Catedral de Lleida.

La missa va ser presidida pel nostre benvolgut bisbe Salvador Giménez. Ens va acompanyar el nostre consiliari mossèn Francesc Xavier Jauset.

Previ a la Santa Missa, va haver-hi exposició del Santíssim, res del Sant Rosari i Coroneta de la Divina Misericòrdia i finalment imposició de les medalles per Mn. Francisco José Ribas.

En finalitzar la Santa Missa, es va venerar la relíquia de Santa Faustina amb les mesures reglamentàries establertes per les autoritats sanitàries. L'afluència de fidels va ser molt concorreguda, a causa de la gran devoció que hi ha en la nostra Diòcesi i tenint en compte els límits d'aforament actual.

Donem gràcies a Déu per haver tingut l'oportunitat de celebrar enguany la Festivitat de la Divina Misericòrdia.

Preguem al Senyor, que la seva gràcia s'hagi vessat sobre els fidels que han participat en tots els actes celebrats, i que des del Convent del Sagrat Cor de Jesús de les Mares Carmelites de la Caparrella, d'on va sortir aquesta 'espurna', continuen resant pel nostre Apostolat i demanem que sorgixin vocacions sacerdotals i religioses en la nostra Diòcesi de Lleida.

Trobada de Ministres Extraordinaris de la Comunió a la Catedral de Lleida

La Catedral de Lleida va acollir el dissabte 24 d'abril una trobada de ministres extraordinaris de la Comunió. Un centenar de persones va participar en aquesta trobada de formació.

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va obrir la sessió amb un agraïment per les persones que fan aquest servei. A continuació, mossèn Gerard Soler, degà de la Catedral de Lleida, va impartir una conferència sobre el sentit de l'Eucaristia. Després de la celebració de l'Eucaristia, el vicari general de la diòcesi, mossèn Lluís Sallán, va reflexionar sobre la figura del ministre extraordinari de la Comunió.

Després d'escoltar les indicacions de mossèn Sallán els ministres extraordinaris de la Comunió van rebre el certificat que els autoritza a realitzar aquest servei durant tres anys. Tots els ministres extraordinaris estaven acompanyats del rector o responsable de l'entitat que els encarregava aquesta tasca.

La Catedral de Lleida recupera la Festa de la Mare de Déu de Montserrat

Centenars de lleidatans van tornar a pujar el 27 d'abril al cambril de la Mare de Déu de Montserrat de la Catedral de Lleida, per tal de venerar-la en el dia de la seva festa i recuperant-la després que l'any passat fos suspesa pel confinament de la pandèmia. El comentari entre els fidels i devots era generalitzat. “Ja en teníem ganes de tornar a la Catedral a venerar La Moreneta!”

La Catedral Nova obrí les seves portes a 2/4 de 9 del matí, per a celebrar tot just a les 9 hores la primera Missa en honor de “La Moreneta” i en sufragi dels confreres difunts en aquest darrer any. La celebració fou presidida pel consiliari de la confraria Mn. Josep M. Escorihuela, si bé l'oficià a l'altar major i no a la capella de la Patrona com era costum, a fi i efecte de garantir el distanciament entre els fidels.

Finalitzada la celebració s'obrí el cambril de la MdD de Montserrat, accés que ha estat tancat durant tot aquest any de pandèmia, per tal que els fidels i devots poguessin pujar de nou a venerar la imatge de la Patrona. L'accés estigué controlat durant tota la jornada per membres de la Confraria, que informaven a tothom de l'obligació de l'ús de la mascareta i la prohibició de tocar o besar la imatge, seguint les recomanacions de prevenció sanitària per la Covid 19. Els fidels es limitaven a fer una lleu inclinació de cap, com a signe de respecte i veneració.

A les 11 del matí el degà del capítol Catedral Mn. Gerard Soler celebrà una segona Missa i a les 7 de la tarda el bisbe de Lleida Salvador Giménez va cloure la festa de la Patrona de Catalunya presidint l'Eucaristia concelebrada i solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral, que cantà en finalitzar el popular Virolai. El bisbe Salvador en la seva homilia qualificà de molt significativa per a Catalunya la data del 27 d'abril: “...en aquesta diada Catalunya mira la muntanya de la nostra patrona. Dia per agrair a la Mare de Jesús que ens dona esperança de creure i ens convida a estimar a tothom”. Tingué també paraules d'agraïment envers la Confraria de la MdD de Montserrat: “...pel seu esforç per a què no es perdi la devoció a la Mare de Déu”, digué. Alhora, convidà els fidels a demanar-li que cuidi la nostra fe.

En la celebració es feu un especial record pels malalts i pels que han mort per la pandèmia. Tanmateix l'assistència de fidels a la celebració, no van superar en cap moment el 50% de capacitat, d'acord a la darrera normativa de prevenció sanitària del PROCICAT.

El president de la Confraria Josep Estruch, ha manifestat la seva satisfacció per la resposta dels lleidatans: “Cal ser sincers i he de dir que amb

el que encara estem passant per la pandèmia, ni en les millors previsions esperàvem tanta afluència de gent durant tota la jornada, fent cua per venerar “la Moreneta”, oferint-li desenes de ciris i nombrosos rams de flors, mantenint l'ordre d'accés al cambril. Amb les circumstàncies tant especials que estem vivint, no podia haver anat millor la festa de la nostra Patrona”.

La confraria participà en la vetlla de Santa Maria a Montserrat

La vigília de la festa de la Patrona, Josep Estruch acompanyat pel consiliari de la Confraria i altres membres de la Junta, havia participat a la Vetlla de Santa Maria al monestir de Montserrat, on la confraria lleidatana tingué el privilegi d'encendre simbòlicament l'oli de les llànties que il·luminen La Moreneta. La comunitat benedictina de Montserrat convidà a la Confraria de Lleida a protagonitzar aquest acte, amb ocasió del 140 aniversari de la fundació de la Confraria i el 75 de la seva restauració.

Jordi Curcó

L'Assemblea Diocesana estableix el pla d'actuacions per al curs amb una aposta per la pastoral dels joves i els espais de pregària

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església va acollir el dissabte 29 de maig l'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida. Respectant totes les mesures sanitàries, vuitanta persones hi van participar presencialment al Teatre de l'Acadèmia Mariana i 75 de forma telemàtica, algunes reunides en diverses parròquies de la diòcesi. El Bisbe Salvador va agrair la participació dels assistents, després que l'assemblea de l'any passat fos suspesa amb motiu de la pandèmia.

L'Assemblea va començar amb una pregària organitzada per la Delegació de Joves del Bisbat. A continuació, el vicari general de la diòcesi, mossèn Lluís Sallán van presentar el Pla d'Actuacions Diocesanes per al curs 2021-2022. Aquest pla s'ha elaborat a partir de les aportacions de parròquies, delegacions, moviments i fidels durant els darrers mesos.

El vicari va apostar per enfortir la Delegació de Pastoral de Joves amb la creació d'una plataforma de representants de joves i a la vegada, impulsar “una xarxa d'adults implicats en el seu acompanyament espiritual”. A més, ha destacat la necessitat de consolidar noves eines telemàtiques per la catequesi, a la vegada que s'aposta per implicar a les famílies. També ha recordat la voluntat d'enfortir el catecumenat.

En l'àmbit sociocaritatiu, com va explicar el vicari, el Pla pretén articular els recursos necessaris perquè les comunitats parroquials coneguin allò que està fent Càritas Diocesana de Lleida i també les institucions de la xarxa socio-caritativa diocesana, especialment en aquest moment de pandèmia.

Per la seva banda, en l'àmbit de l'espiritualitat el Pla proposà donar a conèixer els espais de pregària contemplativa de recés que hi ha a la diòcesi i impulsar-los. També proposà aprofundir la corresponsabilitat dels laics i revitalitzar i renovar llenguatges en les comunitats parroquials.

Després de la intervenció del vicari, el doctor Joan Viñas va impartir una conferència sobre la pandèmia i l'esperança. Viñas va destacar que “la pandèmia ha trasbalsat la vida de tothom”. Però a la vegada va recordar que “la pandèmia era una oportunitat per canviar la nostra vida. Hem de preguntar-nos en què gastem tots els esforços”. En aquest sentit, apostà per seguir l'estil de vida de Jesús”. “Jesús està al nostre costat ens ajuda i ens salva”, digué.

Viñas va destacar que “cal gent sòlida en moments líquids”. També va reclamar que “cal aprendre a nadar perquè la societat avança molt de pressa en aquest món líquid”. “Quan els deixebles van veure a Jesús ressuscitat van perdre la por, nosaltres com a laics també hem de perdre la por”, ha dit. “Està a les nostres mans transformar la diòcesi”, afegí Viñas.

“Com a cristià cal recuperar l'espiritualitat perquè l'amor és l'únic que ens fa feliç”, va dir. “La nostra fe és viu en comunitat” i va apostar per tornar a les celebracions presencials seguint totes les mesures sanitàries.

El Bisbe Salvador va tancar l'Assemblea demanant als fidels que es preguntin què poden fer ells per la diòcesi. I va reclamar que “visquem amb esperança”. Per acabar, va apostar per la formació dels laics i ser creatius amb els joves.

Lleida, 29 de maig de 2021

El Bisbat de Lleida signa l'inici de les obres de rehabilitació de la parròquia d'Algerri

El dijous, 29 d'abril, el Bisbat de Lleida va signar el contracte d'inici de les obres de rehabilitació de la parròquia de la Purificació de la Mare de Déu d'Algerri. Al mateix acte, també s'ha signat el contracte de servei amb l'arquitecte responsable d'aquesta, Miquel Àngel Sala.

Les obres tindran un cost total de 453.556,66 euros, els quals seran costejats amb l'ajuda de diverses subvencions públiques de la Generalitat de Catalunya (195.936,84 euros provinents del fons P.O. FEDER 2014-2020 de Catalunya amb el Departament de Cultura i 37.546 euros del Departament de Cultura); de la Diputació de Lleida (100.000 euros de l'Institut d'Estudis Ilerdencs) i l'aportació de la Parròquia d'Algerri i el Bisbat de Lleida.

A la signatura dels dos contractes van estar presents el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, l'ecònom de la diòcesi, mossèn Francesc Xavier Jauset i el rector de la parròquia, mossèn Josevi Forner, l'arquitecte Miquel Àngel Sala i Manel Biosca, representant de l'empresa Biosca que es farà càrrec de les obres que tindran una durada aproximada de sis mesos.

L'església d'Algerri resta tancada des de l'abril de 2018 a causa de l'aparició d'esquerdes en gran part de l'estructura de l'edifici. La patologia més significativa de l'església d'Algerri està associada a un problema de fonamentació dels seus suports. L'abril de 2018, els tècnics i les autoritats del poble van aconsellar tancar el temple per al culte per evitar riscos.

El Bisbat de Lleida vol agrair l'esforç per part de l'Ajuntament d'Algerri per cedir un local per a les celebracions i les activitats pastorals i per mostrar la seva constant preocupació i ajuda per buscar solucions.

Lleida, 29 d'abril de 2021

La Xarxa Socio-caritativa de la diòcesi de Lleida atén a més de 600 famílies gràcies al fons Covid-19 del Bisbat

El fons creat pel Bisbat de Lleida per pal·liar els efectes de la Covid-19 ha permès a nou entitats de la Xarxa Socio-caritativa de la Diòcesi de Lleida atendre a més de 600 famílies (més de 3.000 persones) de diversos col·lectius vulnerables. Es tracta de la quantitat recaptada per la Diòcesi al fons que es va crear per aquest motiu al mes d'abril, i que ha comptat amb les aportacions del mateix Bisbat, preveres i persones particulars, a les quals volem mostrar el nostre agraïment.

Les entitats beneficiàries destaquen que els ajuts rebuts han permès impulsar noves accions i cobrir necessitats que d'una altra manera hagués estat impossible, fet que hauria dificultat la bona evolució d'algunes persones en situació de màxima vulnerabilitat.

Les ajudes han anat destinades a tres grans camps d'actuació: cobrir necessitats bàsiques, l'acompanyament d'infants vulnerables i la protecció sanitària per evitar contagis de Covid-19 tant de voluntaris, professionals com de persones ateses.

En relació amb la cobertura de necessitats bàsiques els ajuts han permès a l'Associació de Caritat Sant Vicenç de Paül atendre a 135 famílies, Esclat-Pare Palau ha ajudat 350 persones, i Càritas Diocesana de Lleida a atès 465 famílies en els seus programes d'aliments. També en la cobertura de necessitats bàsiques, les Llars del Seminari van acompanyar a 18 famílies i la Fundació Jericó ha reforçat l'atenció als usuaris del menjador social i a la residència de l'entitat.

En l'atenció a infants, Salesians Sant Jordi van organitzar un casal d'estiu destinat a 23 nens i 18 nenes d'entre 4 i 11 anys a l'escola Parc de l'Aigua; l'Obra Social Marista va celebrar un casal per a 115 menors per continuar amb la tasca preventiva amb els infants i joves en situació de risc social del barri de la Mariola.

En la protecció sanitària, Càritas Diocesana va destinar l'ajuda per proporcionar mascaretes, gel hidroalcohòlic i pantalles per mantenir les distàncies. A la vegada, la Fundació Jericó va fer front a les despeses extraordinàries per tal de prosseguir amb l'activitat d'acolliment de les persones allotjades a la residència.

El fons Covid-19 també ha permès projectes conjunts de diverses entitats de la Xarxa per pal·liar la situació de col·lectius vulnerables.

Així, Arrels i Càritas Diocesana de Lleida van col·laborar en un programa conjunt per garantir l'atenció a les persones temporeres. Durant 13 nits es van atendre a 18 persones en un allotjament temporal.

També cal destacar els ajuts destinats a països en vies de desenvolupament com el programa de Mans Unides a Madagascar i el de Salesians-Sant Jordi a Benín.

El Bisbat de Lleida va entregar 82.271,29 euros a nou entitats socials de la diòcesi per pal·liar els efectes de la crisi de la Covid-19. Cal recordar que el Bisbat de Lleida va aportar al fons 20.000 euros i que la resta han estat aportacions de sacerdots, religiosos i fidels de la diòcesi.

Les nou entitats beneficiàries formen part de la Xarxa Sociocariativa de la diòcesi de Lleida. Precisament, aquesta plataforma ha estat l'encarregada d'establir els criteris per la distribució de les aportacions arran dels projectes presentats per les entitats.

Concretament, Maristes-Obres Socials Lleida va rebre 5.037,58 euros; Esclat-Pare Palau 5.741,93 euros i Salesians-Sant Jordi 8.612,89 euros. L'Associació de Caritat Sant Vicenç de Paül va rebre 4.922,74 euros; la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari) 6.568,76; Arrels-Sant Ignasi 24.077,81 euros; Mans Unides 4.203,09 euros; Cà-

ritas Diocesana de Lleida 17.394,20 euros i la fundació Jericó va rebre 5.712,29 euros.

El fons Covid-19 del Bisbat de Lleida continua obert als següents comptes bancaris:

Banc de Sabadell ES49 0081 0455 990001855994

Caixabank ES51 2100 0203 790104063631

Lleida, 30 d'abril de 2021

“Demanem a Sant Anastasi que ens ajudi en la nostra vida cristiana”

La Catedral de Lleida va acollir el dimarts, 11 de maig, l'Ofici de Festa Major en honor de Sant Anastasi, patró de la ciutat de Lleida. El Bisbe Salvador presidí l'Ofici acompanyat d'una nombrosa representació del presbiteri de la ciutat.

A la seva homilia el prelat va destacar que “venim aquí a pregar, a agrair i a demanar al Senyor que siguem més coherents en la nostra fe cristiana”. Ha recalcat que sabem que “ens envolta tristor per la pandèmia, és un moment complicat, de molt dolor i molta malaltia”.

En relació amb l'Evangeli va recordar les paraules de Sant Mateu “que ens demana no tenir por, d'aquells que no poden matar l'ànima”. “Nosaltres confiats en Déu no tenim por de res”, ha afegit. El Bisbe Salvador va recordar la figura de Sant Anastasi. El prelat va agrair la presència de les autoritats que acompanyen als cristians “en una societat plural i diversa.

Va explicar que tots tenim a persones que “admirem per la seva valentia, pel seu coratge, per la dedicació i el lliurament de la seva vida”. “I admirem als sants i a Sant Anastasi en particular per la seva valentia de no renúncia a la fe, ell pot ser un exemple de vida per nosaltres”.

A continuació, ha demanat a Sant Anastasi que doni força als cristians “per comunicar l'Evangeli i a la vegada perquè ajudi a les persones que tenen autoritat perquè les seves paraules responguin als fets”.

El Bisbe Salvador també va tenir paraules pels problemes de la nostra societat com la situació de les persones temporeres o els aturats. En relació amb la pandèmia va demanar “responsabilitat per evitar els contagis tal com ens diuen les autoritats sanitàries”. Tambè va reclamar un sistema educatiu “just i harmònic”

El prelat ha tingut unes paraules d'agraïment als sanitaris i al personal de les residències de gent gran. Per acabar ha demanat "que Sant Anastasi ens ajudi a viure la nostra vida cristiana".

Una representació de la corporació municipal, encapçalada pel paer en cap, Miquel Pueyo, ha assistit a l'Ofici. Enguany, a causa de les restriccions sanitàries, no s'ha pogut realitzar l'ofrena floral al Sant a la plaça Sant Joan, acte en què hi han participat els elements del Seguici i altres entitats de la ciutat. Aquesta tradició s'ha substituït per una ofrena simbòlica a l'interior del temple, en la qual han participat molts lleidatans i lleidatanes.

Les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell es mantenen al costat dels col·lectius més vulnerables atenent a 16.000 persones

Més de 16.000 persones s'han vist beneficiades per les accions de les **Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell** l'any 2020. Les Càritas de la demarcació de Lleida van destinar més de 5 milions i mig d'euros, principalment a programes de cobertura de necessitats bàsiques i de suport als col·lectius més vulnerables, i als projectes d'inserció laboral.

En concret, unes 4.000 llars de Ponent han rebut un total de 666.193 euros en ajudes econòmiques. Aquesta dada suposa un increment d'un 25% respecte a l'any anterior. L'any 2020 es van destinar uns 193 euros per persona de mitjana, un 30% més del que s'havia aportat a cada una d'elles l'any 2019. L'entitat cospa que la precarietat s'aguditza i l'esclatxa social es fa més evident i s'eixampla, castigant a les persones més vulnerables a un futur incert amb dificultat a l'accés al treball, a una llar digna i a la igualtat d'oportunitats, que s'ha vist encara més agreujada per la bretxa digital.

En aquest context, les tres Càritas de la província de Lleida també han vist incrementada la demanda dels serveis per cobrir les necessitats bàsiques amb espècie. Concretament, han realitzat fins a 20.000 serveis en alimentació.

Les dades també mostren que les Càritas de Lleida, Solsona i Urgell han vist augmentada, de forma significativa, la intensitat de les ajudes, a les quals se li ha sumat les més de 7.000 trucades fetes a les persones voluntàries i beneficiàries que es trobaven aïllades en la solitud de les seves llars. Com sempre, el focus d'atenció de Càritas ha estat en la cobertura i l'acompanyament, i més en aquest any tan complicat, en què l'entitat encara ha posat més esforços per estar al costat de la població més vulnerable.

La gent gran, focus d'atenció

Des de les tres Càritas s'ha fet especial incidència als col·lectius més vulnerables, en especial la gent gran, que ha patit reclusió física de més llarg període, obligant a aquestes persones a reduir el contacte amb la seva xarxa familiar i social habitual. En el cas de Càritas Diocesana de Solsona, s'ha reforçat les comunicacions amb les persones grans al seu domicili i a les residències; Càritas d'Urgell ha enviat més de 1.000 dibuixos i Càritas Diocesana de Lleida va crear un programa de formació per a les persones voluntàries i beneficiàries per gestionar les emocions i les pors en temps de pandèmia.

Esforç per mantenir les empreses d'inserció

En l'àmbit laboral, tant Càritas Diocesana de Lleida, com les de Solsona i Urgell han pogut mantenir les seves empreses d'inserció, malgrat la situació econòmica. Tant és així, que s'han pogut crear fins a 80 llocs de treball, un 16% més que l'any anterior. Tot i veure's en l'obligatorietat d'aplicar ERTOS a les seves persones treballadores a causa de la disminució o parada total de la seva activitat, l'entitat ha cobert pràcticament la totalitat del salari dels seus empleats i empleades.

“Estimem a Déu i per això estimem als germans, estimem als germans i la seva preocupació ens fa mirar a Déu”

La Catedral de Lleida va acollir la tarda del diumenge 6 de juny la celebració del Corpus Christi presidida pel bisbe Salvador, acompanyat pel bisbe emèrit Joan i una nombrosa representació del presbiteri de la diòcesi.

“És una festa gran, és la festa de la Eucaristia”, va dir el Bisbe Salvador a la seva homilia. I destacà que “estem en una situació una mica millor que l'any passat”. A continuació tingué un record “per a totes les persones que han patit tant, per les persones que les han cuidat i per als seus familiars i també pels que no els han pogut acompanyar en els moments més difícils”.

“Volem que la fe en Jesucrist estigui present a les nostres motivacions”.

El bisbe Salvador va explicar que “en aquesta festa recordem el cos i la sang de Crist”. Afegí que “avui l'Església ens recorda que celebrem el dia de la Caritat”.

Llavors tingué unes paraules de record per a tots els equips de Càritas “que entreguen la seva vida al servei dels demés”. “No us negueu mai

a ajudar al germà que pateix, a l'estranger, tots són objecte de la vostra ajuda". El prelat ha recordat que les dues dimensions de la nostra fe no es poden separar. "Estimem a Déu i per això estimem als germans, estimem als germans i la seva preocupació ens fa mirar a Déu".

Recordant les lectures del dia va destacar que "Déu és l'aliment que ens enforteix".

A continuació va llançar dues preguntes als fidels. "Ens hem de preguntar com anem d'amor a l'Eucaristia i com anem d'amor als germans, als que més pateixen". I per acabar digué que "ens hem de preguntar si som compassius, si som caritatius".

Després de la celebració la custòdia amb el Cos de Crist ha processonat per la nau esquerra de la Catedral de Lleida fins a l'exterior. Allí, el Bisbe Salvador va beneir la ciutat des de l'atri. Després la custòdia portada a espatlles d'un grup de capellans tornà per la nau dreta fins a l'altar major. Allí el Bisbe Salvador beneí als fidels. El prelat ha recordat als nens que aquest any han fet la primera comunió, representats per un petit grup de nens.

Càritas Diocesana de Lleida va instal·lar tres taules informatives a la Catedral per donar a conèixer les seves activitats el darrer any i recaptar fons.

Tres alumnes de l'IREL presenten la tesina del màster

El mes de juny l'IREL està acollint la presentació de tesines de màster de diversos alumnes del centre. Concretament el passat dimecres 9 de juny Joan Carles Nicuesa va presentar la tesina 'Laic/laica: d'on vens, on vas? El llarg camí del sentit laical dins de l'Església' dirigida per Alfons Busto. El tribunal ha estat format per, precisament, Alfons Busto, Manel Mercadé i la Doctora Mar Pérez, com a lectora.

Per altra banda, el divendres 18 de juny, Maria Àngels Monfà presentarà la tesina de Màster amb el títol 'El Monestir de Santa Clara de Lleida. Aproximació a la seva història i al seu llegat espiritual' dirigida per Joan J. Busqueta. El tribunal estarà format pel mateix Doctor Joan Busqueta, Montserrat Macià (lectora) i la Doctora Mar Pérez. Cal fer inscripció per respectar la limitació d'aforament.

Per la seva banda, Dolors Queralt també presentarà aviat la seva tesina de màster amb el títol 'El castell interior de Santa Teresa de Jesús: un itinerari vers la maduresa espiritual'.

Segona fase de les obres de restauració de la coberta de l'església d'Almacelles

La parròquia d'Almacelles ha reprès en una segona fase, les obres de restauració de la coberta de l'església. Aquesta actuació que acabem d'iniciar té prevista la seva finalització el 16 de juliol i consisteix en el repicament de totes les voltes interiors, que posteriorment seran revocades amb morter de calç (ja que aquest element permet la transpiració) i finalment s'aplicaran tres capes de pintura al silicat.

A causa de les filtracions d'aigua, el material ceràmic de les voltes estava molt deteriorat, es va inspeccionar amb l'ajut d'una plataforma elevadora arran d'alguns desprendiments de guix que vam observar. El primer era assegurar la coberta exterior (actuació que acabarem el febrer del 2020). Un cop eliminades les filtracions d'aigua, vam veure arribat el moment de restaurar les voltes interiors per assegurar-ne la conservació i evitar el perill de desprendiments de material.

Per tal de poder escometre els treballs s'hi ha hagut de muntar una bastida lateral unida per una plataforma, on treballaran els operaris, deixant lliure l'espai central de la nau. Tot i això les obres no se simultaniejaren amb el culte públic. Mentre durin les obres, l'Ajuntament d'Almacelles ha cedit gratuïtament la capella del cementiri a l'efecte de la celebració de les misses de funeral.

El cost de l'actuació ha estat pressupostat en 32.732,59 €. El bisbat de Lleida fa una aportació de 10.000 €. La resta la cobrirem amb l'apadrinament de la majoria dels vilatans, compromesos en el projecte de dignificar l'església del poble.

L'església d'Almacelles va ser projectada per l'arquitecte barceloní Josep Mas Dordal l'any 1772, està dedicada a la Mare de Déu de la Mercè i els seus patrons són Sant Isidre i Sant Sebastià. Segons indica una certificació notarial de 1779, l'església ja estava construïda l'any 1774 i el 1776 va tenir lloc el primer bateig.

El retaule actual, d'estil barroc i construït després de la guerra civil, és obra del lleidatà Ramon Borràs i està presidit per una imatge de la Mare de Déu de la Mercè i compta amb les imatges de Sant Isidre i Sant Sebastià als carrers laterals. L'any 1958 va ser daurat per Lluçia Oliva. L'any 2015 el vam netejar en una actuació d'urgència, però està pendent la seva restauració.

Eucaristia de final de curs i entrega d'orles de l'IREL

La parròquia de Santa Maria de Gardeny va acollir, dimarts 15 de juny, la missa de final de curs de l'IREL (Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida). Al mateix acte es va fer l'entrega d'orles dels alumnes de Batxillerat i Màster que aquest curs han acabat els seus estudis. El Bisbe Salvador va presidir l'eucaristia, acompanyat del director de l'IREL, mossèn Manel Mercadé.

El Bisbe Salvador va agrair al Senyor aquest curs. “Li agraïm a Déu que després de tant patiment, comencem a sortir d'aquesta experiència”.

Després de l'Eucaristia va tenir lloc l'entrega d'orles als alumnes de Batxillerat i Màster de l'IREL. El cap d'estudis de l'IREL, Josep Galceran, va felicitar els alumnes que han finalitzat els seus estudis. A més, els hi va demanar que ajudin en la difusió de la tasca de l'IREL i que retornin a la diòcesi allò que han après als seus estudis. Van rebre l'orla els alumnes de la 23a promoció de Batxillerat. Concretament, Rosa Gou, Montserrat Grau, Francesc López, Montserrat Martínez i Esmeralda Oliva.

A la vegada, han finalitzat els estudis de Màster, sis alumnes de la 19 promoció: Joan Montagut, Tomàs Nieves, Marc Antoni Pagès, Dolors Queralt, Isabel Redondo i Montserrat Sánchez.

Primer recés d'Emaús a Lleida

Els dies 4, 5 i 6 de juny va tenir lloc en el Col·legi Claver de Raimat el recés d'Emaús. Basat en la trobada dels deixebles d'Emaús amb Crist ressuscitat, el recés va reunir uns vint homes, assistits en tot moment per altres que serveixen als debutants després d'haver tingut ja l'experiència anteriorment.

Per a molts, va suposar una primera trobada amb el Senyor per a encendre la flama de la fe a través de la trobada personal amb Crist. Per a uns altres, va suposar un retrobament per a avivar aquesta flama amenaçada per la cultura imperant.

Presentada com a experiència espiritual que canvia la vida, la proposta del camí d'Emaús ve a ser la rèplica contemporània del passatge de Sant Lluç, 24, vs. 13-35. Una enorme espiral d'oracions s'activa entre laics i religiosos perquè aquell miracle es repliqui en les vides dels caminants d'avui.

Els dies 16, 17 i 18 de Juliol es realitzà en el Col·legi Claver de Raimat el recés d'Emaús de dones.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

Jornada Mundial de la Pau

3 de gener de 2021

Estimats diocesans:

Hi ha qüestions permanents en el nostre món que moltes vegades es converteixen en problemes i han de ser objecte de la mirada cristiana. Hem repetit fins a no poder més les causes i les conseqüències de la fam, de la desigualtat social, de les migracions, del respecte als drets humans, de la dignitat de totes les persones i la seva igualtat en tots els ordres de la vida, de les minories socials i religioses i la seva reduïda rellevància, de la guerra i la pau...

Són qüestions actuals que no poden ser amagades amb motiu de la pandèmia de la Covid-19 que tots estem sofrint. L'angoixant situació d'ara, que provoca conseqüències sanitàries, econòmiques i socials molt evidents, no pot fer-nos oblidar altres qüestions importants com la pau, que l'Església posa en el cor de tothom en el primer dia de l'any nou. Aquesta Jornada Mundial de la Pau va tenir el seu inici l'any 1968, promoguda pel papa Pau VI. Abans d'aquesta data ja existeixen crides a la pau en moments puntuals per part de tots els pontífexs. Em venen al cap dos exemples eloqüents: el del papa Benet XV davant la Primera Guerra Mundial dels anys catorze al divuit del segle XX, i el del papa Joan XXIII en el seu recordat document Pau a la Terra dels anys seixanta. Hi ha molts altres exemples.

Els darrers anys, la celebració d'aquesta jornada ha comptat amb un lema per a totes les comunitats del món que, amb una paraula o amb una frase, intenta condensar la sensibilitat d'un moment concret, i sol combinar la paraula «pau» amb una altra concreció significativa.

La pau és una realitat desitjada i buscada pel gènere humà malgrat que massa sovint ens obstinem a fer la guerra i aniquilar el germà. Em sembla urgent i necessari demanar a tots els cristians que preguin a Déu per aquesta circumstància i que siguin constructors de la pau, començant per un àmbit més pròxim, familiar o laboral. En el moment d'escriure aquest comentari no ha aparegut encara el lema i el missatge del Papa per a l'any 2021, que seria el suport i el motiu de la nostra col·laboració i, pel ritme i agenda de la impremta, em veig obligat a anticipar la meva reflexió amb la convicció que no quedi en l'oblit en les comunitats cristianes i com a proposta per a totes les persones de bona voluntat que s'adhereixin a aquest compromís universal.

Podria fer una breu síntesi de la pau en l'Antic Testament o recordar les paraules definitives del mateix Jesús en els evangelis, però vull ser més concret i recórrer a la vostra pròpia memòria per assenyalar alguns lemes d'anys anteriors que poden resumir el nostre desig actual:

- 1969: La promoció dels drets de l'home, camí cap a la pau.
- 1970: Educar per a la pau a través de la reconciliació.
- 1980: La veritat, força de la pau.
- 1983: El diàleg per la pau, una urgència del nostre temps.
- 1990: Pau amb Déu Creador, pau amb tota la creació.
- 1994: De la família neix la pau de la família humana.
- 1998: De la justícia de cadascú neix la pau per a tots.

Feliç reflexió per a tothom. Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Amb la vida o amb la mort?

10 de gener de 2021

Per a un gran nombre de cristians Nadal és una festa entranyable no sols per la calidesa humana amb què hem embolcallat la seva celebració sinó per l'acompliment de les promeses que Déu ha fet a la humanitat. Un any més hem viscut, amb totes les limitacions que han imposat les autoritats amb motiu de la COVID-19, el naixement de l'Emmanuel, del Déu-amb-nosaltres. És un esdeveniment objectiu que se celebra i que ens demana una actitud personal adequada, un cor obert al misteri, un interior replet de fe que supera totes les dificultats externes i ens llança a una actuació constant en coherència i caritat.

Hem celebrat la Vida. Ha nascut el Salvador. Hem viscut amb alegria i esperança el fet més important de la nostra cosmovisió cristiana. Uns dies després, us interpel·lo amb la mateixa pregunta que molts es repeteixen en els diversos àmbits de convivència: ¿hem canviat alguns dels nostres costums per apropar-nos millor al missatge de Jesucrist?; ¿hem viscut un Nadal més autèntic i hem aplicat la tendresa i la confiança en les nostres relacions? Segur que cadascun dels lectors teniu una resposta convenient. Només us demano que sigueu més exigents, que us acosteu més als paràmetres que ens ha mostrat el mateix Senyor.

En aquesta situació en què han mort més de 70.000 persones al nostre país, sobretot gent gran, s'ha aprovat una llei –amb unes febles apreciacions de garantia personal de dubtosa viabilitat i que no restringeix la seva aplicació sinó que la universalitza– per matar més persones. Es repeteix fins al cansa-

ment això del dret a morir, la dignitat de la mort, la llibertat incondicional de l'ésser humà davant decisions de gran transcendència. Alguns han saludat amb alegria l'aprovació de la coneguda llei de l'eutanàsia. Em va semblar molt trist que, celebrant la Vida, es presenti com un triomf allò que significa el reconeixement d'un gran fracàs social ja que, segons tants professionals i organitzacions d'assistència als malalts terminals, cal potenciar les cures pal·liatives, reduint o eliminant el dolor al malalt.

Aquesta llei, que permet que el sistema sanitari del nostre país posi fi a la vida d'un ésser humà, està sent lloada per alguns dels qui s'escandalitzen de l'exagerat nombre d'ancians morts per la pandèmia, fins i tot per persones que critiquen severament la falta de recursos per atallar tanta sagnia. No és una contradicció? On ens situem, en la vida o en la mort? Això fa l'efecte d'una agenda establerta per imposar una determinada ideologia ampliant uns anomenats drets no reflectits en el conjunt de normes d'aplicació universal.

Encara que el tema de la defensa de la vida no és estrictament religió sinó social –i vàlid també per a la totalitat del gènere humà– els cristians ens situem clarament en contra d'aquesta llei injusta que mata i no dona vida, que aniquila l'ésser humà i no el cuida, que a cavall d'una pretesa compassió pel dolor personal, acaba amb la seva existència. Els cristians defensarem la vida com ho mostra la gran quantitat de geriàtrics gestionats per gent d'Església. Els cristians apostem per parlar, per comunicar les nostres conviccions, per expressar la nostra fe amb llibertat, per ser tractats dignament després d'unes actuacions benèfiques per a tothom. No hem estat escoltats pels legisladors en aquesta qüestió tan transcendental ni tampoc s'han dignat a demanar l'opinió al conjunt del personal sanitari o als comitès de bioètica creats amb aquesta finalitat. Els qui presumeixen de diàleg amb experts, en aquesta ocasió, no ho han fet. Quina manera d'actuar, és aquesta?

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Desig d'informar-vos

17 de gener de 2021

Sempre intento aprofitar aquests comentaris dominicals per acompanyar la vostra vida cristiana amb alguns consells i pràctiques que ens acostin a la persona de Jesucrist. Tots els membres del Poble de Déu –bisbes, sacerdots, religiosos i laics– estem obligats a viure i a donar credibilitat davant els altres d'una fe apresada i acceptada amb totes les seves conseqüències.

De tant en tant em sembla convenient fer-vos saber alguns fets que la comunitat diocesana, seguint les indicacions de l'Església, proposa per al bé de tothom. Aquest és el cas d'avui en què us informo de tres esdeveniments i us en demano la vostra adhesió i, sobretot, les vostres oracions.

1. La festa de sant Antoni abat. La seva celebració coincideix amb aquest diumenge 17 de gener, té molt arrelament popular i el Sant ha adquirit al llarg dels segles una intensa i àmplia devoció. És considerat un dels pares del monacat i la seva vida, austera i silenciosa, es remunta al segle III-IV en terres d'Egipte. Quan es converteix a Crist, ven els seus béns, els regala als pobres i es retira a la solitud del desert. A més del seu amor al proïsme, admira i respecta els altres éssers de la creació. Per això, des de molt antic, és considerat el patró dels animals.

A la nostra diòcesi la festa consisteix en una celebració de l'Eucaristia a l'oratori de la Sang i en una posterior benedicció d'animals a les portes del mateix temple. Hi van gran quantitat de devots que demanen la intercessió de Sant Antoni per a ells i per a les seves mascotes. També hi participen –de manera animada– algunes agrupacions de pagesos. Enguany només s'hi mantindrà la celebració de la Santa Missa.

2. La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, del 18 al 25 de gener. Són vuit dies en què les diferents confessions cristianes dediquen celebracions i moments d'oració per demanar a Déu la unitat de tots els que confessen que Jesús és el Fill de Déu. És una iniciativa de fa més de cent anys i a la nostra diòcesi té una tradició molt arrelada en les diferents comunitats que periòdicament es reuneixen i programen diverses activitats que ens recorden que aquesta setmana és molt important per assolir aquest objectiu. El lema d'enguany és tret de l'evangeli de sant Joan: “Mantingueu-vos en el meu amor i donareu molt fruit” (15, 5-9). Si no podeu participar en els actes amb la vostra presència física, reseu per la unitat de tots.

3. La celebració dels XXV anys del Concili Provincial Tarracense (1995). Dijous que ve, dia 21, festa de sant Fructuós a Tarragona, els bisbes amb seu a Catalunya signaran un document recordant aquell esdeveniment tan significatiu per a les nostres diòcesis i animant a aprofundir en una vivència autèntica de la fe i en una evangelització, amb més coratge i alegria, de la nostra societat, tot afrontant els consegüents reptes pastorals. És un compromís que ens afecta a tots. Per les circumstàncies actuals no es podrà fer una celebració amb l'assistència de tots els que hi van participar ni dels responsables i col·laboradors actuals. L'acte quedarà circumscrit a la signatura dels bisbes, però ampliat a les oracions que totes les comunitats de les nostres diòcesis dirigiran al Senyor per agrair i actualitzar aquesta important obra de la nostra Església.

Com podeu veure, són moltes i constants les iniciatives eclesials que demanen la nostra atenció i el nostre compromís.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El diumenge de la Paraula

24 de gener de 2021

Quan es fixa una jornada per recordar o celebrar alguna cosa, hi ha el perill de limitar a un sol dia la importància del motiu que s'intenta destacar. I, en general, els promotors d'aquests records, –siguin de salut, de trànsit o de problemes universals–, pretenen fer-nos reflexionar sobre el tema amb més intensitat durant aquest dia, però volen que ens acompanyi la resta de l'any perquè el nostre actuar estigui d'acord amb les pretensions anunciades, ja siguin la salut mental, el dia de l'arbre o la jornada de la pau.

Aquest diumenge els catòlics celebrem la **Jornada de la Paraula de Déu**, que és una iniciativa promoguda pel papa Francesc des de fa dos anys. Per descomptat que no es tracta d'inventar ara una nova activitat en la vida cristiana: la Paraula de Déu ha estat sempre en el cor de tots els cristians, en les explicacions de totes les comunitats i, en definitiva, en totes les celebracions de l'Església. És una part essencial de la nostra fe que ja es professava de manera emotiva i solemne a les catacumbes i als domicilis particulars de les primeres famílies cristianes i ha estat l'aliment espiritual al llarg dels segles fins a arribar al moment present, on tots ens adonem de la gran quantitat de passatges bíblics que es proclamen en les nostres celebracions.

Però, malgrat el que hem dit anteriorment, el Papa encara ha fet un pas més i desitja que en les nostres vides la importància de la Paraula augmenti, perquè el coneixement, l'afecte i l'acceptació de les orientacions que s'hi contenen no acaben mai. Sempre podem anar més enllà. Necessitem la seva escolta perquè il·lumini l'actuació diària i ens guiï en les relacions amb Déu i amb els altres.

La lectura de la Paraula no està pensada per incrementar l'erudició, per situar millor les dades geogràfiques o per conèixer més profundament la història de les comunitats humanes, sinó per comprendre el disseny de Déu sobre la humanitat i, concretant una mica més, perquè la nostra vida sigui més autèntica, més coherent, més evangèlica.

M'alegra constatar que quan es programa algun curs de formació o es proposen xerrades informatives, són molt ben acceptades totes les que fan referència a la Paraula de Déu. Hi ha com una mena de curiositat per acostar-se al text bíblic que, d'altra banda, ha de ser superada per l'interès per l'aprofitament personal i per l'aprofundiment comunitari. Val la pena que aquest diumenge ens esperoni a tots cap a un intens acostament a la Revelació: el bisbe i els sacerdots, preparant bé les homilies, enriquint-les amb estudis bíblics; els religiosos, meditant i aplicant en les seves comunitats els passatges diaris de la Bíblia que els permeten desenvolupar i transmetre els seus carismes; els catequistes, grups d'oració, equips d'acció caritativa, pregant sempre amb textos bíblics; els professors de religió, animant els alumnes a la seva lectura setmanal; els pares i les famílies en general, disposant d'una Bíblia a casa perquè els seus fills i tots els membres la consultin amb naturalitat; i a tothom, aconsellant almenys cinc minuts de lectura diària de la Paraula de Déu.

A més a més de les moltes iniciatives que es proposen, us vull convidar a dues activitats que la diòcesi ha preparat: la presentació de la Setmana de la Paraula, dimarts que ve a les 18.30 h, a la Casa de l'Església, i la pregària de dijous que ve a les 19 h, a l'IREL.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Gent gran i Vida Creixent

31 de gener de 2021

Els creients no tenim un topall temporal per a la formació i el creixement personal en la nostra vida cristiana. La fe en Jesucrist roman sempre en el nostre interior i tractem de fer-la visible amb les bones obres. Aprenem els elements bàsics de la fe en els primers anys de la nostra existència i ens acompanya sempre, amb certeses i dubtes, amb alegries i tristeses, amb diàlegs i amb silencis..., fins a l'etapa final de la nostra vida. Necessitem de manera quotidiana la reflexió, la revisió de vida i l'oració.

L'objectiu del moviment apostòlic de Vida Creixent, tan estès en la nostra diòcesi, és aconseguir una atenció especial a les persones més grans, que són una font de saviesa i un pou d'experiència i afecte per a tota la societat. També una atenció a la seva vida cristiana, que conserven amb

cura i amb il·lusió. Tot i que a vegades no acaben de comprendre la poca acceptació de la seva herència espiritual en els fills i els nets, això no és cap impediment per practicar amb constància els principis bàsics de la fe i l'intent tenaç de donar-los a conèixer.

Durant els últims mesos hem parlat molt de la gent gran en general i dels nostres padrins en particular. La pandèmia que estem sofrint ha posat davant dels nostres ulls la seva vulnerabilitat. El percentatge de defuncions ha estat elevadíssim, la preocupació a les residències ha pujat molt, la solitud dels ancians en els seus domicilis ha posat en guàrdia tots els familiars. La por i la incertesa han estat presents en la realitat de cada dia i en els comentaris sobre la gent gran.

Els equips de Vida Creixent no esperaven aquesta situació. No han pogut reunir-se per conversar, per reflexionar i per resar. Hi ha hagut una paràlisi en les activitats previstes i alhora un telèfon pròxim per interessar-se per la salut i per la seva situació personal i ambiental, encara que és cert que s'ha produït l'efecte positiu d'alertar sobre les seves condicions de vida i sobre les seves necessitats més immediates. En l'àmbit eclesial s'hi ha respost amb escrits, programes i dedicació personal en les residències per alleujar algunes penalitats. I, si ho recordeu, l'últim lema de la Jornada de la Família tenia com a referència els ancians, a qui se'ls valorava com a tresor de l'Església i de la societat. L'afecte, l'experiència, la saviesa i l'espiritualitat que atresoren són prou motiu per donar una resposta càlida i decidida de tota la societat i, és clar, també de l'Església i de totes les comunitats cristianes on conviuen i celebren la seva fe.

Cada any tinc un record per a aquest Moviment amb motiu de la seva festa anual del dia 2 de febrer i en aquesta ocasió el faig amb un afecte especial i us demano que us hi afegiu tots. Estem obligats a donar una major atenció als avis en totes les dimensions, des de la física a l'espiritual; estem obligats a retornar-los el molt que han fet per nosaltres; estem obligats a agrair-los el seu enorme servei a la família i a la societat; estem obligats a ajudar-los a eliminar les pors i les incerteses perquè puguin tornar a trobar-se en el temple amb Déu i amb la comunitat.

La festa de Vida Creixent neix a l'empara de dues figures entranyables, els ancians Simeó i Anna, que es troben amb el Nen Jesús quan el porten a presentar al temple. També aquest dia celebren la seva festa anual els membres de la Vida Consagrada. Us en demano una oració, sobretot per la nombrosa quantitat de gent gran de les comunitats de la nostra diòcesi.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Mans Unides i la Mare de Déu de Lourdes

7 de febrer de 2021

És un plaer afegir-me a la campanya anual de MANS UNIDES, l'organització de l'Església catòlica per al desenvolupament dels pobles. Durant tot l'any els responsables d'aquesta institució ens recorden les mancances de moltes comunitats de l'anomenat Tercer Món i les possibilitats que tenim per ajudar-los per mitjà de molts projectes de desenvolupament integral. Però el moment central de la campanya és al segon diumenge de febrer i els dies anteriors. Per tant, al voltant del diumenge 14 de febrer es faran col·lectes a les parròquies, peticions als col·legis i als carrers, divendres de sopars solidaris o de dejuni voluntari en diversos locals...

Des dels anys seixanta del segle passat porten recordant –en un primer moment, les dones d'Acció Catòlica i, més tard, ampliat a molts altres voluntaris– que és possible traslladar a diversos pobles de la terra l'ajuda que necessiten. I també que fomentar la fraternitat és una exigència de l'evangeli; que la preocupació pels més desfavorits és un mandat del Senyor; que la lluita contra l'egoisme i l'acumulació de béns permet l'obertura del cor a la universalitat; que no n'hi ha prou en atendre només els “nostres”, els qui conviuen amb nosaltres, fins i tot sabent que hi ha una saturació de necessitats i de peticions.

La campanya contra la fam al món és una iniciativa singular, de caràcter no governamental i suportada pràcticament amb voluntaris, que ha gaudit de gran reconeixement social i ha generat moltes adhesions. L'experiència dels anys passats ha portat a una major professionalització en la concessió de les ajudes: s'ha aconseguit que més del 90% de les donacions arribin directament als necessitats i s'han potenciat projectes de desenvolupament integral que superen el mer repartiment d'aliments. Són ajudes amb gran transparència informativa inicial, amb la comprovació de les pertinents actuacions i amb l'avaluació concreta dels resultats, que es donen a conèixer a la societat i a la resta de les institucions i grups de suport.

Us demano la convenient col·laboració per fer realitat la caritat cristiana que arriba als racons més llunyans i pobres del nostre món. MANS UNIDES i, en concret, la Delegació Diocesana de Lleida, necessita no sols l'ajuda material sinó persones que disposin de temps i sensibilitat per ampliar el radi d'acció d'aquesta benèfica iniciativa. Sovint molts es pregunten com poden ser més útils als seus germans: aquí en teniu una bella possibilitat. Per als cristians és, a més, una obligació vincular-nos amb accions que actualitzen i concreten l'amor de Jesucrist a tothom, superant les fronteres i les divisions històriques convencionals.

La campanya d'enguany encaixa del tot amb aquests moments tan durs que ens toca viure: **Contagia solidaritat per acabar amb la fam.** A la nostra diòcesi ens proposen un projecte concret situat al país centreamericà d'El Salvador, als municipis rurals de Sant Gerardo i Nuevo Edén de San Juan, que tracta d'atendre joves agricultors amb la creació d'una mena d'escola de capacitat agrícola perquè els permeti ajudar al desenvolupament social comunitari.

També el proper divendres 12 de febrer, dia de dejuni voluntari, és a prop de la festa de la Mare de Déu de Lourdes. És una ocasió immillorable per posar a les seves mans els projectes per als més pobres que, units a les peticions pels malalts i impedits, fan un benvolgut conjunt als ulls del Senyor, amatent sempre amb els vulnerables, els últims de la societat. Les restriccions a la mobilitat no faran disminuir la nostra voluntat d'ajuda als altres.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La quaresma

14 de febrer de 2021

El títol tan curt d'aquest comentari descriu un temps del calendari litúrgic molt important per a tots els cristians. No he volgut buscar un circumloqui que expliqui millor el contingut d'aquest període i l'he titulat amb només un substantiu, Quaresma, per a recordar a les comunitats cristianes l'exigència de preparació per a la Pasqua i, de pas, comunicar a la resta de la societat que aquest temps perdura entre nosaltres. Perquè he observat que alguns es pregunten si continua existint i si té sentit per a la societat d'avui dia.

Als que som grans, als dubtes actuals sobre la Quaresma, s'afegeixen els records ombrívols de la nostra adolescència, on eren més abundants les prohibicions que les autoritzacions, on s'accentuaven més les afliccions que les alegries, on la felicitat pel seguiment de Jesús s'ocultava rere les mortificacions imposades. I no pot haver-hi contradicció en tot això. Tenim unes obligacions, però també una llibertat que assumeix amb satisfacció i alegria el seu compliment.

Les circumstàncies exteriors i el nostre interior mantenen una forta i entranyable vinculació. No s'acaba d'entendre un món sense l'altre. Tots dos es reclamen buscant autenticitat i coherència.

Segurament aquest temps de pandèmia que ens embolcalla amb el dolor, la incertesa i la mort ens impulsa a parlar només de les coses negatives de la vida. Per contra, m'agradaria proposar-vos un canvi en les paraules i en les actituds. Necessitem ara més que mai la proximitat al Déu que ens estima i que ens salva; necessitem recobrar la joia per seguir les orientacions de Jesucrist; necessitem fomentar unes relacions amb els altres repletes de cures i atencions fraternes; necessitem no perdre mai l'esperança en una vida nova.

Avui també és possible mostrar el rostre més amable del nostre Déu, manifestar la satisfacció de la nostra fe i de la nostra caritat, i presentar els aspectes més positius del nostre quefer quotidià. No ens deixem portar pel pessimisme, la indiferència o el desinterès pels problemes actuals. De cap manera pot estar renyida la forma de lluitar contra l'egoisme, concretat en l'oració, el dejuni i l'almoïna, amb el permanent somriure de sortir a la trobada amb el germà.

La responsable seriositat en el compliment d'aquests consells coincideix amb l'alegria i la felicitat en el nostre rostre i en les nostres obres.

A més d'aconsellar les actituds anteriors, vull convidar-vos a llegir el Missatge de Quaresma d'enguany que ha escrit el papa Francesc. L'ha titulat: "Mireu, estem pujant a Jerusalem..." (Mt 20,18). Quaresma: un temps per renovar la fe, l'esperança i la caritat".

El Missatge del Papa està dirigit a tothom, és molt curt i s'entén molt fàcilment. Conté una brevíssima introducció que acaba amb aquestes paraules: "El dejuni, l'oració i l'almoïna, tal com els presenta Jesús en la seva predicació, són les condicions i l'expressió de la nostra conversió. La via de la pobresa i de la privació (el dejuni), la mirada i els gestos d'amor cap a l'home ferit (l'almoïna) i el diàleg filial amb el Pare (l'oració) ens permeten encarnar una fe sincera, una esperança viva i una caritat operant".

El Missatge continua amb tres apartats sobre la fe, que ens crida a acollir la Veritat i a ser testimonis, davant de Déu i davant dels nostres germans; sobre l'esperança, com a "aigua viva" que ens permet continuar el nostre camí; i sobre la caritat, viscuda seguint les petjades de Crist, mostrant atenció i compassió per cada persona, que és l'expressió més alta de la nostra fe i la nostra esperança.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Preguntes i respostes

21 de febrer de 2021

A un bisbe li arriben consideracions de tota mena: advertiments, consells, peticions, queixes, elogis... i mil preguntes que se solen fer en privat o en directe i en públic, per correu o verbalment, al responsable de la institució a la qual se senten cordialment vinculats. Estem parlant de l'Església i de tot el que ella representa per a cada individu i per a tota la societat.

Davant de la llarga situació que ens toca viure provocada per la pandèmia es multipliquen les preguntes sobre els aspectes religiosos. Per descomptat que no totes les qüestions tenen com a base el lament, l'atac o la mala fe: hi ha molts interrogants que ajuden a plantejar millor els problemes, a col·laborar en una atenció més adequada a la comunitat i a treure a la llum un oblit o un descuit cap a una situació d'obligat compliment cristià.

Les preguntes més freqüents es refereixen al tancament dels temples i a la subjecció a estrictes horaris d'obertura, a l'atenció espiritual dels pacients als hospitals i interns en les residències, al compliment del precepte dominical, a la manera d'organitzar alguns grups parroquials de catequesi, a la celebració de funerals, a les reunions de formació d'adults, als horaris i formes d'atenció als necessitats i repartiment d'aliments i roba, a l'organització dels centres de temps lliure. I moltes altres qüestions que farien massa extensa l'enumeració dins l'espai limitat d'aquest comentari.

Són preguntes molt concretes, però que deixen entreveure la importància que molts de nosaltres donem al sentit de la nostra vida i al fonament de la nostra fe. La formació cristiana, la celebració dels sacraments, l'atenció als necessitats tenen una profunda unitat i no s'haurien de considerar per separat. Ningú posa en qüestió la preocupació de les comunitats cristianes pels més pobres, però es considera menys urgent, i fins i tot prescindible, la participació en els sacraments.

I de cap manera hauria de tenir aquesta consideració. Els cristians sabem que:

1. La dimensió espiritual necessita una atenció estable i continuada, tant com la física o la cultural. Quan es parla d'activitats essencials, mai es fa constar la importància del que hi ha en el més profund de l'ésser humà i les seves conseqüències per al seu mateix equilibri emocional i la seva voluntària dedicació als altres.

2. L'ésser humà no es pot dividir en compartiments estancs perquè forma una unitat indivisible i totes les seves parts són igualment necessàries. La consideració social a la seva fe, apresada, celebrada i compartida, és motiu

d'alegria i de reconeixement. La seva manera d'entendre el món comptant amb la presència de Déu en les seves vides no és cap ximpleria. No es reivindica res, només es demana una adequada seriositat en el tractament dels temes de la fe.

3. L'actuació cap als altres és possible gràcies al fonament i a l'adhesió a la persona de Jesucrist, que és present en el germà, però, cal no oblidar-ho, també en els sagraments. Sense ells no tindrem la fortalesa per a la caritat i la misericòrdia.

Les respostes del bisbe no volen reduir-se només a un compliment de pràctiques religioses sinó a la fonamentació de la pròpia creença, cabal de la solidaritat. Tot això embolcallat en el mantell de la dignificació social de la nostra pràctica cristiana.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Creure de tot cor

28 de febrer de 2021

Constantment parlem de les qüestions importants de l'ésser humà. En converses de cafè, escoltant una conferència o llegint un llibre afloren les preguntes vitals de cada persona. Dialoguem o volem indagar sobre el treball, la societat, l'educació, l'oci o la sexualitat. Encara que mantinguem posicions diferents generalment ens agrada l'intercanvi d'opinions i ens sembla enriquidora l'aportació d'idees i experiències dels nostres semblants.

També posem sovint a debat els plantejaments sobre la fe, la religió, l'Església o la coherència de la vida cristiana. I això, als creients, ens obliga a donar raó del que sustenta la nostra vida, a purificar les nostres motivacions, a repensar o demanar disculpes per les nostres limitacions o incoherències i a tractar d'anunciar amb goig la nostra fe. Ens alegra, a més, ajudar els nostres interlocutors perquè es qüestionin la seva vida i s'acostin a la persona de Jesucrist. Ho fem com l'oferta de sentit que ens presenta l'evangeli, sense coaccionar ningú i respectant la consciència de l'altre.

Per a molta gent que coneixem o que ens trobem pel carrer la fe és una qüestió fonamental: se la prenen molt seriosament, s'esforcen per adherir-se a Jesucrist, es lamenten de les seves pròpies incorreccions i els agrada ser tractats sense cap mena de discriminació. La fe els ha enriquit la seva vida, que es concreta en un gran servei als altres, sobretot als qui més sofreixen i tenen necessitat d'atenció. Tots coneixeu cristians compromesos

en millorar la vida dels altres, que no amaguen les seves motivacions i són un gran exemple de disponibilitat. Tant de bo que cada dia augmentés en nombre i en qualitat el servei que des de moltes plataformes i comunitats s'ofereix a tota la societat.

Creure és un acte autènticament humà. No és contrari ni a la llibertat ni a la intel·ligència de la persona posar la confiança en Déu i adherir-se a les veritats revelades per Ell. Per descomptat que la gràcia va davant d'aquesta disposició humana i l'inicia, l'acompanya i jutja l'actuar de cadascú. Creure és també un acte eclesial. La fe de l'Església precedeix, engendra, condueix i alimenta la nostra fe, fent compatible la dimensió personal i la comunitària. Ens donem suport els uns als altres per fer el bé i ens acollim a l'Església com a mare de tots els creients.

No pretenem fer gala de la nostra fe amb un plus que ens fa sentir superiors als altres. Això seria contrari a l'essència d'aquesta confiança i adhesió a les veritats de Jesús de Natzaret. Volem manifestar la nostra joia per aquest suport fonamental que ens impulsa a ser solidaris amb els qui més sofreixen i que trobem al llarg de la nostra vida. La fe no ha passat de moda ni és una antigalla per guardar en el bagul dels records; no és una característica de persones febles o incultes; no està reservada només per a determinades èpoques o moments de la nostra vida. La fe ens acompanya sempre, ens fa viure alegres i esperançats i augmenta la nostra caritat.

M'ha impressionat la lectura de l'obra del sacerdot txec, Tomáš Halík, titulada *Paradojas de la fe en tiempos postoptimistas*, on se'ns demana no reduir la fe a un mer compliment de les veritats ni a una cosa rebuda en la nostra infantesa, sinó que hem d'experimentar el "cristianisme del segon alè", l'esforç personal i continuat per concretar i canalitzar la fe, l'esperança i la caritat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Confraries i germandats

7 de març de 2021

En anys anteriors, dies abans de la Setmana Santa, hi havia molt moviment a l'interior de les confraries, germandats i congregacions per preparar els passos, els horaris, les preceptives autoritzacions, les sol·licituds de col·laboració per part dels seus dirigents, l'expressió il·lusionada per millorar els actes respecte als anys precedents. I una infinitat de petits detalls que comporta tota activitat comunitària.

Per contra, enguany s'ha produït un canvi radical: als carrers i places de les nostres poblacions no hi haurà manifestacions externes per commemorar els últims dies de la Vida, Mort i Resurrecció del Senyor. Les condicions imposades per la pandèmia de la COVID impedeixen les celebracions que reuneixen molta gent. Això ha provocat una paralització de la gairebé totalitat de projectes i la desil·lusió de molts seguidors i responsables. Per descomptat, no ha estat una sorpresa d'última hora, ja que des del mes de gener hi havia notícies des de diferents punts d'Espanya de la supressió d'actes i la Coordinadora de Confraries de Catalunya s'hi va pronunciar de la mateixa manera fa unes setmanes. Haig de constatar que, a part del consegüent desencantament i decepció, hi ha hagut, en general, una gran comprensió per les mesures adoptades. Se'ns demana responsabilitat personal i també institucional. La fem nostra i l'acceptem, sense deixar de demanar a Déu per la fi d'aquesta situació que ha creat tanta por, tant de sofriment i tanta mort.

Ja l'any 2020 vam viure una experiència similar a la qual no estàvem acostumats i ens en vam sortir recordant-nos els uns als altres que la Setmana Santa se celebrava igualment a l'interior dels nostres temples, amb l'assistència orant de la comunitat cristiana que es reuneix al voltant de l'altar per participar del misteri de Crist. Enguany ens ha donat una mica més de temps per preparar el nostre cor per aquestes celebracions.

Amb aquestes línies vull contribuir a una vivència més íntima i més autèntica de tot el que significa la Setmana Santa. Ho resumeixo en aquests consells:

1. Participeu en les celebracions parroquials, perquè recullen el sentit més profund de la nostra fe: la Missa del Diumenge de Rams, la confessió, la Missa del Sopar del Senyor, els Oficis del Divendres Sant, la Vigília Pasqual i la Missa del Diumenge de Pasqua. A les parròquies trobareu tota la informació i els horaris. Respectarem sempre els aforaments per als llocs de culte que ens han indicat les autoritats.

2. No perdeu la il·lusió ni l'interès per col·laborar amb els responsables de les vostres confraries. És una situació temporal que no ha de relaxar la nostra participació i vivència de la nostra fe. Demanem a Déu que la pandèmia acabi i puguem solemnitzar al carrer el que fem a l'interior dels nostres temples. Aquestes manifestacions de pietat popular ajuden a viure el present respectant i dignificant l'acció dels nostres avantpassats.

3. Agraïu el servei que presten molts cristians a les confraries. És un treball immens, una preocupació gran, una dedicació il·limitada. Permeteu-me que, en nom de tots, agraeixi també el seu interès i participació.

Els cristians sabem acompanyar la manifestació externa amb una actitud interna humil i reconciliada. Demano a Déu que tots la pugueu viure d'aquesta manera.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sant Josep i el dia del Seminari

14 de març de 2021

Tots coneixeu la meva preocupació per les vocacions i pel Seminari. M'hi he referit en múltiples ocasions i espero no cansar-vos si ho repeteixo una vegada més demanant als cristians oracions i suport per aquesta institució formativa, que és una part fonamental de qualsevol diòcesi.

La seva tasca ens compromet a tots i tota la comunitat en surt beneficiada.

Vull recordar alguns aspectes de la jornada del Seminari d'aquest any, que tradicionalment està vinculada a la festa i a la figura de Sant Josep, el 19 de març. En els llocs en què és dia laborable, com és en el nostre cas, es trasllada al diumenge més proper. Però enguany hi concorre una circumstància especial: el papa Francesc ha declarat el 2021 “Any de Sant Josep” i ha volgut fer valdre la seva figura en el 150è aniversari de ser declarat patró de l'Església Universal.

La celebració d'aquest aniversari és el punt de partida de la carta apostòlica *Amb cor de Pare*, publicada el mes de desembre passat, en la qual el Papa anunciava als cristians aquest significatiu esdeveniment, i on descriu sant Josep com “l'home de la presència diària, discreta i oculta”. Precisament, la seva actitud de viure en segona línia és el que li concedeix “un protagonisme únic en la història de la salvació”; a més, en la seva figura troba un reflex de tantes persones anònimes que estan tenint un paper fonamental per fer front a la pandèmia del coronavirus.

En aquesta mateixa direcció se situa el lema del Dia del Seminari, “Pare i germà, com sant Josep”, amb una clara referència a tots els que es preparen actualment pel sacerdoci ministerial. Per descomptat, és una al·lusió que s'estén al ser i al fer de tots els nostres sacerdots, als qui anomenem indistintament pare o considerem germà en tots els ordres de la vida. Per tot sacerdot és impressionant ser tractat d'aquesta manera i l'omple de plenitud i agraïment. Ben segur que compensa tots els neguits de la feina pastoral. Són dues paraules –pare, germà– que engloben els aspectes més

positius de les relacions humanes i aprofundeixen en l'afecte, el respecte, l'educació i la gratuïtat de la família.

El nostre gran desig és que els actuals seminaristes es formin al Seminari, que és un lloc i un temps privilegiat perquè cadascú trobi com Déu el fa créixer en la paternitat i en la fraternitat a través de l'Església i de la seva mà provident. Volem que descobreixin que en el seu servei futur continuaran la missió encomanada a Jesús. Ell els ha cridat, els acompanya, els cuida i els ofereix el seu propi cuidador a la terra, sant Josep, perquè aprenguin a imitar-lo en la seva dedicació al Poble de Déu. Desitgem que completin una formació integral amb les aptituds de saber escoltar i orientar els seus germans, a l'estil del Bon Pastor. Que el seu estudi els proporcioni els elements bàsics per sortir a la trobada dels homes del seu temps amb un coneixement clar dels seus valors i de les seves limitacions. Que sàpi-guen oferir amb claredat el missatge de Jesús i que no caiguin mai en la temptació de desentendre's dels seus germans. Que acullin tothom, sense exclusions ni condicions prèvies, tal com són, per descobrir-los l'amor de Déu i la fraternitat predicada i viscuda per Jesús.

Sabeu que el nostre Seminari està situat a Barcelona i forma part, amb altres sis diòcesis, del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Us demano les vostres oracions i suport als formadors i als seminaristes que hi conviuen.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Preparem la Setmana Santa

21 de març de 2021

Hem utilitzat aquests comentaris setmanals, entre altres coses, per parlar del significat de la Quaresma i de la importància de les confraries i germandats en les manifestacions externes de les devocions cristianes. En el d'avui parlarem de la preparació de la Setmana Santa, i encara en quedarà un altre per referir-nos a la festa central dels cristians, la Pasqua de Resurrecció.

Totes aquestes glosses estan influïdes per les circumstàncies sanitàries en què viu la nostra societat. Sembla que no podem o no hem d'oblidar el que passa a la nostra vora i tenir una mirada cristiana davant dels esdeveniments, per molt durs que siguin. La fe que professem sustenta la nostra vida i és un suport segur per afrontar les condicions del sofriment, de la solitud i de la mort que tan sovint ens colpegen. Hem escrit i ens han dit moltes vegades que la fe no pot anar per un camí diferent al de la vida. Ne-

cessitem ser coherents entre el que creiem, el que celebrem i el que vivim. És per això que quan ens preparem per a la Setmana Santa, busquem un revulsiu des del lloc més profund del nostre cor perquè tot no es quedi en l'aparença o en l'expressió externa de la nostra devoció.

Voldria concretar una mica, intentant evitar que aquestes breus orientacions semblin un receptari que ajudi a tranquil·litzar la consciència. Busquem sempre l'essencial o, com a mínim, el que és important.

1. Els cristians hem d'assistir a les celebracions litúrgiques de les nostres parròquies. L'experiència cristiana no es redueix només a una adhesió mental a unes veritats, sinó a l'alegria de la celebració de Jesucrist que ens aporta llibertat, confiança i fortalesa per la vida diària.

2. Els cristians hem d'aprofitar aquests dies per revisar la nostra vida, evitant el mal i practicant el bé. Aquesta revisió ens porta a rebre la gràcia del perdó en el sagrament de la penitència. No tingueu mai por a l'acte de la confessió! És l'alegria, la gratitud i la misericòrdia del perdó de Déu pel qui es penedeix i comença un nou camí.

3. Els cristians hem d'explicar els moments de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús a tots els que viuen amb nosaltres. Si no veiem els passos de Setmana Santa als carrers, busquem en les il·lustracions dels llibres la manera d'acostar la vida del Senyor a tothom. És una espècie de catequesi familiar que no podem oblidar.

4. Els cristians hem de dedicar temps a l'oració: amb la lectura de textos de la Sagrada Escripura, amb el silenci domèstic, amb la repetició de petites devocions familiars. Tot contribueix a situar la nostra vida en la presència de Déu.

5. Els cristians necessitem canviar de vida. Emmirallant-nos en Jesucrist, volem eliminar la mentida i buscar la veritat; volem aplicar la proximitat i la tendresa en les relacions amb els nostres germans; volem fugir de l'insult i manifestar el reconeixement i l'afecte pels altres; volem dedicar part del nostre temps a un servei concret a la comunitat; volem fomentar la comunió i la fraternitat com una exigència radical de la nostra fe.

No en tingueu cap mena de dubte: si actuem així, els altres se sorprendran de la nostra actitud i admiraran el nostre comportament. És una immillorable oportunitat per preparar i adequar la nostra vida al que va viure Jesús durant els últims moments de la seva existència temporal.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Rams

28 de març de 2021

Els meus records del diumenge de Rams els relaciono amb l'alegria d'utilitzar rams de llorer o d'olivera, amb la sensació d'un diumenge assolellat i amb la participació de moltes persones al carrer gaudint de la creació de Déu, rememorant un moment de la vida de Jesús de Natzaret. La seva entrada a Jerusalem, aclamat com un rei, com un déu, és un episodi estrany, ja que aquell que pocs dies abans era exaltat, dies més tard va ser menyspreat i condemnat a mort com un vulgar assassí.

De moment, fixem-nos només en allò circumstancial, sense entrar en el fonament de la celebració que ens introdueix en els últims dies de la vida del Redemptor. És cert que els rams acompanyen des de molt antic el reconeixement i la glorificació dels vencedors, encara que la figura d'un pollí que trasllada Jesús posa un punt d'humilitat en aquest esdeveniment. Parlem d'un aspecte perifèric que s'ha guanyat la definició "de rams" d'aquest diumenge: els arbustos, els arbres, les palmes i els rams, és a dir, tot allò que fa referència al món de la naturalesa o, millor dit, a la creació que Déu ha posat per a ús i gaudi de l'ésser humà.

En les últimes dècades s'ha estès una sensibilitat especial cap a les plantes i cap als animals que busca un equilibri en el seu aprofitament, però evita deixar exhausta una font de riquesa per excés d'explotació. Segurament aquesta sensibilitat amb la natura –minerals, plantes i animals– s'ha despertat en molts sectors socials quan han comprovat que aquesta generació està abusant dels recursos naturals.

També la comunitat eclesial participa d'aquesta mateixa sensibilitat. És cert que en el nostre santoral hi ha moltes figures que són exemple d'una actuació en aquest sentit, i que el poble cristià les ha venerat i ha demanat el seu patronatge. Tots recordeu Sant Antoni Abat, Sant Francesc d'Assís, Santa Clara, Santa Isabel d'Hongria o Sant Diego de Alcalá, que se'ls representa amb animals, amb flors o amb aliments, al costat de pobres i captaires. No hem de fer gala només de la nostra història cristiana, però sí que hem de comptar amb les persones i documents que ens permeten reflexionar i actuar amb exquisida cura sobre els recursos que ens envolten i ens serveixen d'aliment.

I si parlem de sensibilitats eclesials contemporànies, em sembla oportú incidir en l'encíclica del papa Francesc de l'any 2015, titulada *Laudato si*, sobre la cura de la casa comuna. Alguna vegada m'hi he referit. Avui desitjaria que els catòlics aprofundissin en la seva fe i s'alimentessin dels textos del magisteri pontifici. No els hem d'oblidar. Necessitem llegir i estudiar el

seu contingut perquè estan inserits en la mateixa tradició de l'Església: la creació de l'univers del no-res per part de Déu i la de l'home a imatge i semblança seva, a qui va donar el seu govern i li va confiar la casa comuna.

No m'estenc més en l'explicació teològica i pastoral de l'encíclica. Acabo amb dues frases, com una oració, amb les quals conclou el document: "Us lloem, Pare, amb totes les vostres criatures, que van sortir de la vostra mà poderosa. Són vostres, i plenes de la vostra presència i de la vostra tendresa. Lloat sigueu.". I per la nostra terra: "Guariu les nostres vides, perquè siguem protectors del món i no pas depredadors, perquè sembrem bellesa i no pas contaminació i destrucció".

Que aquest diumenge, quan portem els rams, mirem Crist i seguim sempre els seus passos.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Pasqua

4 d'abril de 2021

Us felicito...

Estimats diocesans:

Aquesta gran festa de la Pasqua de la Resurrecció de Jesucrist ens omple a tots els cristians d'alegria i de felicitat. Vull que consti des d'aquí la meva felicitació per a tots. Ho faig enguany amb unes frases d'un autor del segle II, Melitó de Sardes. És un himne preciós.

Com podeu comprovar, l'Església porta 2.000 anys predicant i alegrant-se amb el mateix esdeveniment que fonamenta la nostra vida i la nostra fe:

"Sóc jo, diu el Crist,
jo el qui he destruït la mort,
i el qui he triomfat de l'enemic
i el qui he trepitjat l'Hades
i el qui he lligat el fort
i el qui m'he endut l'home a les altures dels cels.
Per tant, veniu totes les famílies dels homes
les que esteu amassades de pecats

i rebeu la remissió dels pecats.
 Perquè jo sóc la vostra remissió,
 jo sóc la Pasqua de la salvació,
 jo l'anyell immolat per vosaltres,
 jo el vostre rescat, jo la vostra vida, jo la vostra resurrecció,
 jo el vostre rei.

Jo us porto a les altures dels cels,
 on us mostraré el Pare que és des de sempre.
 Ell és el qui creà el cel i la terra,
 el qui en un principi modelà l'home
 el que fou anunciat per la Llei i els profetes
 el qui ressuscita d'entre els morts...
 Ell és el començament i la fi
 un començament inexplicable
 i una fi incomprendible
 Ell és el Crist, el Senyor.

A ell la glòria i el poder pels segles. Amén.

I us demano

Al mateix temps que participem de l'alegria d'aquesta gran festa, vull llançar-vos una petició. Amb insistència i amb reiteració apel·lo a la vostra responsabilitat familiar i eclesial: que tots ens obstinem en el gran assumpte de la transmissió de la fe. Tant la que es refereix a la infància-juventut com aquella que dirigim als adults. En aquests moments tan complicats que vivim en ocasió de la pandèmia no podem oblidar la nostra responsabilitat de proposar amb més convicció i coherència el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist.

Aquesta petició es converteix en una crida especial per als pares i família en general.

Us demano la vostra col·laboració amb els catequistes i sacerdots de les vostres parròquies. Que cap nen es quedi sense conèixer a Jesucrist; utilitzeu paraules que expliquin o completin les reflexions de les sessions catequètiques; sigueu testimoniatges autèntics de la fe davant els vostres fills; acompanyeu-los i enfortiu les virtuts i els valors de l'evangeli.

Quan tanta gent lamenta l'absència de conviccions, els catòlics posem un gran patrimoni que estem obligats a desenvolupar i a transmetre.

Els pares catòlics han d'exigir-se, per a ells i per a tota la seva família, l'educació espiritual. La seva vida no pot quedar reduïda a l'obligació o a l'atenció de la part corporal o intel·lectual de l'ésser humà. Heu de sentir-vos cridats a mirar a Crist, a viure coherentment les seves indicacions i a explicar-les amb afecte als vostres.

Aquest compromís és una clara resposta agraïda a la gràcia que hem rebut del mateix

Senyor. I és molt apropiat en aquest dia tan assenyalat.

Gràcies per atendre aquesta petició.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

A l'escola es fa religió

11 d'abril de 2021

Cada any faig una crida als qui formeu part del món escolar perquè inscriviu els alumnes a la classe de religió. Hi torno a insistir enguany, sobretot perquè s'ha aprovat una nova llei d'educació, sospitosa de voler arraconar o treure del currículum una matèria que contribueix a educar integralment els nens i els joves.

La meva crida va més enllà del cercle de la comunitat educativa escolar. Es dirigeix a tota la societat amb l'interès d'alertar de la seva importància i de discutir els arguments que menystenen una matèria valuosa pel coneixement que ens aporta sobre la nostra cultura, per l'enfortiment dels valors que propugna i per l'impuls al servei de la societat que pregona i la fa coherent.

En primer lloc em sorprèn la frivolitat d'algunes declaracions d'autoritats polítiques i acadèmiques justificant la desaparició a la pràctica d'una matèria que tant ha beneficiat el sistema social. I, el que és pitjor, a vegades es nota massa una aversió o menyspreu a tot el que significa l'educació en valors dins de l'escola. Sembla com si tornéssim al segle XIX, atiant un discurs de revenja contra "allò religiós" que, curiosament, es fa des dels mateixos que pretenen adoctrinar l'alumnat en algunes lleis o drets que s'aproven a les cambres legislatives. Es queixen quan es qüestiona la seva actitud o apel·len amb desvergonyiment a la interessada llibertat d'expressió que sembla que només és compatible amb determinades ideologies.

Estic convençut de la benèfica importància de la classe de religió i animo tothom a inscriure-s'hi malgrat les dificultats que comporta la pràctica administrativa habitual, amb massa estratagemes per fer desistir de la inscripció. I no sols d'ara: ja fa temps que alumnes, professors i pares superen obstacles per aconseguir la seva voluntat a l'escola. Us demano que no us canseu de fer realitat el vostre dret a rebre-hi una educació integral.

Recentment s'ha publicat ***Panorama de la religión en la escuela. Informe 2020***, dirigit per Carlos Esteban Garcés (Editorial SM). És un estudi sociològic molt seriós i ben documentat sobre aquesta matèria i és molt interessant per la quantitat de dades que aporta i el minuciós treball de camp que ofereix. Tots l'hauríem de conèixer per situar en la seva justa mesura aquesta qüestió que, per a alguns de nosaltres, és fonamental per la convivència i l'educació i, en canvi, per a uns altres, s'hauria de situar en les tenebres exteriors del panorama curricular.

En aquest breu text només us puc recordar algunes afirmacions de l'estudi que fan engrescadora la seva lectura i apunten a una valoració general dels diferents estaments de l'escola

1. Notable per a la classe de religió. És una valoració molt bona com a resum de tota la qüestió.

2. El professorat de religió és competent, compromès socialment i qualificat acadèmicament.

3. Els alumnes valoren el fet que la classe de religió els fa més tolerants perquè coneixen altres cultures.

4. Els antics alumnes de religió reconeixen l'impacte educatiu de les classes en la seva vida.

5. Les famílies estan notablement satisfetes de la classe de religió dels seus fills.

Com a conclusió, si acceptem la gran professionalitat d'aquest estudi, hem d'admetre que els protagonistes d'aquesta parcel·la del saber valoren i no rebutgen la matèria en l'àmbit escolar.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La caritat dels catòlics

18 d'abril de 2021

El títol d'aquest comentari pot semblar una obvietat. Cap catòlic no pot viure sense caritat, que és l'amor decidit al seu proïsme com a concreció de la seva fe en Jesucrist i l'aplicació de l'esperança. Ja sant Pau ho expressava amb molta força en la seva carta als Corintis combinant les tres virtuts teològals –fe, esperança i caritat– i definint perfectament la tercera, l'amor: "és pacient, és bondadós, no té enveja, no es vanagloria,

no s'enorgulleix, no és insolent, no busca el propi interès, no s'irrita, no té en compte el mal, no s'alegra de la injustícia" (13,4-6) Un es queda molt pensatiu davant la claredat de la teoria i les dificultats de la seva aplicació. Tant de bo poguéssim acceptar amb normalitat l'última frase de l'Apòstol: "...de les tres... la més gran és l'amor".

Quan participo en alguna reunió de grups parroquials o diocesans sempre escolto de part d'algun membre l'exigència de "fer" alguna cosa pels altres a conseqüència de la seva pròpia fe. Sempre hi ha algú que ens esperona el cor cap a una dedicació concreta al servei de la societat i, si no es compleix, ens queda un mal gust de boca. O encara més profundament, se'ns cita la vida i els exemples de Jesús, des del bon samarità fins al del seu amor total des de la creu en favor de la humanitat; des de les benaurances fins al discurs de comiat. Sempre hi ha algú que ens recorda la coherència entre la fe i la caritat.

A més d'escoltar les anteriors incitacions, que en alguns casos es converteixen en recriminacions, veig l'actuació de moltes comunitats: grups parroquials de Càritas que cada setmana s'organitzen per prestar un servei d'aliments i de roba; grups persistents que dediquen part del seu temps al reforç escolar de nens i adolescents; grups que s'esforcen col·laborant en les activitats de temps lliure amb moltes hores de disponibilitat i dedicació; grups que atenen la solitud de malalts i gent gran en els seus domicilis portant la comunió i la companyia...; i així fins a l'infinit. I pràcticament tots amb la fe de Jesús en la ment i en el cor. Me n'alegro de la seva tasca i, sense fer-ne ostentació, ens n'alegrem tots.

Des de fa uns anys que hi ha en la nostra diòcesi un intent d'ajuda i coordinació de moltes organitzacions dedicades a la caritat. A més dels nombrosos grups parroquials, que són part essencial de Càritas Diocesana, funciona una **Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa** que atén nombroses persones en situació d'especial dificultat. Recordeu que el bisbat va crear un Fons Solidari Covid-19 de 20.000 euros, al qual es van afegir molts sacerdots i laics i va aconseguir recollir gairebé 87.000 euros que es van distribuir entre aquelles entitats que per la pandèmia van multiplicar la seva atenció i necessitaven més recursos. Les entitats beneficiades van presentar unes memòries de l'activitat duta a terme gràcies a l'esmentat fons, que estem donant a conèixer i que hem decidit mantenir-lo a causa de les dramàtiques conseqüències que encara vivim. Agraïm de nou, com ja vam fer l'any passat, la col·laboració de tantes persones atentes a les necessitats dels seus germans.

Com podeu imaginar em sento joiós dels molts brots de caritat que apareixen entre persones i grups catòlics. Segurament no es fa res d'extra-

ordinari i només s'intenta viure amb coherència el mandat del Senyor. Però quan l'Església rep tantes crítiques per altres qüestions que ara no venen al cas i de les quals demanem perdó, és un goig que puguem comunicar aquesta mena d'iniciatives que retornen la credibilitat a la comunitat catòlica.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sant Jordi i la festa del llibre

25 d'abril de 2021

Durant aquests dies que tenen com a centre la festa de Sant Jordi, comentem sovint la importància dels llibres en la història de la humanitat. Solem regalar un llibre als éssers estimats i procurem que els més petits de les famílies n'apreciïn el seu valor i s'acostumin a llegir com una activitat fonamental per a les seves vides. En la nostra societat catalana la celebració de la jornada dedicada al llibre i a la rosa com a expressió d'afecte i d'estima a la cultura és molt vistosa. És una tradició molt arrelada entre nosaltres, amb un alt valor simbòlic i un clar reconeixement de tot el que significa el llibre, tant pel seu contingut específic com per ser una eina de transmissió dels sabers.

Sembla evident que les noves tecnologies de la comunicació arraconen la importància de l'escriptura sobre el paper. Les noves generacions s'apunten a altres mitjans per aprendre, per informar-se i per compartir coneixements, cosa que implica fer una profunda reflexió sobre els instruments que té l'ésser humà per apropiarse del passat, situar-se en el present i projectar el seu propi futur. Alguns creiem que mai no desapareixerà la importància del llibre com a vehicle que transmet sabers i sentiments de l'ésser humà. Ben segur que tot ho trobem en els llibres i, fins ara, hi recorrem per situar-nos davant del món. En els últims mesos ha tingut molt d'èxit de crítica i públic el llibre de l'autora espanyola Irene Vallejo, *L'infinit en un jonc*, que recorre la història del llibre i el situa com a exponent imprescindible de la transmissió del saber humà, des de l'ús de les tauletes de pedra passant pels papirs i pergamins, fins a arribar al paper. Amb una escriptura àgil, atractiva i amb sàvies referències al món antic i a l'actual, l'escriptora desperta l'interès pels llibres i l'agraïment a tot allò que han conservat.

Els cristians valorem també en gran manera el llibre. I anomenem Bíblia –“llibres”– el conjunt d'escrits que narren la història de la relació de

Déu amb la humanitat. Em consta que en moltes llars aquesta obra té un lloc preferent a la biblioteca. La Bíblia és el llibre més editat i es consulta sovint per adequar la vida a les orientacions que s'hi contenen i per resoldre dubtes o per ampliar coneixements sobre la història de la humanitat. D'altra banda, aconsellem als qui van a la catequesi que la llegeixin i que, amb ella, resin i s'orientin en la vida.

Aprofito aquesta festa popular i plena de cultura per cridar l'atenció sobre la importància del llibre religiós en la nostra societat, començant per la Bíblia. Us animo, alhora, que tingueu en compte aquest preciós objecte per als vostres regals. Naturalment, cadascú té les seves preferències a l'hora de triar un llibre, però el meu desig i la meva obligació és recordar-vos que algunes obres afavoreixen al màxim l'intercanvi entre la fe, la cultura i la vida. Hi ha llibres que ens obren a la transcendència, que ens acosten a comprendre el misteri de l'ésser humà, que fomenten els valors de la fraternitat i de la pau entre els pobles, que ens descobreixen la presència de Jesucrist enmig de la humanitat, que ens plantegen les grans preguntes sobre el sentit de la vida que quotidianament se'ns presenten. També en aquests moments durs de pandèmia, que entristeix i atemoreix, que genera dolor i mort, el llibre pot ser un instrument vàlid per comprendre el món i analitzar la situació actual.

No oblideu d'acostar-vos als llibres que alimenten la fe i la vida cristiana. Dediqueu temps a la seva lectura. Regaleu algun llibre d'aquesta mena als vostres familiars i amics i procureu que els petits de les vostres famílies valorin l'expressió escrita com una finestra que els obre al coneixement universal i com un fonament de les seves conviccions i de la seva fe.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La bellesa de la família

2 de maig de 2021

Quan es compleixen cinc anys de la promulgació de l'Exhortació Apostòlica "Amoris Laetitia", el papa Francesc ha promogut un any dedicat a la família. És una bona ocasió per recordar, reflexionar i aprofundir sobre aquest important document que recull les principals aportacions del Sínode extraordinari de Bisbes que es va celebrar durant l'any 2014. Aquesta iniciativa papal va començar el passat 19 de març, solemnitat de sant Josep,

i conclourà el juny de 2022 quan se celebri a Roma la X Trobada Mundial de les Famílies, un esdeveniment similar al de València del juliol de 2006, en què molts de vosaltres vau participar.

Des d'aleshores ha canviat bastant –i no sempre en sentit negatiu– la valoració de la família. La situació pandèmica que ens colpeja ha possibilitat un replegament cap a l'interior de la institució familiar que ha estat la taula de salvació per a moltes persones sense referents socials clars que buscaven encaixos sòlids als seus sentiments. També ha suposat una immillorable ajuda per afrontar les situacions econòmiques fràgils. D'alguna manera el coixí familiar ha servit per pal·liar les enormes desigualtats socials existents, que coincideixen amb les reivindicacions que es fan o es recorden –en aquest fatídic any– en el Dia del Treball d'aquest primer de maig. La figura de sant Josep s'erigeix altra vegada en la intercessora de les demandes del món laboral.

Tornem, però, a l'objectiu de la nostra glossa. Aquest “Any de la Família” serà un temps que ens proporcionarà un millor coneixement de què pensa i predica l'Església sobre la importància del matrimoni i de la família. En la citada Exhortació podem llegir que “la pastoral familiar ha de fer experimentar que l'Evangelí de la família respon a les expectatives més profundes de la persona humana: a la seva dignitat i a la realització plena en la reciprocitat, en la comunió i en la fecunditat” (núm. 200). A més, el Papa insisteix a posar la família com a protagonista de la seva pròpia missió eclesial i social, “cada família, malgrat la seva feblesa, pot arribar a ser una llum en la foscor del món” (núm. 66). Recorda que cadascun de nosaltres ha de viure i tenir l'Església com una gran família, i que ella és “família de famílies” (núm. 87). Cada família és un bé per a l'Església de la mateixa manera que l'Església és un bé indiscutible per a totes les famílies que viuen i s'eduquen en les orientacions de l'Evangelí.

En diversos articles al llarg d'aquests anys, sobretot al voltant de la festa de la Sagrada Família, he al·ludit al tema de la família cristiana, a la seva funció fonamental d'amor gratuït i desinteressat, a la cohesió social que proporciona i a l'educació que promou de tots els seus membres. Aquest nou comentari em possibilita convidar a tothom a la lectura del document

“L'alegria de l'amor” i a un reconeixement explícit de la família, com pretén la iniciativa del Sant Pare per a l'Església universal. Pels cristians, és una institució essencial amb la finalitat d'experimentar l'amor del Pare Déu i encaminar els nostres passos a fomentar la tendresa en les relacions humanes i la pràctica de la fraternitat.

Davant de les crisis socials i sanitàries, la família és un gran mitjà per no perdre's en l'oceà de la indiferència i la solitud; davant de les crisis eco-

nòmiques, la família és un gran recurs per a l'ajuda i la col·laboració entre generacions; davant de la maldat i la foscor d'alguns aspectes del nostre món, la família es converteix en un far que il·lumina els passos de la humanitat i, amb una bellesa indescriptible, desperta els millors sentiments i desitjos de l'ésser humà. Malgrat tot, no oblidem les dificultats existents en el si de la família que ens fan sofrir, i que preguem per superar-les. Però és més gran el benefici que en rebem que el risc de l'oblit del nostre propi entorn.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sobre la religiositat popular

9 de maig de 2021

Benvolguts diocesans,

El mes de maig es reserva tradicionalment a fomentar la devoció del poble cristià a la Mare de Déu i se l'identifica amb el mes de Maria. Segur que alguns recordeu la vostra participació escolar en els actes marians. I a d'altres us deu sorprendre que es continuï insistint en aquesta veneració a la Mare de Déu en parròquies i col·legis en un moment com l'actual en què es prescindeix sovint de les referències a l'àmbit religiós.

Malgrat la pèrdua d'influència de l'Església en l'entramat social i l'important descens de la pràctica cristiana entre els batejats, el record del passat o l'activitat actual de moltes agrupacions de cristians encara continua viu en el nostre poble. També passa que alguna persona, en contacte amb determinat element religiós o la seva participació en un romiatge, l'ha ajudat a acostar-se a Déu. És l'aparent contradicció actual entre l'oblit de Déu i, alhora, l'augment del nombre de persones inscrites en moviments de devoció popular cristiana.

En anys anteriors vam veure participar multituds en els actes externs de la Setmana Santa. Moltes persones s'emocionen en veure el rostre de la imatge de Jesús, la Verge o d'algun sant recórrer els carrers de les nostres poblacions i fins i tot ploren, i se'ls escapa alguna petició des del més profund del seu cor com a mostra de la seva extrema confiança en Déu.

Enguany, com l'any passat, no hi ha hagut manifestacions religioses al carrer durant la Setmana Santa. Però els responsables s'han sorprès de la gran quantitat de gent que ha desfilat per contemplar i resar davant els passos que s'han mostrat en llocs tancats com l'oratori de la Sang, el centre

de Sant Andreu o l'oratori de la Verge dels Dolors. S'hi veia molta devoció, en els rostres dels assistents, i alguns escoltaven les explicacions sobre les imatges, com una catequesi, i en donaven gràcies.

Agraeixo i valoro positivament totes aquestes manifestacions. Tots els cristians, començant pels pastors, hem d'ajudar a conciliar la devoció popular amb la comprensió del misteri de Crist i les seves conseqüències en la vida ordinària. Alguns puristes menysvaloren aquesta actitud popular davant el fet religiós i pretenen accentuar la dimensió més intel·lectualitzada de la nostra fe. Crec que els dos posicionaments no es contraposen i hem de buscar elements que els complementin. Naturalment, tots necessitem una adequada formació bíblica, teològica i moral per ampliar i comprendre millor els coneixements raonables de la nostra fe. L'experiència cristiana no pot reduir-se a emocions i a la mera participació en actes puntuals una vegada a l'any. La reflexió, el raonament, la cerca dels motius per donar raó de la fe que professem és propi de les persones creients que fonamenten la seva existència en la trobada amb Crist.

Per tant, cal valorar el que hem rebut de la nostra gent gran en forma d'activitats devocionals, caritatives o formatives per discernir les seves potencialitats, actualitzar la seva presentació i fer significativa la participació per a l'home d'avui. Un cristià no té cap mena de dubte sobre l'immens valor que posseeix la devoció i el culte a la Mare de Déu. Procureu no separar la vostra vida de la seva i pregueu pels que més sofreixen en aquests moments a causa de la pandèmia. Col·laboreu en institucions i organitzacions que promoguin totes les dimensions de l'ésser humà: la transcendent, tenint en compte el fonament religiós, i la dimensió terrenal, d'ajuda constant al proïsme.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les festes cristianes

16 de maig de 2021

Nombrosos estudis i informes diuen que l'actual pandèmia ha canviat molt els nostres costums, els nostres treballs i les nostres diversions, des de l'encaixada per saludar fins als menjars en família o en restaurants. Sembla que això ens està obligant a repensar la pròpia vida (comportaments

individuals, relacions socials, preguntes sobre el sentit de l'existència...) i a prioritzar aquells aspectes que són fonamentals per a la persona i que tinguin com a finalitat beneficiar els altres i tota la societat.

Ha canviat també la nostra forma externa de viure l'important esdeveniment cristià com és la celebració d'un sacrament. Tots recordem la festa que es feia en la família, en la comunitat parroquial o en el col·legi quan rebíem la Primera Comunió o la Confirmació. Durant aquests dos últims anys això no ha estat així. Ens ha desconcertat la quantitat de contagis del nostre voltant i la por que les aglomeracions de persones, petites o grans, poguessin provocar un augment de la malaltia. Esperem que aquesta situació no s'allargui en excés i puguem tornar a celebrar amb alegria els moments més importants de la vida cristiana. Això sí, amb l'aprenentatge de saber quins aspectes són essencials i quins són secundaris i, per tant, prescindibles.

Independentment de les circumstàncies externes l'ésser humà tracta de cuidar i de respondre a l'essencial de la seva vida, com la seva salut, el seu treball, les qüestions de sentit i tot allò que completa i identifica la seva personalitat. Per descomptat que els elements exteriors condicionen el món interior de cada persona, i ens arriben des dels dos extrems: pel costat negatiu, com un conflicte bèl·lic, una mort pròxima, una malaltia greu; o pel costat positiu, com en una oposició guanyada, una festa popular o el naixement d'un nou membre familiar. No és igual afrontar un esdeveniment personal des de l'eufòria o des de l'abatiment. Recordem que la dimensió cristiana ha d'atendre els dos sentits perquè dona consol o una justa alegria.

Tots sabeu que les festes cristianes van lligades en molts casos als sacraments i les celebracions dels quals mostren l'alegria i la gratitud en comprovar l'acció eficaç de Déu. Aquests moments són motiu per compartir amb els éssers estimats reunions, menjars, cants. La família ha acompanyat els qui reben el sacrament en el camí de la formació i la catequesi, comparteix la seva decisió, fomenta el seu compromís per complir amb les exigències de la fe i els anima a continuar en el seu creixement religiós. Tots desitgem que això suposi una feliç trobada amb Jesucrist i que el que s'ha escoltat a través dels seus monitors i catequistes ho puguin posar en pràctica seguint les orientacions i normes de l'Església. Els qui reben un sacrament sempre recordaran el nucli de l'experiència cristiana amb la conjugació d'aquests verbs: aprendre, celebrar, resar, viure coherentment, integrar-se en una comunitat i anunciar la pròpia fe als altres. Aquests són els aspectes essencials als quals no podem renunciar.

Hi ha altres aspectes que ajuden i complementen les celebracions però que són més prescindibles: el vestit i els accessoris més o menys costosos, la reserva d'un bon restaurant, els regals i l'expressió incontrolada de la bullícia

externa; fins i tot la pretensió de sumar molta gent a la celebració. La forma o el cost econòmic no pot ser mai un argument essencial de l'esdeveniment.

Agraeixo als qui participeu d'aquestes festes cristianes i us animo a evitar-ne la seva pèrdua en l'horitzó vital, tant personal com familiar i social.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El testament vital i l'eutanàsia

23 de maig de 2021

Aviat entrarà en vigor la llei orgànica sobre la regulació de l'eutanàsia que es va aprovar al Congrés dels Diputats el passat 24 de març. En les seves últimes disposicions assenyalava un termini de tres mesos perquè es fes efectiva la seva aplicació.

Els catòlics, seguint les orientacions de l'Església, han proclamat amb convicció i fermesa la defensa de la vida com un regal de Déu que no es pot deixar en mans de les decisions d'uns funcionaris o d'uns professionals. Sempre estarem en contra de les normes que impedeixen néixer un ésser ja concebut i posar fi a la vida d'una manera forçada i intencionada. L'avortament i l'eutanàsia són dues realitats presents en la societat que ens parlen de mort i de fracàs quan es pretén imposar-les com una solució vàlida que fa passar per sobre el desig individual i l'oblit del compromís social. Sembla com si es busqués una llibertat còmoda, que no porti problemes amb els fills o amb els pares ancians i necessitats d'ajuda.

Sorprèn com s'utilitza el llenguatge perquè no resulti feridor o repulsiu. No es vol parlar d'assassinat, de genocidi o d'anihilament d'un ésser humà. Sona malament, i es busquen noves paraules que endolceixin la trista realitat de la mort provocada. En altres ocasions ja he comentat la gravetat d'aquesta realitat i la posició de l'Església sobre el tema, que l'ha manifestat amb total claredat i ha estat reconeguda per tots els responsables –administratius, polítics i sanitaris– i la societat en general. Suposo que s'acceptarà amb normalitat la defensa de les pròpies conviccions i l'ús de la llibertat d'expressió.

En aquesta defensa de la vida i en el posicionament davant la llei que entrarà en vigor el mes vinent de juny, avui només vull recomanar que s'utilitzi el recurs del **testament vital** per part de tota persona que s'oposi que altres decideixin sobre la seva vida i la seva mort. Aquest document es resumeix en

un breu text en què, després d’afirmar les creences pròpies i assenyalar les dades personals, manifesta tenir la capacitat legal i la llibertat per prendre aquesta opció i que si arribés a patir una malaltia greu “[...] m’administrin les cures bàsiques per a pal·liar el dolor [...] i que no se m’apliqui [...] en cap de les seves formes l’eutanàsia o el “suïcidi mèdicament assistit” ni que se’m prolongui de manera abusiva i irracional el meu procés de mort”. Demana també l’ajuda dels sagraments i preparar per a aquest esdeveniment final la companyia dels éssers estimats.

Aquesta decisió, signada per l’interessat, ha d’anar acompanyada alhora de la signatura de dos testimonis que no hi tinguin una vinculació familiar o professional. A més, ha de ser inscrita en el Registre corresponent de la comunitat autònoma on viu. Sense aquesta inscripció pública l’opció no és vàlida. Algunes autonomies han preparat un procediment propi perquè tenen la competència de l’aplicació d’aquesta llei en el seu territori. Nosaltres, a la Diòcesi, farem servir el text proposat.

La nostra obligació és oferir l’adequada informació als catòlics i a tots aquells que no accepten una llei que no està d’acord amb les pròpies conviccions. Hem donat a conèixer l’existència d’aquest testament vital als sacerdots i les comunitats religioses perquè puguin respondre als fidels d’una manera clara i subjecta a les prescripcions de l’Església catòlica. Les iniciatives anteriors que es van promoure sobre aquest tema deixaran de tenir vigència amb la implantació d’aquesta llei i, per això, és imprescindible signar de nou aquest document preparat com a resposta a aquesta norma legal.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L’Assemblea Diocesana d’enguany

30 de maig de 2021

Com cada any els catòlics fem una Assemblea Diocesana l’últim disabte del mes de maig. Quan escric això encara no s’ha celebrat perquè està convocada per al dia 29 d’aquest mes. El meu comentari, per tant, és d’informació, d’un profund desig sobre el seu bon desenvolupament i d’una petició de pregària a tothom perquè els fruits d’aquesta Assemblea arribin a tots els racons de la nostra societat com a ajuda i promoció de bones pràctiques en tots els aspectes. Ara no en puc fer una crònica, però sí que vull

repetir fins a l'avorriment que el missatge que ens transmet Jesús a l'evangeli ens empeny, des d'aquesta reunió anual i des del treball pastoral de cada dia, a oferir la nostra col·laboració a tots els grups socials tot presentant el millor de la nostra proposta: l'amor, el respecte a l'altre, la coherència, l'alegria de la fe, el servei de la caritat, la cerca de la veritat, la llibertat.

De cap manera volem tancar-nos en les nostres estructures eclesials sinó obrir la nostra ment i el nostre cor a les necessitats dels homes del nostre temps. Aquesta és, en línies generals, la pretensió de l'Assemblea anual. Crec que tots coneixeu les característiques i el mètode de treball de les comunitats parroquials.

Cadascuna té un perfil propi amb els seus consells parroquials, les seves iniciatives i les seves tasques diàries. L'Assemblea és una reunió formada per una part del Poble de Déu que camina a la Diòcesi de Lleida per reflexionar, revisar plantejaments pastorals, projectar iniciatives i resar junts. Està oberta a tots els que hi desitgen assistir com a membres representants de les parròquies i moviments apostòlics de la diòcesi. L'any passat no es va poder celebrar per les circumstàncies de les restriccions sanitàries.

Els anys anteriors ens solíem reunir al voltant de dues-centes cinquanta persones a la Casa de l'Església durant tot el matí. Es feia una ponència inicial, una reflexió per grups i una posada en comú de tots els participants per dir i escoltar les aportacions fetes. L'Assemblea d'enguany ens hem vist obligats a convocar-la amb la doble modalitat: presencial (amb una quantitat de persones determinada per l'aforament del local) i telemàtica. Es vol tenir molt present la situació actual de la pandèmia amb totes les conseqüències sanitàries, socioeconòmiques i religioses. No podem prescindir d'aquesta realitat tan dramàtica que ens envolta. Hi aplicarem realisme, però amb una actitud esperançada i amb la confiança en el Déu que ens acompanya i salva.

La dinàmica del treball s'ha prolongat al llarg de tot l'any que ara acaba. S'ha seguit l'orientació general del Pla Diocesà de Pastoral per a quatre anys que vam aprovar a principis d'aquest curs. Hi ha hagut diferents reunions dels sacerdots de cada arxiprestat i sessions dels arxiprestes amb el vicari general. S'ha desenvolupat un intens treball en l'àmbit de l'evangelització (convocant els responsables de les diverses accions pastorals, estudiant la implicació dels joves...), de la catequesi (promovent processos d'iniciació i acompanyament en el camí de la fe...), de la formació del laïcat, de l'espiritualitat i de la celebració de la fe, i de l'àmbit sociocaritatiu (fent propostes i promovent accions davant les repercussions de la pandèmia...)

Al final del matí s'ha previst la intervenció d'un professional de la medicina, el Dr. J. Viñas, perquè, amb una visió esperançada i ancorada en Jesucrist, animi a tots els catòlics a viure amb autenticitat i alegria la

seva fe, i perquè tots col·laborin amb constància en l'erradicació dels mals que ens envolten.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Avui celebrem Corpus

6 de juny de 2021

La festa d'avui ens porta molts ressos personals i familiars. També evoca les experiències comunitàries en les parròquies i en les associacions a què pertanyem. És una festa molt arrelada entre nosaltres i l'hem adornat amb multitud d'adherències culturals al llarg de la història: cants, balls, representacions quasi-teatral... i sobretot, processons en què hem participat adorant i acompanyant el Senyor en l'Eucaristia o bé com a espectadors, contemplant-les amb devoció.

A més del que acabem de dir, centrat en els aspectes externs, per als catòlics és una celebració molt profunda i significativa. Volem donar a conèixer al món el nucli central de l'aliança que Déu estableix amb la humanitat a través del sacrifici de Jesucrist a la creu i recordat per sempre com un regal en l'Eucaristia: a la tarda del Dijous Sant ho vivim intensament tots aquells que participem en la celebració en el temple. Ara ho exterioritzem, amb alegria per a tothom, als carrers i les places. El Cos i la Sang de Crist, centre de la vida cristiana, és l'aliment que construeix i enforteix el nostre caminar per aquest món. Quan combreguem, Crist es transforma en cos nostre i nosaltres ens identifiquem amb Ell de manera absoluta. No hi ha res més important que aquest misteri, sagrament d'unió de Déu amb l'home.

Una de les dimensions bàsiques de la religió és la relació amb la divinitat que es manifesta d'una manera grandiosa i fascinant i té com a resposta humana l'adoració. L'altra dimensió, amb trets complementaris, se centra en la preocupació, l'interès i l'ajuda cap als altres com una conseqüència clara del primer. En el nostre cas tots recordem el precepte de l'amor predicat per Crist i d'obligat compliment pels seus seguidors.

Nosaltres mirem i adorem Crist-Eucaristia i l'estimem per damunt de tot. També responem amb l'amor als altres utilitzant la mateixa paraula referida a Crist i prolongant la preocupació pels germans. Avui, trobem exemples per recordar i tenir en compte: el cos sense vida d'un petit emigrant en una platja de Turquia; el cos d'un ancià solitari en una residència

de gent gran; el cos d'una dona maltractada o víctima del tràfic de persones; el cos amb mala olor d'una persona que dorm cada dia al carrer; el cos d'un malalt entubat en una de les moltes UCI dels nostres hospitals; el cos que ha de néixer i que és eliminat en el procés de gestació; el cos d'una persona a punt d'aplicar-li l'eutanàsia per posar fi a la seva vida; el cos d'un ésser humà amb discapacitat física o mental; el cos sense vida a conseqüència d'un atemptat terrorista; el cos d'un nen desnodrit en braços d'una mare sense alè i sense aliment; el cos menyspreat i torturat fins al límit per qüestions ètniques, culturals o religioses; el cos de nenes segrestades i/o abandonades a la seva sort dia rere dia; el cos de tants morts amagats a la nostra vista sense poder ser acompanyats ni rebre l'afecte dels seus éssers estimats en els últims moments de les seves vides.

Totes aquestes situacions són ferides en el Cos de Crist que és objecte de la nostra adoració. Alhora, són ferides que han de ser guarides per la cura i la preocupació de tots nosaltres. És per això que celebrem també avui el Dia de la Caritat en què agraïm als qui formen part dels equips socio-caritatius el seu servei i demanem a Déu que tots els creients sapiguem mostrar de manera clara els dos amors dels quals ens parla l'Evangelí.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El respecte als altres

13 de juny de 2021

He triat aquest terme –respectar, respecte– perquè em sembla que amplia l'horitzó vital de la nostra convivència sense basar-lo necessàriament en les conviccions religioses. En la consulta als diccionaris m'he adonat que té multitud d'accepcions que enriqueixen el comportament i el tracte que ens devem els uns als altres. N'anomeno algunes: consideració, acompanyada de submissió, amb què es tracta algú, als majors d'edat, saber i govern; guardar respecte a l'església; tolerància, actitud de no imposar amb violència els propis gustos; actitud de sotmetre's al que s'estableix per llei, a la llibertat humana, a l'opinió aliena, a la consciència del nen... i moltes altres. Podeu fullejar les pàgines de l'impressionant diccionari de María Moliner que ens defineix amb precisió i claredat els conceptes que fem servir habitualment.

El respecte és molt important en les relacions humanes, abans, ara i sempre. A vegades sembla que és una realitat antiga, passada de moda i només usada per persones grans. I no hauria de ser així. Convé revalorar

entre tots aquesta actitud personal perquè el nostre comportament guanyi en afecte, en proximitat responsable i en el reconeixement valuós de l'altre. Els cristians volem fer un pas més en aquesta apreciació civilment respectuosa i posem en el centre de la nostra existència el mandat de l'amor que proposa Jesucrist, que esborra qualsevol indicatiu de segregació, discriminació o rebuig del proïsme. I arriba molt lluny amb el seu precepte d'estimar els enemics i resar pels qui ens injurien i maleeixen. Que alt que ens posa el llistó als qui volem seguir-lo i complir la seva voluntat!

El respecte té poca discussió, teòricament parlant, és acceptat amb normalitat per tothom, però veig que en la pràctica diària es fa més difícil conciliar les pròpies conviccions, gustos i interessos amb les alienes. Sovint escoltem o llegim desqualificacions, insults i rebutjos del qui pensa diferent.

Parlem de pluralitat, però ens molesta que els altres no coincideixin amb les nostres opinions. En teoria, acceptem la diversitat de la nostra societat, però acusem del pitjor qui contradiu una mica el nostre raonament. I això no es fa només en l'àmbit personal sinó que també s'evidencia en els grups socials als quals pertanyem.

La mirada cristiana és universal en l'espai i permanent en el temps. Els límits els posa el respecte i l'amor. El nostre caminar hauria de ser així –respectuós i amorós– quan acompanyem o ens deixem acompanyar, sempre amb la consideració que l'altre és valuós com jo mateix i les seves opinions i sentiments tenen el mateix valor que els meus. En els problemes que diàriament es plantegen, les solucions poden ser diferents i no sempre la meua argumentació és la més correcta o la que millor ha de ser acceptada. Renunciar a la defensa de les pròpies opinions no ha de portar-nos al relativisme o a la indiferència sinó a la recerca conjunta de perspectives que enriqueixin la solució final. Hem de reconèixer que els altres ens poden aportar punts de vista amb què no comptàvem. Això ens ajuda a créixer, madurar com a persones i acceptar les postures alienes.

Cal evitar els menyspreus, els rebutjos, les acusacions desmesurades que fereixen o maten la sensibilitat dels altres. Hem de saber confrontar idees, però acostar i engrandir el respecte cap al discrepant. En les discussions diàries no podem utilitzar la burla com una arma per danyar la personalitat de l'altre. Hem d'evitar "l'adolescència" en les nostres relacions, del qui busca tenir sempre la raó, i lluitar pel respecte mutu que fa gran el cor humà.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Acaba el curs escolar

20 de juny de 2021

La vida de moltes famílies i la de moltes institucions eclesials està marcada pel ritme i la influència del món educatiu. Quan els fills són petits, hi predomina la cura permanent dels pares amb el suport d'avis i familiars per a les seves diferents atencions; quan són adolescents, l'interès fonamental rau en la cerca i formació de la seva personalitat, que oscil·la entre la rebel·lia i la preocupació per fer-se un lloc determinat en la vida familiar i social; quan són universitaris, en els primers anys de treball o en l'atur, els pares i l'entorn sofreixen fora mida amb els nervis, les frustracions o la desesperació pel títol acadèmic o la falta de treball per situar-se amb autonomia davant la vida.

En aquests dies tot sembla girar al voltant de la vida dels més joves. Fem nostres les seves preocupacions i volem compartir els seus sofriments, així com l'alegria i les mostres de felicitat per un curs ben acabat o un treball aconseguit. La situació té, malauradament, l'afegitó conegut i acceptat amb resignació: la pandèmia de la COVID-19, que ha remogut els secrets de la nostra consciència i se'ns ha cridat a la responsabilitat personal i col·lectiva. En aquest cas, el món infantil i juvenil alterna actituds de por responsable i d'inconsciència feliç davant la malaltia i la mort. Només es reacciona quan es té algun familiar o amic fortament afectat i a les portes del final de la vida.

Per descomptat que no podem prescindir d'aquesta pesada llosa posada damunt la societat encara que la vacunació massiva aconsegueix disminuir el temor i la incertesa. El curs escolar acaba i les conseqüències són semblants al que passava amb anterioritat i que tots hem viscut amb alts i baixos emocionals i amb expectatives professionals diverses. Hem crescut i madurat una mica més i ens preguntem, com en una revisió permanent, si hem aprofitat les nostres facultats per millorar el nostre entorn. I també si hem ensenyat els més joves que visquin amb felicitat la seva existència, però que ofereixin l'ajuda als altres, lliurin part del seu temps al servei dels qui els necessiten. Si hem sembrat la llavor de la solidaritat i la dedicació a construir un món més habitable i més fraterno.

Han estat dies intensos d'exàmens on han aflorat nervis i disgustos. Ara comença un període de descans estival que pot conduir a aprofitar el temps en algun servei educatiu i social o a practicar l'oci desmesurat i despreocupat; és a dir, a no fer res o a compartir tasques amb i en favor dels altres.

De manera similar aquesta situació també es troba en les institucions de la nostra Església. S'ha acabat un curs, però l'activitat de parròquies,

moviments apostòlics i centres de formació no acaba. Són tantes les necessitats i sofriments del nostre entorn que no tanquem les portes de l'atenció i del servei als altres. És una exigència del mateix evangeli i les paraules de Jesús ens comprometen en tots els àmbits de la nostra vida: el familiar, el personal i el comunitari. La crida que ens arriba als qui en som seguidors és permanent, no té límits temporals ni descansos merescuts. El sofriment, la desigualtat, la injustícia i qualsevol altra mancança no desapareixen per les nostres vacances o pel curs acabat.

Us encoratjo que el plantejament cristià estigui obert a participar en colònies infantils, al repàs escolar, a la lectura i altres estudis no formals...; en definitiva, a augmentar la fe en el Senyor, la caritat amb l'altre i l'esperança en la salvació definitiva.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Propostes de l'Assemblea Diocesana

27 juny de 2021

El passat 30 de maig anunciava l'organització de l'Assemblea Diocesana d'aquest curs. Ara vull donar compte del seu desenvolupament a tots els lectors del **full** que es distribueix a les parròquies i als qui rebeu la informació a través de les pàgines de la nostra premsa local. Agraeixo la deferència dels directius per publicar els meus comentaris.

Us explico l'Assemblea. Durant tot el matí de l'últim dissabte de maig ens vam reunir a la Casa de l'Església al voltant de vuitanta persones –seguint les mesures de seguretat sanitària indicades per les nostres autoritats– i, de manera telemàtica, unes altres cent trenta des dels seus propis domicilis o, en grups, des de les seves parròquies i comunitats religioses. Segons el meu parer va ser una reunió molt profitosa i tothom va manifestar la seva satisfacció pel contingut, pel to utilitzat i per les crides a l'esperança en aquesta situació pandèmica que estem sofrint.

Ja fa molts anys que es convoca l'Assemblea, no és cap novetat. I encara que l'any passat no es va poder celebrar, enguany hi havia una certa expectació per veure si érem capaços, i com, de sortir bé del repte plantejat:

reunir un grup nombrós en el local i fer atractiva la participació des de la distància. Crec que es va aconseguir.

Vam dividir el matí en dues parts. A la primera, vam presentar el resultat dels treballs fets en les diferents reunions de parròquies i moviments apostòlics durant els mesos anteriors, que responen a l'anomenat **Pla d'actuacions diocesanes per al curs 2021-22**. En comento els objectius de manera molt resumida:

1. Enfortir una formació diocesana estructurada i animar els grups de catequesi i del catecumenat d'adults.
2. Anar a les fonts de la fe i aprofundir-hi des d'una forta espiritualitat centrada en Jesucrist i un acompanyament recíproc perquè ningú quedi sol.
3. Potenciar els grups de Càritas Parroquial impulsant allò que ens apropa a ser testimoniatge de bon samarità.
4. Acollir i acompanyar a l'interior de la comunitat parroquial, i organitzar els recursos per donar resposta a les necessitats d'evangelització i atenció material amb major eficàcia.
5. Aconseguir que les celebracions de la fe tinguin la dignitat deguda perquè els participants visquin en comunitat una autèntica trobada amb Crist.
6. Afavorir la comunió interparroquial, unint l'esforç de tothom i complementant les tasques indispensables que tota comunitat ha de mantenir.
7. Aprofundir en la corresponsabilitat dels laics en totes les comunitats; els sacerdots atenen el Poble de Déu en la predicació de la Paraula i en l'administració dels sacraments, però hi ha moltes tasques assumibles pels membres laics.
8. Revifar i renovar els llenguatges en les comunitats parroquials de manera que s'accepti millor l'Evangeli i se n'impulsi de forma més adequada el seu anunci, fomentant la fraternitat.
9. Estimular que la cúria diocesana promogui amb eficàcia la utilització de recursos perquè totes les parròquies tinguin el mínim indispensable per cuidar el patrimoni i afavorir la proximitat comunitària.

A la segona part del matí vam escoltar la ponència del Dr. Joan Viñas, titulada *L'esperança cristiana davant la pandèmia*, que va respondre al lema de la jornada "Sempre esperançats", amb clara referència als cristians que, units a Crist, no perdem mai l'alegria, l'esperança i el compromís de servei amb els necessitats. Després hi va haver diverses i valuoses aportacions dels assistents i va acabar l'Assemblea amb un explícit agraïment meu pel desenvolupament de la jornada i, sobretot, pel treball de cadascú

al llarg de l'any. Ara, a posar en pràctica totes les bones propostes que allí van sorgir: és feina de tots!

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 240

El dia 8 d'octubre a la tarda es van reunir els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense al Seminari Conciliar de Barcelona, presidits per l'arquebisbe de Tarragona. Hi van assistir tots els seus membres llevat del cardenal arquebisbe de Barcelona.

A l'inici va entrar a saludar el bisbe auxiliar electe de Barcelona Mons. Xavier Vilanova, nomenat el passat dimarts dia 6.

Els bisbes van tractar diversos temes com el treball realitzat per la Fundació Pere Tarrés aquest estiu i els reptes de futur de l'educació en el temps lliure, amb la presència dels Srs. Josep Oriol Pujol i Xavier Nus.

També van rebre informació detallada sobre el moment de l'ensenyament concertat a Catalunya per part del P. Enric Puig s.j., Director de l'Escola Cristiana de Catalunya.

Finalment escoltaren les informacions sobre l'Ateneu universitari Sant Pacià, que ha estat fent un gran esforç perquè l'ensenyament universitari presencial sigui realment presencial o telemàtic.

També van aprovar per unanimitat la versió catalana dels textos litúrgics de la Memòria lliure de Sta. Faustina Kowalska, que se celebrarà el 5 d'octubre.

Comunicat de la reunió núm. 242

El dimarts 2 de març de 2021, els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han portat a terme la reunió número 242 de la Conferència, en modalitat telemàtica, i en la qual han pogut participar-hi tots els seus membres. S'ha incorporat a la reunió el Sr. Rafael Muñoz Melgar, delegat diocesà d'ensenyament de l'arquebisbat de Tarragona, que ha exposat la situació actual de l'ensenyament de la religió catòlica a l'escola, sobretot a partir de l'aprovació de la LOMLOE, llei orgànica d'Educació vigent a l'Estat Espanyol des del 19 de gener de 2021.

Els bisbes veuen amb preocupació el fet que aquesta Llei hagi nascut sense un pacte d'educació precedent que comporti un consens social i

polític, així com també que reculli posicionaments adversos al fet religiós i a la seva presència en la vida de l'escola.

Pensen que cal continuar treballant per millorar la seva aplicació de manera que garanteixi el dret de les famílies a l'ensenyament religiós dels seus fills i alhora asseguri un ensenyament de qualitat per a tothom. Així mateix confien que el nou govern de Catalunya tingui una millor sensibilitat cap a l'ensenyament de la religió i cap a les escoles d'iniciativa social, entre elles les que formen part de l'Escola Cristiana de Catalunya.

Han tractat també sobre la importància dels mitjans de comunicació de les esglésies diocesanes i de la necessitat de treballar cada vegada més coordinadament amb noves iniciatives.

En aquesta reunió, en què ha participat per primer cop el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova, els bisbes li han encarregat l'acompanyament d'algunes àrees de pastoral social i pastoral penitenciària en l'àmbit de la Tarraconense, que fins ara acompanyava el Sr. Cardenal Joan Josep Omella.

Els bisbes han demanat que les Diòcesis amb seu a Catalunya es facin ressò de la petició de S.B. el Patriarca Caldeu d'Iraq, Cardenal Louis Raphaël I Sako, de demanar al poble cristià una oració per posar en mans del Senyor l'imminent viatge del Papa Francesc a l'Iraq, previst del 5 al 8 de març, amb la súplica que l'Esperit Sant vingui a sostenir i il·luminar els seus gestos i paraules durant el viatge, tocant també el cor de tots aquells que el trobaran i l'escoltaran durant la visita apostòlica.

Finalment, en aquest any que el papa Francesc ha volgut dedicar a Sant Josep, recorden que, en vigílies del Dia del Seminari, les nostres diòcesis sostinguin les comunitats formatives dels futurs preveres i que tot el poble de Déu pregui perquè siguin molts els qui escoltin i responguin generosament a la crida al sacerdoci ministerial.

Tarragona, 2 de març de 2021

Comunicat de la reunió núm. 243

A la tarda del dia **13 d'abril de 2021** ha tingut lloc la reunió n. 243 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Seminari Conciliar de Barcelona. La reunió ha estat presidida per **Mons. Joan Planellas i Barnosell**, arquebisbe de Tarragona i hi han assistit tots els seus membres.

Mons. Joan Enric Vives ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2020 i el Pressupost de l'any 2021 del Fons Comú Interdiocesà, que han estat estudiats i aprovats. Així mateix s'han analitzat diverses qüestions relatives a l'economia de les diòcesis en aquest període de crisi que viu el nostre país, encaminades a millorar la transparència i la bona gestió dels recursos.

El **Sr. Cardenal Joan Josep Omella** ha donat informació als bisbes sobre el «Jubileu Ignasià del 2022 per al Camí de Sant Ignasi», que transcorre per les diòcesis catalanes de Lleida, Solsona, Vic, Sant Feliu de Llobregat i Barcelona, i recorda el camí que el jove Ignasi va recórrer des de Loiola a Manresa. Aquest camí vol oferir una experiència espiritual de pelegrinatge a tothom qui cerca un temps de trobada amb Déu i obrir-se a la possibilitat d'un més gran creixement espiritual.

S'han revisat també diverses qüestions relatives a la difusió de la Sagrada Escriptura, tant a nivell dels infants, a través del Concurs Bíblic com en l'àmbit de la investigació d'alt nivell (*Corpus Biblicum Catalanicum*).

S'han estudiat algunes propostes relacionades amb possibles causes de canonització. I el bisbe de Tortosa **Mons. Enric Benavent** ha informat de la beatificació de preveres màrtirs de la persecució religiosa del segle passat, que es portarà a terme, si Déu ho vol, a Tortosa la propera tardor.

Finalment, els bisbes han elegit el bisbe auxiliar de Barcelona **Mons. Sergi Gordo i Rodríguez** nou Secretari general de la CET, prenent el relleu en el càrrec de l'Arquebisbe d'Urgell, **Mons. Joan-Enric Vives**, que el venia exercint des de 1997.

Barcelona, 13 d'abril de 2021

Comunicat de la reunió núm. 244

El dimecres 16 de juny de 2021 ha tingut lloc la reunió n. 244 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Seminari Conciliar de Barcelona.

1. Els bisbes han iniciat l'estudi del document «Formar pastors missi-
oners» de la CEE que demana revisar com es porta a terme l'aplicació del nou Pla de formació per als seminaris a les nostres diòcesis, així com els principals elements de renovació d'aquest Pla.

2. Així mateix han rebut la visita de la **Dra. Margarita Bofarull**, RSCJ, presidenta de l'Institut Borja de Bioètica i membre de la Pontifícia Acadèmia de la Vida i la **Dra. Montserrat Esquerda**, directora de l'Institut Borja de Bioètica, amb qui han tingut un extens col·loqui sobre la imminent entrada en vigor de la Llei de l'eutanàsia així com la necessitat d'establir un correcte document de voluntats anticipades i també de les possibilitats d'objecció de consciència per part dels professionals sanitaris.

En relació a aquesta important qüestió, els bisbes manifesten:

«El dia 25 de juny entrarà en vigor la Llei Orgànica 3/2021 de regulació de l'eutanàsia. No és fàcil ni senzill abordar el final de vida ni el patiment.

L'Església Catòlica, des dels seus orígens, ha tingut cura de les persones en situacions d'especial fragilitat i vulnerabilitat tant en l'àmbit sanitari com social. És des d'aquest compromís de servei constant a la societat que vol oferir una paraula davant l'eutanàsia.

L'Església Catòlica demana la promoció de les cures pal·liatives i el desplegament efectiu de la llei de dependència, donant realment cobertura a les necessitats dels malalts i les seves famílies.

Davant les situacions de patiment i de final de la vida, és clau l'atenció integral, abordant patiment físic, psicològic, espiritual i social, i no perllongant la vida per tots els mitjans possibles.

En aquest context, és important clarificar que no són eutanàsia aquelles accions, com la sedació, encaminades a mitigar el dolor o altres símptomes ni tampoc no ho són la retirada o no aplicació de tractaments desproporcionats, inadequats o fútils.

L'objectiu de l'eutanàsia és acabar amb la vida de la persona de forma directa i intencional. Des de la convicció que la vida és un do de Déu que cal respectar, el compromís de l'Església és el d'ajudar a les persones a viure més d'acord amb la seva dignitat intrínseca i afavorir el seu major benestar, especialment en situacions de proximitat de la mort o de sofriment.

Aquestes situacions representen un desafiament per a malalts i famílies. És desitjable reflexionar-ne des dels propis valors i creences, i deixar-ne constància per escrit en el Document de Voluntats Anticipades, on es pot especificar tant el rebuig a l'eutanàsia com a les accions destinades a perllongar el procés de mort.

En aquest sentit suggerim signar el Document de Voluntats Anticipades elaborat per la Conferència Episcopal i que, properament, es facilitarà a les parròquies i comunitats amb les degudes orientacions. Altrament, recomanem als professionals sanitaris que es plantegin el seu dret d'objecció de consciència davant d'aquesta llei».

3. Els bisbes han rebut el **Sr. Dani Font**, coordinador del projecte *Catalonia Sacra* i **Mn. Josep Maria Riba**, director del Secretariat Interdiocesà de Conservació i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS), que els han presentat la memòria anual de les activitats portades a terme per *Catalonia Sacra* i el balanç econòmic de l'any 2020. També els han presentat les activitats que s'estan realitzant durant aquest any i el corresponent pressupost que els bisbes han aprovat pel que fa a la difusió del patrimoni sacre de les diòcesis de la CET.

4. **Mons. Joan Enric Vives** i **Mn. Joan Baburés**, president i coordinador de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL), respectivament, han presentat als bisbes els darrers treballs de la comissió pel que fa a la traducció al català de la tercera edició esmenada del Missal Romà que els bisbes han aprovat. Després de la definitiva confirmació per part de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, aviat podrà ser editat.

5. Davant el context social i polític que vivim en aquests moments a Catalunya els bisbes expressen:

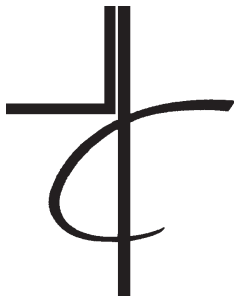
«Com hem afirmat en nombroses ocasions, ens mostrem convençuts de la força que tenen el diàleg i les mesures de gràcia en totes les situacions de conflicte. Creiem que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei.

És per aquest motiu que cal proposar el diàleg sempre com a via efectiva que dona resposta a l'esperança de resoldre divisions. Si el diàleg és seriós, capaç i obert, i si s'admet que dialogar sempre significa renunciar a les pròpies exigències per trobar-se en el camí amb les renúncies de l'altre, hi haurà avenços. A més, avançar tenint sentiments de misericòrdia i perdó sincers, tot respectant la justícia, ajudarà a que els acords que tots esperem s'assoleixin aviat.

Cal imaginar una solució satisfactòria que s'allunyi d'actituds inamovibles que no ajuden a construir harmònicament la societat. Serà aleshores quan s'aniran vençant les dificultats i la capacitat de diàleg començarà a aportar possibles solucions».

6. Finalment, a proposta de **Mons. Sergi Gordo**, president del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), els bisbes han nomenat **Mn. Carles Bosch Falgueras**, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, com a nou director del SIJ per a un trienni.

Barcelona, 16 de juny de 2021

Asamblea Plenària

Nota de prensa final

19-23 de Abril de 2021

Los obispos españoles han celebrado su **Asamblea Plenaria del 19 al 23 de abril de 2021**. Por motivos de seguridad frente a la COVID, el encuentro se ha celebrado en formato online y presencial.

El viernes 23 de abril, el secretario general de la Conferencia Episcopal Española, **Mons. Luis Argüello García**, ha informado en rueda de prensa de los trabajos que se han realizado durante estos días.

Han participado por primera vez en la Asamblea el obispo de Zamora, **Mons. Fernando Valera Sánchez**, y los obispos auxiliares de Barcelona, **Mons. Javier Vilanova Pellisa**, y de Santiago de Compostela, **Mons. Francisco José Prieto Fernández**. **Mons. Valera** se ha incorporado a la **Comisión Episcopal para el Clero y Seminarios**. **Mons. Vilanova**, a la **Comisión Episcopal para la Pastoral Social y Promoción humana** y a la **Subcomisión Episcopal para el Patrimonio Cultural**. **Mons. Prieto** entra a formar parte de la **Comisión Episcopal para las Comunicaciones Sociales** y participará también de la **Subcomisión Episcopal para el Patrimonio Cultural**.

El primer día de la Plenaria, el **cardenal Antonio Cañizares, arzobispo de Valencia, ha regalado** a la Conferencia Episcopal **una réplica del cáliz de la Última cena que se conserva en Valencia**, con motivo de la celebración del Año Jubilar del Santo Cáliz 2020-21 “Cáliz de la Pasión”. La entrega tenía lugar el lunes por la tarde.

Sesión inaugural

La Asamblea comenzaba el lunes 19 de abril, a las 12.00 horas, con el discurso del presidente de la Conferencia Episcopal y arzobispo de Barcelona, **cardenal Juan José Omella**. Apoyándose en tres versículos de san Lucas, el **cardenal Omella**, relató la realidad social que ha dejado la pandemia y señaló algunas claves para superar de manera conjunta esta situación.

“En España existe un creciente y grave problema que se llama desigualdad social”, señaló el presidente de la Conferencia Episcopal. **“Este es un reto –añadió– que tenemos que abordar para asegurar la dignidad de todos y la necesaria justicia social que es siempre garantía de paz social.** No es momento para disputas inertes entre partidos políticos, no es tiempo para soluciones fáciles y populistas a problemas graves, no es el momento de defender intereses particulares. Ahora es el momento para la verdadera política, que sume a todas las partes y que trabaje para

el bien común de toda la sociedad y el fortalecimiento y credibilidad de las instituciones en las que se asienta nuestro sistema democrático”.

Seguidamente intervino el nuncio apostólico en España, **Mons. Bernardito C. Auza**, quien, entre otros temas, **destacó el trabajo “bien realizado” por parte de la Conferencia Episcopal Española, siguiendo los deseos del Santo Padre, en materia de abusos de menores.** “Nadie puede interpretar –afirmó– falta de transparencia o negativa a secundar lo que el Papa pide al respecto. Los animo pues a la necesaria colaboración en este doloroso tema sobre el que, desde la Secretaría General, se ha manifestado justamente, hace pocos días, S.E. **Monseñor Luis Arguello** ante la opinión pública. **Con el espíritu de colaboración y honestidad bien expresado, nadie puede poner en duda la credibilidad de la Iglesia en sus declaraciones y actividades”.**

En la sesión inaugural también se recordó a los obispos fallecidos desde la última Asamblea Plenaria: **Mons. Damián Iguacen Borau**, obispo emérito de Tenerife; **Mons. Alfonso Milián Sorribas**, obispo emérito de Barbastro-Monzón; **Mons. Juan del Río Martín**, arzobispo castrense; y **Mons. Rafael Palmero Ramos**, obispo emérito de Orihuela-Alicante.

“Fieles al envío misionero”. Líneas de acción pastoral 2021-2025

La Asamblea Plenaria ha aprobado las líneas de acción pastoral de la Conferencia Episcopal para el quinquenio 2021-2025 con el título, **“Fieles al envío misionero. Claves del contexto actual, marco eclesial y líneas de trabajo”.** Unas líneas de acción en las que la llamada del Señor, “Id y anunciad el Evangelio”, se hace pregunta: **¿Cómo evangelizar en la actual sociedad española?**

Como ya adelantó el **cardenal Omella** en su discurso inaugural, **la conversión pastoral, el discernimiento y la sinodalidad**, son los **tres ejes** principales que, en sintonía con el papa **Francisco** y con la Iglesia universal, **vertebran y motivan estas líneas de acción.** “Nuestro objetivo –señaló– es que la Iglesia en España, tanto en su presencia social como en su organización interna, en su misión y en su vida, se ponga en marcha hacia el Reino prometido, en salida misionera, en camino evangelizador”.

El marco general de la acción pastoral de la CEE **es una invitación a acoger el desafío de una conversión pastoral para una salida misionera.** Salir para **“hacerse prójimos”** a las personas con las que compartimos espacio, trabajo, vocación y misión. Salir **al encuentro de la sociedad para hacer presente la presencia de la Iglesia que anuncia, celebra y sirve.** Salir al encuentro **para la escucha y el diálogo** y también **acoger**

y generar ámbitos para realizar un trabajo conjunto con los de dentro. Para ello se propone un trabajo en cuatro líneas: primer anuncio del Evangelio, acompañamiento a las personas, presencia misionera en la vida pública y procesos formativos.

Servicio de comunión, asesoramiento y ayuda a las oficinas para la protección de menores

También se ha aprobado la creación de **un servicio de asesoramiento para las oficinas diocesanas para la protección de los menores y la prevención de abusos.** Este servicio de comunión y ayuda se presta a las oficinas diocesanas creadas en toda España para apoyar sus trabajos en las diversas áreas de su actividad. Se estará también a disposición de las oficinas creadas por las congregaciones religiosas.

Nuevo texto del testamento vital

La **Subcomisión Episcopal para la Familia y Defensa de la Vida** ha presentado a la Asamblea **un informe acerca de la eutanasia y el testamento vital** y la propuesta de un **nuevo texto de Declaración de Instrucciones previas y voluntades anticipadas**, que ha sido aprobado por la Plenaria.

La persona que firme este texto manifiesta su deseo de que “si llegara a padecer una enfermedad grave e incurable o a sufrir un padecimiento grave, crónico e imposibilitante o cualquier otra situación crítica; que se me administren los cuidados básicos y los tratamientos adecuados para paliar el dolor y el sufrimiento; que no se me aplique la prestación de ayuda a morir en ninguna de sus formas, sea la eutanasia o el “suicidio médicamente asistido”, ni que se me prolongue abusiva e irracionalmente mi proceso de muerte”.

También pide “ayuda para asumir cristiana y humanamente mi propia muerte y para ello solicito la presencia de un sacerdote católico y que se me administren los sacramentos pertinentes”.

Modelo de documento a firmar:

A mi familia, al personal sanitario, a mi párroco o al capellán católico:

Si me llega el momento en que no pueda expresar mi voluntad acerca de los tratamientos médicos que se me vayan a aplicar, deseo y pido que esta Declaración sea considerada como expresión formal de mi voluntad, asumida de forma consciente, responsable y libre, y que sea respetada como documento de instrucciones previas, testamento vital, voluntades anticipadas o documento equivalente legalmente reconocido.

Considero que la vida en este mundo es un don y una bendición de Dios, pero no es el valor supremo absoluto. Sé que la muerte es inevitable y pone fin a mi existencia terrena, pero desde la fe creo que me abre el camino a la vida que no se acaba, junto a Dios.

*Por ello, yo, el que suscribe
 (nombre y apellidos), de
 sexo....., nacido en..... con
 fecha, con DNI o pasaporte nº.....
 y tarjeta sanitaria o código de identificación personal
 nº....., de nacionalidad.....,
 con domicilio en..... (ciudad, calle,
 número) y con número de teléfono,*

MANIFIESTO

Que tengo la capacidad legal necesaria y suficiente para tomar decisiones libremente, actúo de manera libre en este acto concreto y no he sido incapacitado/a legalmente para otorgar el mismo:

Pido que, si llegara a padecer una enfermedad grave e incurable o a sufrir un padecimiento grave, crónico e imposibilitante o cualquier otra situación crítica; que se me administren los cuidados básicos y los tratamientos adecuados para paliar el dolor y el sufrimiento; que no se me aplique la prestación de ayuda a morir en ninguna de sus formas, sea la eutanasia o el “suicidio médicamente asistido”, ni que se me prolongue abusiva e irracionalmente mi proceso de muerte.

Pido igualmente ayuda para asumir cristiana y humanamente mi propia muerte y para ello solicito la presencia de un sacerdote católico y que se me administren los sacramentos pertinentes.

Deseo poder prepararme para este acontecimiento final de mi existencia, en paz, con la compañía de mis seres queridos y el consuelo de mi fe cristiana.

Suscribo esta Declaración después de una madura reflexión. Y pido que los que tengáis que cuidarme respetéis mi voluntad.

Designo para velar por el cumplimiento de esta voluntad, cuando yo mismo no pueda hacerlo, a....., DNI, domicilio en y teléfono..... y designo como sustituto de este representante legal para el caso de que éste no pueda

o quiera ejercer esta representación a....., DNI
....., domicilio en y teléfono.....

Faculto a estas mismas personas para que, en este supuesto, puedan tomar en mi nombre, las decisiones pertinentes.

En caso de estar embarazada, pido que se respete la vida de mi hijo.

Soy consciente de que os pido una grave y difícil responsabilidad. Precisamente para compartirla con vosotros y para atenuaros cualquier posible sentimiento de culpa o de duda, he redactado y firmo esta declaración.

Firma:

Fecha:

DNI:

Nueva ley educativa

Los obispos también han hablado estos días sobre Educación. **Mons. Alfonso Carrasco Rouco**, presidente de la Comisión Episcopal para la Educación y Cultura, ha informado sobre **los trabajos realizados en diversos ámbitos en relación a la nueva ley educativa**.

Uno de estos trabajos es la **actualización del currículo del área de Religión Católica**, desde Educación Infantil hasta Bachillerato, para adaptarlo al marco curricular de la LOMLOE. Un proceso que se ha iniciado con la organización, el pasado mes de marzo, del foro «Hacia un nuevo currículo de religión» con la participación de expertos de todos los ámbitos educativos que ha permitido considerar todas las cuestiones que deben tenerse en cuenta en la revisión del currículo de Religión Católica. **Mons. Carrasco** ha informado a la Plenaria de la síntesis de este foro. Más información pinchando **aquí**.

Dentro de esta Comisión, **Mons. Carrasco** ha presentado la creación de un departamento de Pastoral del Deporte que haga presente la misión de la Iglesia en este campo importante de la actividad humana.

Institución de laicos acólitos y lectores con carácter estable

Los obispos españoles también han estudiado estos días la puesta en marcha de la carta del papa **Francisco, Spiritus Domini**, para la **institución estable de laicos como lectores y acólitos**. Para ello han trabajado sobre el informe elaborado por la Comisión Episcopal para la Liturgia en

coordinación con la Comisión Episcopal para la Evangelización, Catequesis y Catecumenado, acerca de los criterios litúrgicos, formativos y pastorales. Se ha previsto la preparación de un plan de formación para las personas que vayan a ser instituidas para esos ministerios laicales.

Otras informaciones

Dentro del ámbito de la **Comisión Episcopal para la Liturgia**, la Plenaria ha aprobado el **nuevo ritual de exequias**, el **Misal y al Leccionario para las misas de la Bienaventurada Virgen María**; y a la traducción de los **textos Litúrgicos de la Memoria libre de la Bienaventurada Virgen María de Loreto**.

La **Comisión Episcopal para los Laicos, la Familia y la Vida** ha informado **sobre el Año “Familia Amoris Laetitia”** (19 de marzo de 2021-26 de junio de 2022) convocado por el **papa Francisco** en el 5º aniversario de la publicación de la exhortación apostólica **Amoris Laetitia** y **sobre la consulta acerca de la “Pastoral de Mayores”**, a instancias de Roma. Los obispos han acordado celebrar cada 26 de julio, memoria de S. Joaquín y Sta. Ana, la fiesta de los abuelos.

Los obispos han recibido información sobre las implicaciones para la Iglesia en España de la **obligación del cumplimiento normativo y de la necesidad de un plan de “Compliance”** en las instituciones eclesiales. Para ello se ha contado con la exposición del profesor de la Facultad de Derecho Canónico de la Universidad de Navarra, **Diego Zalbidea González**.

También han intervenido en la Plenaria el rector de la **Iglesia Nacional Española en Roma**, **Jaime Brosel Gavilá**, para explicar la situación actual de dicha Iglesia, y el **P. Antonio España**, SJ, Provincial de los Jesuitas, para hablar sobre el **Camino Ignaciano**.

Los presidentes de las **Comisiones Episcopales** han tenido la oportunidad de comunicar las **actividades** que han desarrollado desde la Plenaria anterior. La Asamblea Plenaria, además, ha recibido información sobre el **estado actual de Ábside** (TRECE y COPE).

Los obispos miembros de la Asamblea Plenaria han elegido a **Mons. José Manuel Lorca**, obispo de Cartagena, **nuevo presidente de la Comisión Episcopal para las Comunicaciones Sociales**. Sustituye a **Mons. Juan del Río**, fallecido el pasado 28 de enero. Mons. Lorca Planes era miembro del **Consejo Episcopal de Economía**, del que ahora formará parte el obispo coadjutor de Almería, **Mons. Antonio Gómez Cantero**.

Por otro lado, no se ha aceptado la renuncia del arzobispo de Valladolid, **cardenal Ricardo Blázquez**, como **Gran Canciller de la Universidad**

Pontificia de Salamanca y se le ha pedido que siga en el cargo hasta la próxima Plenaria.

Como es habitual en la primera Plenaria del año, se han **aprobado las Intenciones de la Conferencia Episcopal Española del año 2022** por las que reza el Apostolado de Oración-Red Mundial de Oración del Papa. También se han tratado **diversos asuntos económicos y de seguimiento**.

Por último, con respecto al tema de **asociaciones nacionales**, se ha aprobado la modificación de estatutos para el Movimiento de Acción Católica “Juventud Obrera Cristiana” (JOC). Se han aprobado los estatutos y erección de la “Fundación Educativa Filipense”; de la Fundación Educativa “José Grás” y de la Federación de Cáritas diocesanas “Cáritas Federadas en Galicia”; además de la supresión de la “Asociación española de músicos eclesiásticos”.

23 de abril de 2021

Carta Apostòlica

En forma de “*Motu Proprio*”
del Sant Pare Francesc

Spiritus Domini

Sobre la modificació del cànon 230 § 1 del Codi de Dret Canònic sobre l'accés de les dones als ministeris de lector i acòlit

L'Esperit del Senyor Jesús, font perenne de la vida i missió de l'Església, distribueix als membres del poble de Déu els dons que permeten a cadascun, de manera diferent, contribuir a l'edificació de l'Església i a l'anunci de l'evangeli. Aquests carismes, anomenats *ministeris* per ser reconeguts públicament i instituits per l'Església, es posen a disposició de la comunitat i la seva missió de manera estable.

En alguns casos aquesta contribució ministerial té el seu origen en un sagrament específic, l'orde sagrat. Altres tasques, al llarg de la història, han estat instituïdes en l'Església i confiades a través d'un ritu litúrgic no sacramental als fidels, en virtut d'una forma peculiar d'exercici del sacerdoci baptismal, i en ajuda del ministeri específic dels bisbes, sacerdots i diaques.

Seguint una venerable tradició, la recepció dels “ministeris laicals”, que sant Pau VI va regularitzar en el motu proprio *Ministeria quaedam* (17 d'agost de 1972), precedia com a preparació a la recepció del sagrament de l'orde, tot i que aquests ministeris es conferien a altres fidels idonis de sexe masculí.

Algunes assemblees del Sínode dels Bisbes han evidenciat la necessitat d'aprofundir doctrinalment en el tema, perquè respongui a la naturalesa dels esmentats carismes i a les necessitats dels temps, i ofereixi un suport oportú al paper de l'evangelització que pertoca a la comunitat eclesial.

Acceptant aquestes recomanacions, s'ha arribat en els últims anys a una elaboració doctrinal que ha posat en relleu com determinats ministeris instituïts per l'Església tenen com a fonament la condició comuna de ser batejats i el sacerdoci real rebut en el sagrament del baptisme; aquests són essencialment diferents del ministeri ordenat rebut en el sagrament de l'orde. En efecte, una pràctica consolidada en l'Església llatina ha confirmat també que aquests ministeris laics, en estar basats en el sagrament del baptisme, poden ser confiats a tots els fidels idonis, siguin de sexe masculí o femení, segons allò que ja està previst implícitament en el cànon 230 §2.

En conseqüència, després d'haver escoltat el parer dels dicasteris competents, he decidit procedir a la modificació del cànon 230 § 1 del *Codi de Dret Canònic*. Per tant, decreto que el cànon 230 § 1 del *Codi de Dret Canònic* tingui en el futur la següent redacció:

“Els laics que tinguin l’edat i condicions determinades per decret de la Conferència Episcopal, poden ser cridats per al ministeri estable de lector i acòlit, mitjançant el ritu litúrgic prescrit; tot i així, la col·lació d’aquests ministeris no els dona dret a ser sustentats o remunerats per l’Església”.

Disposo també la modificació dels altres elements, amb força de llei, que es refereixin a aquest cànon.

El que ha estat deliberat per aquesta carta apostòlica en forma de motu proprio, ordeno que tingui vigència ferma i estable, no obstant qualsevol cosa contrària, encara que sigui digna de menció especial, i que es promulgui mitjançant la seva publicació en *L’Osservatore Romano*, entrant en vigor el mateix dia, i després que es publiqui en el comentari oficial de les *Acta Apostolicae Sedis*.

Donat a Roma, a Sant Pere, el 10 de gener de l’any 2021, festa del Baptisme del Senyor, vuitè del meu pontificat.

Franciscus

Carta Apostòlica

En forma de “Motu Proprio” del Sant Pare Francesc

Antiquum Ministerium

Amb la qual s’institueix el Ministeri de Catequista

El ministeri de Catequista en l’Església és molt antic. És una opinió comuna entre els teòlegs que els primers exemples es troben ja en els escrits del Nou Testament. El servei de l’ensenyament troba la seva primera forma germinal en els «mestres», als quals l’Apòstol fa referència en escriure a la comunitat de Corint: «En l’Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder d’obrar miracles; després, els qui tenen la gràcia de donar la salut als malalts,

d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar llenguatges misteriosos. No tothom ha de ser apòstol o profeta o mestre. No tothom ha d'obrar miracles, ha de tenir la gràcia de donar la salut als malalts, ha de ser capaç de parlar llenguatges misteriosos o ha de ser capaç d'interpretar-los. Interesseu-vos més pels dons millors. Però ara us indicaré un camí incomparablement més gran» (1 Co 12, 28-31).

El mateix Lluç al començament del seu Evangeli afirma: «Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa dels ensenyaments que has rebut» (Lc 1,3-4). L'evangelista sembla ser molt conscient que amb els seus escrits està proporcionant una forma específica d'ensenyament que permet donar solidesa i força als qui ja han rebut el Baptisme. L'apòstol Pau torna a tractar el tema quan recomana als Gàlates: «El qui és instruït en la paraula de Déu ha de compartir el que té amb aquell qui l'instrueix» (Ga 6,6). El text, com es constata, afegeix una peculiaritat fonamental: la comunió de vida com una característica de la fecunditat de la veritable catequesi rebuda.

Des dels seus orígens, la comunitat cristiana ha experimentat una forma àmplia de ministerialitat que s'ha concretat en el servei d'homes i dones que, obedients a l'acció de l'Esperit Sant, han dedicat la seva vida a l'edificació de l'Església. Els carismes, que l'Esperit no ha deixat mai d'infondre sobre els batejats, van trobar en alguns moments una forma visible i tangible de servei directe a la comunitat cristiana en múltiples expressions, fins al punt de ser reconeguts com una diaconia indispensable per a la comunitat. L'apòstol Pau es fa intèrpret autoritzat d'això quan testifica: «Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit; un altre, el do de fer miracles; un altre, el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé» (1 Co 12, 4-11).

Per tant, dins de la gran tradició carismàtica del Nou Testament, és possible reconèixer la presència activa de batejats que exerciren el ministeri de transmetre de forma més orgànica, permanent i vinculada a les diverses circumstàncies de la vida, l'ensenyament dels apòstols i dels evangelistes (cf. Conc. Ecum. Vat. II, Cost. dogm. Dei Verbum, 8). L'Església ha volgut

reconèixer aquest servei com a expressió concreta del carisma personal que ha afavorit en gran manera l'exercici de la seva missió evangelitzadora. Una mirada a la vida de les primeres comunitats cristianes que es comprometeren en la difusió i desenvolupament de l'Evangelí, insta també avui l'Església a comprendre quines poden ser les noves expressions amb les quals continuï sent fidel a la Paraula del Senyor per fer arribar el seu Evangelí a tota criatura.

Tota la història de l'evangelització d'aquests dos mil·lennis mostra amb gran evidència com n'ha estat, d'eficaç, la missió dels catequistes. Bisbes, preveres i diaques, juntament amb tants consagrats, homes i dones, dedicaren la seva vida a l'ensenyament catequètic per tal que la fe fos un suport vàlid per a l'existència personal de tot ésser humà. Alguns, a més, reuniren al seu voltant altres germans i germanes que, compartint el mateix carisma, constituïren Ordes religiosos dedicats completament al servei de la catequesi.

No es pot oblidar els innombrables laics i laiques que han participat directament en la difusió de l'Evangelí a través de l'ensenyament catequístic. Homes i dones animats per una gran fe i autèntics testimonis de santedat que, en alguns casos, foren també fundadors d'Esglésies i arribaren fins i tot a donar la seva vida. També en els nostres dies, molts catequistes capaços i constants estan al capdavant de la comunitat en diverses regions i exerceixen una missió insubstituïble en la transmissió i aprofundiment de la fe. La llarga llista de beats, sants i màrtirs catequistes ha marcat la missió de l'Església, que mereix ser coneguda perquè constitueix una font fecunda no només per a la catequesi, sinó per a tota la història de l'espiritualitat cristiana.

A partir del Concili Ecumènic Vaticà II, l'Església ha percebut amb renovada consciència la importància del compromís del laicat en l'obra de l'evangelització. Els Pares conciliaris subratllaren repetidament com n'és, de necessària, per a la implicació directa dels fidels laics, segons les diverses formes en les quals pot expressar-se el seu carisma, per a la "plantatio Ecclesiae" i el desenvolupament de la comunitat cristiana. «També és digne d'elogi aquell estol, tan meritíssim en l'obra de missions entre els gentils, compost d'homes i dones catequistes, els quals animats d'esperit apostòlic, amb gran esforç donen un ajut singular i absolutament necessari per a l'expansió de la fe i de l'Església. En el nostre temps, davant el nombre insuficient de clergues per a evangelitzar tantes multituds i acomplir el ministeri pastoral, la tasca dels catequistes té la màxima importància» (Conc. Ecum. Vat. II, Decr. Ad gentes, 17).

Juntament amb el ric ensenyament conciliar, és necessari referir-se a l'interès constant dels Summes Pontífexs, del Sinode dels Bisbes, de les Conferències Episcopals i dels diversos Pastors que en el transcurs d'aquestes dècades han impulsat una notable renovació de la catequesi. El Catecisme de l'Església Catòlica, l'Exhortació apostòlica *Catechesi tradendae*, el Direc-

tori Catequístic General, el Directori General per a la Catequesi, el recent Directori per a la catequesi, així com tants Catecismes nacionals, regionals i diocesans, són una expressió del valor central de l'obra catequística que posa en primer pla la instrucció i la formació permanent dels creients.

Sense cap detriment de la missió pròpia del bisbe, que és la de ser el primer catequista a la seva diòcesi juntament amb el presbiteri, amb el qual comparteix la mateixa atenció pastoral, i a la responsabilitat particular dels pares respecte a la formació cristiana dels seus fills (cf. CIC can. 774 §2; CCEO can. 618), és necessari reconèixer la presència de laics i laiques que, en virtut del propi baptisme, se senten cridats a col·laborar en el servei de la catequesi (cf. CIC, can. 225; CCEO can. 401 i 406). Als nostres dies, aquesta presència és encara més urgent degut a la renovada consciència de l'evangelització en el món contemporani (cf. Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 163-168), i a la importància d'una cultura globalitzada (cf. Carta enc. *Fratelli tutti*, 100.138), que reclama una trobada autèntica amb les generacions joves, sense oblidar l'exigència de metodologies i instruments creatius que facin coherent l'anunci de l'Evangeli amb la transformació missionera que l'Església ha emprès. Fidelitat al passat i responsabilitat pel present són les condicions indispensables perquè l'Església pugui dur a terme la seva missió al món.

Despertar l'entusiasme personal de cada batejat i revifar la consciència d'estar cridat a realitzar la pròpia missió en la comunitat, requereix escoltar la veu de l'Esperit, que mai no deixa d'estar present de manera fecunda (cf. CIC can. 774 §1; CCEO can. 617). L'Esperit crida també avui a homes i dones perquè surtin a l'encontre de tots els qui esperen conèixer la bellesa, la bondat i la veritat de la fe cristiana. És tasca dels Pastors donar suport a aquest itinerari i enriquir la vida de la comunitat cristiana amb el reconeixement de ministeris laicals capaços de contribuir a la transformació de la societat mitjançant «la penetració dels valors cristians en el món social, polític i econòmic» (*Evangelii gaudium*, 102).

L'apostolat laical té un valor secular indiscutible, que demana «buscar el Regne de Déu tractant les coses temporals i ordenant-les cap a Déu» (Conc. Ecum. Vat. II, Cost. dogm. *Lumen Gentium*, 31). La seva vida quotidiana està entrellaçada amb vincles i relacions familiars i socials que permeten verificar fins a quin punt «són cridats d'una manera especial a fer present i activa l'Església en aquells llocs i circumstàncies on ella no pot esdevenir la sal de la terra si no és a través d'ells» (*Lumen gentium*, 33). No obstant això, és bo recordar que a més d'aquest apostolat «els laics també poden ser cridats de distintes maneres a una col·laboració més directa amb l'apostolat de la jerarquia, per l'estil d'aquells homes i dones que ajudaven l'apòstol Pau en l'Evangeli, treballant molt en el Senyor» (*Lumen gentium*, 33).

La funció particular exercida pel Catequista, en tot cas, s'especifica dins d'altres serveis presents en la comunitat cristiana. El Catequista, en efecte, està cridat en primer lloc a manifestar la seva competència en el servei pastoral de la transmissió de la fe, que es desenvolupa en les seves diverses etapes: des del primer anunci que introdueix al kerygma, passant per l'ensenyament que fa prendre consciència de la vida nova en Crist i prepara en particular als sagraments de la iniciació cristiana, fins a la formació permanent que permet a cada batejat estar sempre disposat «a donar una resposta a tothom qui us demani raó de l'esperança que teniu» (1 Pe 3,15). El Catequista és al mateix temps testimoni de la fe, mestre i mistagog, acompanyant i pedagog que ensenya en nom de l'Església. Una identitat que només pot desenvolupar-se amb coherència i responsabilitat mitjançant la pregària, l'estudi i la participació directa en la vida de la comunitat (cf. Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització, Directori per a la catequesi, 113).

Amb clarividència, sant Pau VI va promulgar la Carta apostòlica *Ministeria quaedam* amb la intenció no només d'adaptar els ministeris de Lector i d'Acòlit al nou moment històric (cf. Carta ap. *Spiritus Domini*), sinó també per a instar les Conferències Episcopals a ser promotores d'altres ministeris, inclòs el de Catequista: «A més dels ministeris comuns a tota l'Església Llatina, res impedeix que les Conferències Episcopals demanin a la Seu Apostòlica la institució d'altres ministeris que per motius particulars creguin necessaris o molt útils en la pròpia regió. Entre aquests hi ha, per exemple, l'ofici d'Ostiari, d'Exorcista i de Catequista». La mateixa invitació urgent va reaparèixer a l'exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi* quan, demanant saber llegir les exigències actuals de la comunitat cristiana en fidel continuïtat amb els orígens, exhortava a trobar noves formes ministerials per a una pastoral renovada: «Aquests ministeris, nous en aparença però molt vinculats a experiències viscudes per l'Església al llarg de la seva existència –per exemple, el de catequista [...]–, són preciosos per a la implantació, la vida i el creixement de l'Església i per a la seva capacitat d'irradiar-se al voltant de si mateixa i vers els qui estan lluny» (Sant Pau VI, Exhort. ap. *Evangelii nuntiandi*, 73).

No es pot negar, per tant, que «ha crescut la consciència de la identitat i la missió del laic en l'Església. Es compta amb un nombrós laicat, encara que no suficient, amb arrelat sentit de comunitat i una gran fidelitat en el compromís de la caritat, la catequesi, la celebració de la fe» (*Evangelii gaudium*, 102). D'això es dedueix que rebre un ministeri laical com el de Catequista dona un èmfasi més gran al compromís missioner propi de cada batejat, que en tot cas s'ha de dur a terme de forma plenament secular sense caure en cap expressió de clericalització.

Aquest ministeri té un fort valor vocacional que requereix el degut discerniment per part del Bisbe i que s'evidencia amb el Ritu d'Institució. En efecte, aquest és un servei estable que es presta a l'Església local segons les necessitats pastorals identificades per l'Ordinari del lloc, però realitzat de manera laical com ho exigeix la naturalesa mateixa del És convenient que al ministeri instituint de Catequista siguin cridats homes i dones de profunda fe i maduresa humana, que participin activament en la vida de la comunitat cristiana, que puguin ser acollidors, generosos i visquin en comunió fraterna, que rebin la deguda formació bíblica, teològica, pastoral i pedagògica per a ser comunicadors atents de la veritat de la fe, i que hagin adquirit ja una experiència prèvia de catequesi (cf. *Ecum. Vat. II, Decr. Christus Dominus, 14; CIC can. 231 §1; CCEO can. 409 §1*). Es requereix que siguin fidels col·laboradors dels preveres i els diaques, disposats a exercir el ministeri on sigui necessari, i animats per un veritable entusiasme apostòlic.

En conseqüència, després d'haver ponderat cada aspecte, en virtut de l'autoritat apostòlica

institueixo el ministeri laical de Catequista

La Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments s'encarregarà en breu de publicar el Ritu d'Institució del ministeri laical de Catequista.

Convido, doncs, les Conferències Episcopals a fer efectiu el ministeri de Catequista, establint l'itinerari de formació necessari i els criteris normatius per accedir-hi, trobant les formes més coherents per al servei que ells estaran cridats a realitzar d'acord amb tot el que s'ha expressat en aquesta carta apostòlica.

Els Sínodes de les Esglésies Orientals o les Assemblees dels Jerarques podran acollir el que està establert aquí per a les respectives Esglésies sui iuris, basant-se en el propi dret particular.

Que els Pastors no deixin de fer pròpia l'exhortació dels Pares conciliaris quan recordaven: «Saben que no han estat instituïts per Crist perquè assumeixin ells sols tota la missió salvífica de l'Església envers el món, sinó que la seva elevada funció és de pasturar de tal manera els fidels i de reconèixer-ne talment els serveis i els carismes que tots a la seva manera col·laborin a l'obra comuna» (*Lumen gentium, 30*). Que el discerniment dels dons que l'Esperit Sant mai no deixa de concedir a la seva Església sigui per a ells el suport necessari per tal de fer efectiu el ministeri de Catequista per al creixement de la pròpia comunitat.

El que he resolt amb aquesta Carta Apostòlica en forma de Motu Proprio, ordeno que tingui vigència ferma i estable, sense que res obsti en

contra o malgrat qualsevol disposició contrària, encara que sigui digna de particular menció, i que es promulgui mitjançant la seva publicació a L'Observatore Romano, entrant en vigor el mateix dia, i després es publiqui al comentari oficial de les Acta Apostolicae Sedis.

Donat a Roma, a Sant Joan del Laterà, el dia 10 de maig de l'any 2021, Memòria litúrgica de sant Joan d'Àvila, prevere i doctor de l'Església, novè del meu pontificat.

Franciscus

Carta Apostòlica

En forma de “Motu Proprio” del Sant Pare Francesc

Traditionis Custodes

Sobre el uso de la liturgia romana antes de la reforma de 1970

Custodios de la tradición, los obispos, en comunión con el Obispo de Roma, constituyen el principio visible y el fundamento de la unidad en sus Iglesias particulares [1]. Bajo la guía del Espíritu Santo, mediante el anuncio del Evangelio y la celebración de la Eucaristía, gobiernan las Iglesias particulares que les han sido confiadas [2].

Para promover la concordia y la unidad en la Iglesia, con paternal solicitud hacia aquellos que en algunas regiones se adhirieron a las formas litúrgicas anteriores a la reforma deseada por el Concilio Vaticano II, mis Venerables Predecesores, San Juan Pablo II y Benedicto XVI, concedieron y reglamentaron la facultad de utilizar el Misal Romano publicado por San Juan XXIII en 1962 [3]. De este modo, querían «facilitar la comunión eclesial a aquellos católicos que se sienten vinculados a unas formas litúrgicas anteriores» y no a otras [4].

A raíz de la iniciativa de mi venerado predecesor Benedicto XVI de invitar a los obispos a una evaluación de la aplicación del Motu Proprio Summorum Pontificum, tres años después de su publicación, la Congrega-

ción para la Doctrina de la Fe llevó a cabo una amplia consulta a los obispos en 2020, cuyos resultados fueron considerados a la luz de la experiencia adquirida en estos años.

Ahora, en vista de los deseos expresados por el episcopado y habiendo escuchado el parecer de la Congregación para la Doctrina de la Fe, deseo, con esta Carta Apostólica, proseguir aún más en la búsqueda constante de la comunión eclesial. Por ello, he considerado oportuno establecer lo siguiente:

Artículo 1. Los libros litúrgicos promulgados por los santos Pontífices Pablo VI y Juan Pablo II, en conformidad con los decretos del Concilio Vaticano II, son la única expresión de la *lex orandi* del Rito Romano.

Artículo 2. Al obispo diocesano, como moderador, promotor y custodio de toda la vida litúrgica en la Iglesia particular que le ha sido confiada [5] le corresponde la regulación de las celebraciones litúrgicas en su propia diócesis [6]. Por tanto, es de su exclusiva competencia autorizar el uso del *Missale Romanum* de 1962 en la diócesis, siguiendo las orientaciones de la Sede Apostólica.

Artículo 3. El obispo, en las diócesis en las que hasta ahora hay presencia de uno o más grupos que celebran según el misal anterior a la reforma de 1970 debe:

§ 1. Comprobar que estos grupos no excluyan la validez y la legitimidad de la reforma litúrgica, de los dictados del Concilio Vaticano II y del Magisterio de los Sumos Pontífices;

§ 2. indicar uno o varios lugares donde los fieles pertenecientes a estos grupos pueden reunirse para la celebración de la Eucaristía (no en las iglesias parroquiales y sin erigir nuevas parroquias personales);

§ 3. establecer en el lugar indicado los días en que se permiten las celebraciones eucarísticas, utilizando el Misal Romano promulgado por San Juan XXIII en 1962 [7]. En estas celebraciones las lecturas se proclamarán en lengua vernácula, utilizando las traducciones de la Sagrada Escritura para uso litúrgico, aprobadas por las respectivas Conferencias Episcopales;

§ 4. nombrar a un sacerdote que, como delegado del obispo, se encargue de las celebraciones y de la atención pastoral de dichos grupos de fieles. El sacerdote deberá ser idóneo para esta tarea, competente en el uso del *Missale Romanum* anterior a la reforma de 1970, tener un conocimiento del latín que le permita comprender plenamente las rúbricas y los textos litúrgicos, y deberá estar animado por una viva caridad pastoral y un sentido de comunión eclesial. En efecto, es necesario que el sacerdote responsable se preocupe no sólo de la celebración digna de la liturgia, sino también de la atención pastoral y espiritual de los fieles.

§ 5. Proceder en las parroquias personales erigidas canónicamente en beneficio de estos fieles, a una valoración adecuada de su utilidad real para el crecimiento espiritual, y evaluar si las mantiene o no.

§ 6. Cuidar de no autorizar la creación de nuevos grupos.

Artículo 4. Los presbíteros ordenados después de la publicación del presente Motu proprio, que quieran celebrar con el Missale Romanum de 1962, deberán presentar una solicitud formal al obispo diocesano, que consultará a la Sede Apostólica antes de conceder la autorización.

Artículo 5. Los presbíteros que ya celebran según el Missale Romanum de 1962, pedirán al obispo diocesano la autorización para seguir manteniendo esa facultad.

Artículo 6. Los institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica establecidos por la Comisión Pontificia Ecclesia Dei pasan a ser competencia de la Congregación para los Institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica.

Artículo 7. La Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos y la Congregación para los Institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica, para los asuntos de su competencia, ejercerán la autoridad de la Santa Sede, vigilando la observancia de estas disposiciones.

Artículo 8. Quedan abrogadas las normas, instrucciones, concesiones y costumbres anteriores que no se ajusten a las disposiciones del presente Motu Proprio.

Todo lo que he dispuesto por medio de esta Carta Apostólica en forma de Motu Proprio, ordeno que sea observado en todas sus partes, no obstante cualquier cosa en contrario, aunque sea digna de especial mención, y establezco que se promulgue mediante su publicación en el diario L'Osservatore Romano, entrando en vigor inmediatamente, y que posteriormente se publique en el Comentario oficial de la Santa Sede, Acta Apostolicae Sedis.

Dado en Roma, en San Juan de Letrán, el 16 de julio de 2021, Memoria Litúrgica de Nuestra Señora del Carmen, IX de Nuestro Pontificado.

Franciscus

[1] Cfr. Conc. Ecum. Vat. II, Const. dogm. sobre la Iglesia “ Lumen Gentium”, 21 noviembre 1964, n. 23: AAS 57 (1965) 27.

[2] Cfr. Conc. Ecum. Vat. II, Const. dogm. sobre la Iglesia “ Lumen Gentium”, 21 noviembre 1964, n. 27: AAS 57 (1965) 32; Conc. Ecum. Vat. II, Decr. Sobre la misión pastoral de los obispos en la Iglesia “ Christus Dominus”, 28 octubre 1965, n. 11: AAS 58 (1966) 677-678; Catecismo de la Iglesia Católica n. 833.

[3] Cfr. Juan Pablo II, Litt. Ap. Motu proprio datae “ Ecclesia Dei”, 2 julio 1988: AAS 80 (1988) 1495-1498; BENEDICTO XVI, Litt. Ap. Motu proprio datae “ Summorum Pontificum”, 7 julio 2007: AAS 99 (2007) 777-781; Litt. Ap. Motu proprio datae “ Ecclesiae unitatem”, 2 julio 2009: AAS 101 (2009) 710-711.

[4] Juan Pablo II, Litt. Ap. Motu proprio datae “ Ecclesia Dei”, 2 julio 1988, n. 5: AAS 80 (1988) 1498.

[5] Cfr. Conc. Ecum. Vat. II, Const. sobre la sagrada liturgia “ Sacrosanctum Concilium”, 4 diciembre 1963, n. 41: AAS 56 (1964) 111; Caeremoniale Episcoporum, n. 9; Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, Istr. “ Redemptionis Sacramentum” sobre algunas cosas que hay que observar y evitar en relación con la Santísima Eucaristía, 25 marzo 2004, nn. 19-25: AAS 96 (2004) 555-557.

[6] Cfr. CIC, can. 375, § 1; can. 392.

[7] Cfr. Congregación para la Doctrina de la Fe, Decreto “ Quo magis” sobre la aprobación de siete nuevos textos de prefacio para la Forma Extraordinaria del Rito Romano, 22 de febrero de 2020. Y Decreto “ Cum sanctissima” sobre la celebración litúrgica en honor de los santos en la forma extraordinaria del rito romano, el 22 de febrero 2020: L’Osservatore Romano, 26 marzo 2020, p. 6.

55a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials 2021

Missatge del Sant Pare Francesc

“Vine i ho veuràs” (Joan 1,46)

Comunicar trobant les persones on són i com són

16 de maig de 2021

(Solemnitat de l'Ascensió del Senyor)

Benvolguts germans i germanes,

La invitació a «anar i veure-ho» que acompanya les primeres i emocionants trobades de Jesús amb els deixebles, és també el mètode de qualsevol comunicació humana autèntica. Per a poder relatar la veritat de la vida que es fa història (cf. Missatge per a la 54a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, 24 de gener de 2020) cal sortir de la còmoda presumpció del «ja se sap» i posar-se en marxa, anar a veure, estar amb les persones, escoltar-les, recollir els suggeriments de la realitat, que sempre ens sorprendrà en qualsevol aspecte. «Obre de bat a bat els teus ulls a tot allò que vegis i deixa que se t'omplin de saba i de frescor les mans, per tal que els altres puguin tocar aquell miracle de la vida bategant quan et llegeixin», aconsellava el beat Manuel Lozano Garrido¹ als seus companys periodistes. Vull, per tant, dedicar el Missatge d'enguany a la crida a «anar i veure-ho», com a suggeriment per a qualsevol expressió comunicativa que vulgui ser clara i honesta: tant en la redacció d'un diari com en el món del web, tant en la predicació ordinària de l'Església com en la comunicació política i social. «Vine i ho veuràs» és la manera com s'ha comunicat la fe cristiana, a partir de les primeres trobades a la vora del riu Jordà i del llac de Galilea.

Desgastar les soles de les sabates

Pensem en el gran tema de la informació. Opiniions atentes es lamenten des de fa temps del risc d'un acomodament en «diaris fotocòpia» o en informatius de ràdio i televisió i llocs web que són substancialment iguals, on el gènere de la investigació i del reportatge perden espai i qualitat en benefici d'una informació preconfeccionada, «de palau», autoreferencial, que és cada vegada menys capaç d'interceptar la veritat de les coses i la

1 Periodista espanyol, que va néixer l'any 1920 i va morir l'any 1971; va ser beatificat l'any 2010.

vida concreta de les persones, i ja no sap recollir ni els fenòmens socials més greus ni les energies positives que emanen de les bases de la societat. La crisi del sector editorial pot portar a una informació construïda a les redaccions, davant l'ordinador, als terminals de les agències, a les xarxes socials, sense sortir mai al carrer, sense «desgastar les soles de les sabates», sense anar a trobar les persones per a buscar històries o verificar *de visu* certes situacions. Si no ens obrim a l'encontre, romandrem com espectadors externs, malgrat les innovacions tecnològiques que tenen la capacitat de posar-nos davant una realitat augmentada en la qual ens sembla estar immersos. Cada instrument és útil i valuós només si ens empeny a anar i veure la realitat que d'una altra manera no coneixeríem, si posa en xarxa coneixements que d'altra manera no circularien, si permet encontres que d'una altra forma no es produïrien.

Detalls de crònica a l'Evangelí

Als primers deixebles que volen conèixer-lo, després del baptisme al riu Jordà, Jesús els respon: «Veniu i ho veureu» (Jn 1,39), invitant-los a viure la seva relació amb ell. Més de mig segle després, quan Joan, ja molt ancià, escriu el seu Evangelí, recorda alguns detalls «de crònica» que revelen la seva presència en el lloc i l'impacte que aquella experiència va tenir en la seva vida: Era cap a l'hora dècima, anota, és a dir, les quatre de la tarda (cf. v. 39). L'endemà —relata novament Joan— Felip comunica a Natanael l'encontre amb el Messies. El seu amic és escèptic: «De Natzaret en pot sortir res de bo?» Felip no intenta convèncer-lo amb raonaments: «Vine i ho veuràs», li diu (cf. v. 45-46). Natanael hi va i ho veu, i des d'aquell moment la seva vida canvia. La fe cristiana s'inicia així. I es comunica així: com un coneixement directe, nascut de l'experiència, no d'oïdes. «Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit», diu la gent a la Samaritana, després que Jesús es va aturar al seu poble (cf. Jn 4,39-42). El «vine i ho veuràs» és el mètode més senzill per a conèixer una realitat. És la verificació més honesta de qualsevol anunci, perquè per a conèixer cal trobar, permetre que aquell que tinc davant em parli, deixar que els seu testimoni m'arribi.

Gràcies a la valentia de tants periodistes

També el periodisme, com a relat de la realitat, requereix la capacitat d'anar allí on ningú no va: un moviment i un desig de veure. Una curiositat, una obertura, una passió. Gràcies a la valentia i al compromís de molts professionals —periodistes, càmeres, muntadors, directors que sovint treballen patint grans riscos— avui coneixem, per exemple, les difícils condicions de les minories perseguides a diverses parts del món; els innombrables abusos i injustícies contra els pobres i contra la creació que s'han denunciat; les

moltes guerres oblidades que s'han relatat. Seria una pèrdua no sols per a la informació, sinó per a tota la societat i per a la democràcia si aquestes veus desapareguessin: un empobriment per a la nostra humanitat.

Nombroses realitats del planeta, encara més en aquest temps de pandèmia, dirigeixen al món de la comunicació la invitació a «anar-hi i veure-ho». Hi ha el risc d'explicar la pandèmia i cada crisi només des dels ulls del món més ric, de tenir una «doble comptabilitat». Pensem en la qüestió de les vacunes, així com en les atencions mèdiques en general, en el risc d'exclusió de les poblacions més indigents. Qui ens parlarà de l'espera de curació en els pobles més pobres de l'Àsia, d'Amèrica Llatina i de l'Àfrica? Així, les diferències socials i econòmiques a nivell planetari corren el risc de marcar l'ordre de la distribució de les vacunes contra la COVID. Amb els pobres sempre últims i el dret a la salut per a tots, afirmat com un principi, buidat del seu valor real. Però també en el món dels més afortunats el drama social de les famílies que han caigut ràpidament en la pobresa queda en gran part amagat: fereixen i no són notícia les persones que, venent la vergonya, fan cua davant els centres de Càritas per a rebre un paquet d'aliments.

Oportunitats i insídies en els webs

La xarxa, amb les seves innombrables expressions socials, pot multiplicar la capacitat d'explicar i compartir: molts ulls més oberts sobre el món, un flux continuat d'imatges i testimonis. La tecnologia digital ens dona la possibilitat d'una informació de primera mà i oportuna, a vegades molt útil: pensem en certes emergències en ocasió de les quals les primeres notícies i també les primeres comunicacions de servei a les poblacions viatgen precisament pels webs. És un instrument formidable que ens responsabilitza a tots com a usuaris i com a consumidors. Potencialment tots podem convertir-nos en testimonis d'esdeveniments que d'una altra manera els mitjans tradicionals passarien per alt, donar la nostra contribució civil, fer que emergeixin més històries, també positives. Gràcies a la xarxa tenim la possibilitat de relatar el que veiem, el que passa davant els nostres ulls, de compartir testimonis.

Però ja s'han fet evidents per a tots també les riscos d'una comunicació social mancada de controls. Hem descobert, ja des de fa temps, que les notícies i les imatges són fàcils de manipular, per milers de motius, a vegades només per un banal narcisisme. Aquesta consciència crítica empeny no a demonitzar l'instrument, sinó a una major capacitat de discerniment i a un sentit de la responsabilitat més madur, tant quan es difonen, com quan es reben els continguts. Tots som responsables de la comunicació que fem, de les informacions de donem, del control que junts podem exercir sobre les notícies falses, desemmascarant-les. Tots som cridats a ser testimonis de la veritat: a anar, veure-ho i compartir.

Res no reemplaça el fet de veure en persona

En la comunicació, res no pot substituir completament el fet de veure en persona. Algunes coses es poden aprendre només amb l'experiència. No es comunica, de fet, només amb les paraules, sinó amb els ulls, amb el to de veu, amb les gestos. La forta atracció que exercia Jesús en els qui el trobaven depenia de la veritat de la seva predicació, però l'eficàcia del que deia era inseparable de la seva mirada, de les seves actituds i també dels seus silencis. Els deixebles no escoltaven només les seves paraules, el miraven mentre parlava. De fet, en ell —el Logos encarnat— la Paraula es va fer Rostre, el Déu invisible es va deixar veure, sentir i tocar, com ho escriu Joan mateix (cf. 1Jn 1,1-3). La paraula és eficaç només si es «veu», només si t'involucra en una experiència, en un diàleg. Per aquest motiu el «vine i ho veuràs» era i és essencial.

Pensem en quanta eloqüència buida abunda també en el nostre temps, en qualsevol àmbit de la vida pública, tant en el comerç com en la política. «Sap parlar sense parar i no dir res. Les seves raons són dos grans de blat en dues bales de palla. S'ha de buscar tot el dia per a trobar-los i quan es troben, no val la pena la cerca.»² Les paraules mordaces del dramaturg anglès també valen per als nostres comunicadors cristians. La bona nova de l'Evangelí es va difondre en el món gràcies a les trobades de persona a persona, de cor a cor. Homes i dones que van acceptar la mateixa invitació: «Vine i ho veuràs», i van quedar impressionats pel «plus» d'humanitat que es transparentava en la seva mirada, en la paraula i en els gestos de persones que donaven testimoniatge de Jesucrist. Tots els instruments són importants i aquell gran comunicador que es deia Pau de Tars hauria fet servir el correu electrònic i els missatges de les xarxes socials; però va ser la seva fe, la seva esperança i la seva caritat allò que va impressionar els contemporanis que el van escoltar predicar i que van tenir la fortuna de passar temps amb ell, de veure'l durant una assemblea o en una xerrada individual. Verificaven, veient-lo en acció en els llocs on es trobava, com n'era, de vertader i fructuós per a la vida l'anunci de salvació del qual era portador per la gràcia de Déu. I fins i tot allí on aquest col·laborador de Déu no podia ser trobat en persona, la seva manera de viure en Crist va ser testimoniada pels deixebles que hi enviava (cf. 1Co 4,17).

«A les nostres mans hi ha llibres, en els nostres ulls fets», afirmava sant Agustí³ exhortant a trobar en la realitat el compliment de les profecies presents en les Sagrades Escripures Així l'Evangelí es repeteix avui cada

2 W. Shakespeare, *El Mercader de Venècia*, Acte I, Escena I.

3 Sermó 360/B, 20.

vegada que rebem el testimoniatge clar de persones la vida de les quals ha canviat per l'encontre amb Jesús. Des de fa més de dos mil anys és una cadena d'encontres la que comunica la fascinació de l'aventura cristiana. El desafiament que ens espera és, per tant, el de comunicar trobant les persones on són i com són.

Senyor, ensenyeu-nos a sortir de nosaltres mateixos, i a encaminar-nos cap a la recerca de la veritat.

Ensenyeu-nos a anar-hi i veure-ho ensenyeu-nos a escoltar, a no cultivar prejudicis, a no treure conclusions precipitades.

Ensenyeu-nos a anar allí on ningú no vol anar, a prendre'ns el temps per a entendre, a prestar atenció al que és essencial, a no deixar-nos distreure pel que és superflu, a distingir l'aparença enganyosa de la veritat.

Feu-nos la gràcia de reconèixer els vostres estatges pel món i l'honestedat d'explicar el que hem vist.

Roma, Sant Joan del Laterà, 23 de gener de 2021, vigília de la Memòria de Sant Francesc de Sales

Franciscus

Quaresma 2021

Missatge del Sant Pare Francesc

“Ara pugem a Jerusalem” (Mt 20,18)

Quaresma: un temps per a renovar la fe, l'esperança i la caritat

Benvolguts germans i germanes,

Quan Jesús anuncia als seus deixebles la seva passió, mort i resurrecció per a complir amb la voluntat del Pare, els revela el sentit profund de la seva missió i els exhorta a associar-se a ella, per a la salvació del món.

Recurrent el camí quaresmal, que ens conduirà a les celebracions pasquals, recordem aquell que «s'abaixà i es feu obedient fins acceptar la

mort, i una mort de creu» (Fl 2,8). En aquest temps de conversió renovem la nostra fe, sadollem la nostra set amb l'«aigua viva» de l'esperança i rebem amb el cor obert l'amor de Déu que ens converteix en germans i germanes en Crist. En la nit de Pasqua renovarem les promeses del nostre baptisme, per a renéixer com a homes i dones nous, gràcies a l'obra de l'Esperit Sant. Tanmateix, l'itinerari de la Quaresma, a l'igual que tot camí cristià, ja és sota la llum de la Resurrecció, que anima els sentiments, les actituds i les decisions de qui desitja seguir Crist.

El dejuni, la pregària i l'almoïna, tal com els presenta Jesús en la seva predicació (cf. Mt 6,1-18), són les condicions i l'expressió de la nostra conversió. La via de la pobresa i de la privació (el dejuni), la mirada i els gestos d'amor envers l'home ferit (l'almoïna) i el diàleg filial amb el Pare (la pregària) ens permeten encarnar una fe sincera, una esperança viva i una caritat operant.

1. La fe ens crida a acollir la Veritat i a ser testimonis, davant Déu i davant els nostres germans i germanes.

En aquest temps de Quaresma, acollir i viure la Veritat que es va manifestar en Crist significa per damunt de tot deixar-se aconseguir per la paraula de Déu, que l'Església ens transmet de generació en generació. Aquesta Veritat no és una construcció de l'intel·lecte, destinada a poques ments elegides, superiors o il·lustres, sinó que és un missatge que rebem i podem comprendre gràcies a la intel·ligència del cor, obert a la grandesa de Déu que ens estima abans que nosaltres mateixos en siguem conscients. Aquesta Veritat és Crist mateix que, assumint plenament la nostra humanitat, es va fer Camí —exigent però obert a tots— que porta a la plenitud de la Vida.

El dejuni viscut com a experiència de privació, per a qui el viuen amb senzillesa de cor porta a descobrir de nou el do de Déu i a comprendre la nostra realitat de criatures que, a la seva imatge i semblança, troben en ell el seu acompliment. Fent l'experiència d'una pobresa acceptada, qui dejuna es fa pobre amb els pobres i «acumula» la riquesa de l'amor rebut i compartit. Entès així i posat en pràctica, el dejuni contribueix a estimar Déu i el proïsme pel fet que, com ens ensenya sant Tomàs d'Aquino, l'amor és un moviment que centra l'atenció en l'altre considerant-lo com un amb ell mateix (cf. Carta enc. *Fratelli tutti*, 93).

La Quaresma és un temps per a creure, és a dir, per a rebre Déu en la nostra vida i permetre-li «fer estada» en nosaltres (cf. Jn 14,23). Dejunar significa alliberar la nostra existència de tot allò que destorba, fins i tot de la saturació d'informacions —vertaderes o falses— i productes de consum, per a obrir les portes del nostre cor a aquell que ve a nosaltres pobre de tot, però «ple de gràcia i de veritat» (Jn 1,14): el Fill de Déu salvador.

2. L'esperança com «aigua viva» que ens permet continuar el nostre camí

La samaritana, a qui Jesús demana que li doni aigua al costat del pou, no entén quan ell li diu que podria oferir-li «aigua viva» (Jn 4,10). Al principi, naturalment, ella pensa en l'aigua material, mentre que Jesús es refereix a l'Esperit Sant, aquell que ell donarà en abundància en el misteri pasqual i que infon en nosaltres l'esperança que no decep. En anunciar la seva passió i mort Jesús ja anuncia l'esperança, quan diu: «El tercer dia ressuscitarà» (Mt 20,19). Jesús ens parla del futur que la misericòrdia del Pare ha obert de bat a bat. Esperar amb ell i gràcies a ell vol dir creure que la història no acaba amb els nostres errors, les nostres violències i injustícies, ni amb el pecat que crucifica l'Amor. Significa sadollar-nos del perdó del pare en el seu cor obert.

En l'actual context de preocupació en què vivim i en què tot sembla fràgil i incert, parlar d'esperança podria semblar una provocació. El temps de Quaresma està fet per a esperar, per a tornar a dirigir la mirada a la paciència de Déu, que continua tenint cura de la seva creació, mentre que nosaltres sovint la maltractem (cf. Carta enc. *Laudato si'*, 32-33; 43-44). És esperança en la reconciliació, a la qual sant Pau ens exhorta amb passió: «Reconcilieu-vos amb Déu!» (2Co 5,20). Quan rebem el perdó, en el sagrament que es troba en el cor del nostre procés de conversió, també nosaltres ens convertim en difusors del perdó: pel fet d'haver-lo acollit nosaltres, podem oferir-lo, sent capaços de viure un diàleg atent i adoptant un comportament que conforti qui es troba ferit. El perdó de Déu, també mitjançant les nostres paraules i gestos, permet viure una Pasqua de fraternitat.

En la Quaresma, estiguem més atents a «donar paraules de confort, que enforteixen, que consolen, que reconforten, que estimulen», en comptes de «paraules que humilien, que entristeixen, que irriten, que menyspreen» (Carta enc. *Fratelli tutti* [FT], 223). A vegades, per a donar esperança, només cal ser «una persona amable, que deixa de costat les seves ansietats i urgències per a prestar atenció, per a regalar un somriure, per a dir una paraula que estimuli, per a possibilitar un espai d'escolta enmig de tanta indiferència» (*ibid.*, 224).

En el recolliment i el silenci de la pregària se'ns dona l'esperança com a inspiració i llum interior, que il·lumina els desafiaments i les decisions de la nostra missió: per això és fonamental recollir-se en oració (cf. Mt 6,6) i trobar, en la intimitat, el Pare de la tendresa.

Viure una Quaresma amb esperança significa sentir que, en Jesucrist, som testimoni del temps nou, en el qual Déu «fa noves totes les coses» (cf. Ap 21,1-6). Significa rebre l'esperança de Crist que lliura la vida a la creu

i que Déu ressuscita al tercer dia, «disposats sempre a donar explicació a tothom qui ens demani una raó de la nostra esperança» (cf. 1Pe 3,15).

3. La caritat, viscuda rere les petjades de Crist, mostrant atenció i compassió per cada persona, és l'expressió més alta de la nostra fe i de la nostra esperança.

La caritat s'alegra de veure que l'altre creix. Per aquest motiu, sofreix quan l'altre està angoixat: sol, malalt, sense llar, menyspreat, en situació de necessitat... La caritat és l'impuls del cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que ens suscita el vincle de la cooperació i de la comunitat.

«A partir de l'“amor social” és possible avançar cap una civilització de l'amor a la qual tots puguem sentir-nos convocats. La caritat, amb el seu dinamisme universal, pot construir un món nou, perquè no és un sentiment estèril, sinó la millor manera d'aconseguir camins eficaços de desenvolupament per a tots» (FT, 183).

La caritat és do que dona sentit a la nostra vida i gràcies a aquest do considerem qui es veu privat del necessari com un membre de la nostra família, amic, germà. El poc que tenim, si ho compartim amb amor, no s'acaba mai, sinó que es transforma en una reserva de vida i de felicitat. Així va passar amb la farina i l'oli de la viuda de Sarepta, que va donar el pa al profeta Elies (cf. 1Re 17,7-16); i amb els pans que Jesús va beneir, partir i donar als deixebles perquè els distribuïssin entre la gent (cf. Mc 6,30-44). Així passa amb la nostra almoïna, sigui gran o petita, si la donem amb goig i senzillesa.

Viure una Quaresma de caritat vol dir cuidar els qui es troben en condicions de sofriment, abandonament o angoixa a causa de la pandèmia de COVID-19. En un context tan incert sobre el futur, recordem la paraula que Déu adreça al seu Servent: «No tinguis por, que jo t'allibero» (Is 43,1). Oferim amb la nostra caritat una paraula de confiança, per tal que l'altre senti que Déu l'estima com un fill.

«Només amb una mirada l'horitzó de la qual estigui transformat per la caritat, que el porta a percebre la dignitat de l'altre, els pobres són descoberts i valorats en la seva immensa dignitat, respectats en el seu estil propi i en la seva cultura i, per tant, veritablement integrats en la societat» (FT, 187).

Benvolguts germans i germanes, cada etapa de la vida és un temps per a creure, esperar i estimar. Aquesta crida a viure la Quaresma com camí de conversió i de pregària, i per a compartir els nostres béns, ens ajuda a reconsiderar, en la nostra memòria comunitària i personal, la fe que ve de Crist viu, l'esperança animada pel buf de l'Esperit i l'amor, la font inesgotable del qual és el cor misericordiós del Pare.

Que Maria, Mare del Salvador, fidel al peu de la creu i en el cor de l'Església, ens sostingui amb la seva presència sol·lícita, i la benedicció de Crist ressuscitat ens acompanyi en el camí cap a la llum pasqual.

Roma, Sant Juan del Laterà, 11 de novembre de 2020, memòria de sant Martí de Tours

Franciscus

V Jornada Mundial dels Pobres

Missatge del Sant Pare Francesc

«De pobres, en teniu sempre amb vosaltres» (Mc 14,7)

*Diumenge XXXIII del Temps Ordinari
14 de novembre de 2021*

1. «De pobres, en teniu sempre amb vosaltres» (Mc 14,7). Jesús va pronunciar aquestes paraules en el context d'un àpat a Betània, a casa d'un tal Simó, anomenat «el leprós», uns dies abans de la Pasqua. Segons narra l'evangelista, una dona va entrar amb una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum molt valuós i la va buidar sobre el cap Jesús. Aquest gest va suscitar una gran sorpresa i va donar lloc a dues interpretacions diverses.

La primera va ser la indignació d'alguns dels presents, entre ells els deixebles que, considerant el valor del perfum —uns 300 denaris, equivalents al salari anual d'un obrer— van pensar que hauria estat millor vendre'l i donar als pobres el que s'hagués recaptat. Segons l'Evangelí de Joan, va ser Judes qui es va fer intèrpret d'aquesta opinió: «Per què no venien aquest perfum per tres-cents denaris i donaven els diners als pobres?». I l'evangelista assenyala: «Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven» (12,5-6). No és casualitat que aquesta dura crítica surti de la boca del traïdor, és la prova que els qui no reconeixen els pobres traeixen l'ensenyament de Jesús i no poden ser els seus deixebles. Referent a això, recordem les contundents paraules d'Orígenes: «Judes semblava que es

preocupava pels pobres [...]. Si ara encara hi ha algú que té la bossa de l'Església i parla a favor dels pobres com Judes, però després pren el que posen dins, aleshores, que tingui la seva part al costat de Judes» (Comentari a l'Evangelí de Mateu, XI, 9).

La segona interpretació la va donar Jesús i permet captar el sentit profund del gest realitzat per la dona. Ell va dir: «Deixeu-la! Per què la molesteu? Ha fet amb mi una bona acció» (Mc 14,6). Jesús sabia que la seva mort estava propera i va veure en aquest gest l'anticipació de la unció del seu cos sense vida abans de ser depositat en el sepulcre. Aquesta visió va més enllà de qualsevol expectativa dels comensals. Jesús els recorda que el primer pobre és Ell, el més pobre entre els pobres, perquè els representa a tots. I és també en nom dels pobres, de les persones soles, marginades i discriminades, que el Fill de Déu va acceptar el gest d'aquella dona. Ella, amb la seva sensibilitat femenina, va demostrar ser l'única que va comprendre l'estat d'ànim del Senyor. Aquesta dona anònima, destinada potser per això a representar tot l'univers femení que al llarg dels segles no tindrà veu i patirà violència, va inaugurar la significativa presència de les dones que participen en el moment culminant de la vida de Crist: la seva crucifixió, mort i sepultura, i la seva aparició com a Ressuscitat. Les dones, tan sovint discriminades i mantingudes al marge dels llocs de responsabilitat, en les pàgines dels Evangelis són, en canvi, protagonistes en la història de la revelació. I és eloqüent l'expressió final de Jesús, que va associar a aquesta dona a la gran missió evangelitzadora: «En veritat us dic que, quan l'evangelí serà anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i explicaran això que ha fet» (Mc 14,9).

2. Aquesta forta «empatia» entre Jesús i la dona, i la manera en què Ell va interpretar la seva unció, en contrast amb la visió escandalitzada de Judes i dels altres, obre un camí fecund de reflexió sobre el vincle inseparable que hi ha entre Jesús, els pobres i l'anunci de l'Evangelí.

El rostre de Déu que Ell revela, de fet, és el d'un Pare per als pobres i proper als pobres. Tota l'obra de Jesús afirma que la pobresa no és fruit de la fatalitat, sinó un signe concret de la seva presència entre nosaltres. No el trobem quan i on voldríem, sinó que el reconeixem en la vida dels pobres, en el seu patiment i indignència, en les condicions a vegades inhumanes en les que es veuen obligats a viure. No em canso de repetir que els pobres són veritables evangelitzadors perquè van ser els primers en ser evangelitzats i cridats a compartir la benaurança del Senyor i el seu Regne (cf. Mt 5,3).

Els pobres de qualsevol condició i de qualsevol latitud ens evangelitzen, perquè ens permeten redescobrir de manera sempre nova els trets més genuïns del rostre del Pare. «Ells tenen molt a ensenyar-nos. A més de participar del *sensus fidei*, en els seus propis dolors coneixen el Crist

sofrent. És necessari que tots ens deixem evangelitzar per ells. La nova evangelització és una invitació a reconèixer la força salvífica de les seves vides i a posar-los al bell mig del camí de l'Església. Som cridats a descobrir Crist en ells, a prestar-los la nostra veu en les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar-los i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells. El nostre compromís no consisteix exclusivament en accions o en programes de promoció i assistència; el que l'Esperit mobilitza no és un desbordament activista, sinó abans que res una atenció posada en l'altre "considerant-lo com un amb si mateix". Aquesta atenció amant és l'inici d'una veritable preocupació per la seva persona, a partir de la qual desitjo cercar efectivament el seu bé» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 198-199).

3. Jesús no només està de part dels pobres, sinó que comparteix amb ells la mateixa sort. Aquesta és una lliçó important també per als seus deixebles de tots els temps. Les seves paraules «de pobres, en teniu sempre amb vosaltres» també indiquen que la seva presència enmig nostre és constant, però que no ha de conduir-nos a una habitud que es converteixi en indiferència, sinó a involucrar-nos en un compartir la vida que no admet delegacions. Els pobres no són persones «externes» a la comunitat, sinó germans i germanes amb els quals compartir el patiment per alleujar el seu malestar i marginació, per a retornar-los la dignitat perduda i assegurar-los la necessària inclusió social. D'altra banda, se sap que una obra de beneficència pressuposa un benefactor i un beneficiat, mentre que el compartir genera fraternitat. L'almoïna és ocasional, mentre que el compartir és durador. La primera corre el risc de gratificar a qui la realitza i humiliar a qui la rep; el segon reforça la solidaritat i assenta les bases necessàries per tal d'assolir la justícia. En definitiva, els creients, quan volen veure i palpar Jesús en persona, saben on dirigir-se, els pobres són sagrament de Crist, representen la seva persona i remetent a ell.

Tenim molts exemples de sants i santes que han fet del compartir amb els pobres el seu projecte de vida. Penso, entre altres, en el pare Damià de Veuster, sant apòstol dels leprosos. Amb gran generositat va respondre a la crida d'anar a l'illa de Molokai, convertida en un gueto accessible només als leprosos, per a viure i morir amb ells. Es va posar mans a l'obra i va fer tot el possible perquè la vida d'aquells pobres, malalts i marginats, reduïts a l'extrema degradació, fos digna de ser viscuda. Es va fer metge i infermer, sense reparar en els riscos que corria, i duqué la llum de l'amor a aquesta «colònia de mort», com era anomenada l'illa. La lepra el va afectar també a ell, signe d'un compartir total amb els germans i germanes pels quals havia donat la vida. El seu testimoni és molt actual en els nostres dies, marcats per la pandèmia de coronavirus. La gràcia de Déu actua certament en el

cor de molts que, sense aparèixer, es desgasten pels més pobres en un concret compartir.

4. Necessitem, doncs, adherir-nos amb plena convicció a la invitació del Senyor: «Convertiu-vos i creieu en la bona nova» (Mc 1,15). Aquesta conversió consisteix, en primer lloc, en obrir el nostre cor per a reconèixer les múltiples expressions de la pobresa i en manifestar el Regne de Déu mitjançant un estil de vida coherent amb la fe que professem. Sovint els pobres són considerats com persones separades, com una categoria que requereix un particular servei caritatiu. Seguir Jesús implica, en aquest sentit, un canvi de mentalitat, és a dir, acollir el repte de compartir i participar. Convertir-nos en els seus deixebles implica l'opció de no acumular tresors en la terra, que donen la il·lusió d'una seguretat en realitat fràgil i efímera. Per contra, requereix la disponibilitat per alliberar-se de tot vincle que impedeixi assolir la veritable felicitat i benaurança, per a reconèixer el que és durador i que no pot ser destruït per res ni per ningú (cf. Mt 6,19-20).

L'ensenyament de Jesús també en aquest cas va a contracorrent, perquè promet el que només els ulls de la fe poden veure i experimentar amb absoluta certesa: «I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna» (Mt 19,29). Si no s'escull convertir-se en pobres de les riqueses efímeres, del poder mundà i de la vanagloria, mai no es podrà donar la vida per amor; es viurà una existència fragmentària, plena de bons propòsits, però ineficax per a transformar el món. Es tracta, per tant, d'obrir-se amb decisió a la gràcia de Crist, que pot fer-nos testimonis de la seva caritat sense límits i retornar-li credibilitat a la nostra presència en el món.

5. L'Evangelí de Crist impulsa a estar especialment atents als pobres i demana reconèixer les múltiples formes de desordre moral i social que generen sempre noves formes de pobresa. Sembla que s'està imposant la idea que els pobres no només són responsables de la seva condició, sinó que constitueixen una càrrega intolerable per a un sistema econòmic que posa en el centre els interessos d'algunes categories privilegiades. Un mercat que ignora o selecciona els principis ètics crea condicions inhumanes que s'abaten sobre les persones que ja viuen en condicions precàries. S'assisteix així a la creació de trampes sempre noves d'indigència i exclusió, produïdes per actors econòmics i financers sense escrúpols, mancats de sentit humanitari i de responsabilitat social.

L'any passat, a més, es va afegir una altra plaga que va produir ulteriorment més pobres: la pandèmia, la qual continua tocant a les portes de milions de persones i, quan no porta amb si mateixa el patiment i la mort, és de totes maneres portadora de pobresa. Els pobres han augmentat des-

proporcionadament i, per desgràcia, seguiran augmentant en els propers mesos. Alguns països, a causa de la pandèmia, estan patint gravíssimes conseqüències, de manera que les persones més vulnerables estan privades dels béns de primera necessitat. Les llargues files enfront dels menjadors per als pobres són el signe tangible d'aquest deteriorament. Una mirada atenta exigeix que es trobin les solucions més adequades per a combatre el virus a nivell mundial, sense apuntar a interessos partidistes. En particular, és urgent donar respostes concretes als qui pateixen la desocupació, que colpeja dramàticament molts pares de família, dones i joves. La solidaritat social i la generositat de la que moltes persones són capaces, gràcies a Déu, unides a projectes de promoció humana a llarg termini, estan aportant i aportaran una contribució molt important en aquesta conjuntura.

6. No obstant això, roman obert l'interrogant, que no és obvi en absolut: com és possible donar una solució tangible als milions de pobres que sovint només troben indiferència, o fins i tot enuig, com a resposta? Quin camí de justícia és necessari recórrer perquè se superin les desigualtats socials i es restableixi la dignitat humana, tantes vegades trepitjada? Un estil de vida individualista és còmplice en la generació de pobresa, i sovint descarrega sobre els pobres tota la responsabilitat de la seva condició. No obstant això, la pobresa no és fruit del destí sinó conseqüència de l'egoisme. Per tant, és decisiu donar vida a processos de desenvolupament en els que es valorin les capacitats de tots, perquè la complementarietat de les competències i la diversitat de les funcions donin lloc a un recurs comú de participació. Hi ha moltes pobreses dels «rics» que podrien ser guardades per la riquesa dels «pobres», si només es trobessin i es coneguessin! Ningú és tan pobre que no pugui donar quelcom de si mateix en la reciprocitat. Els pobres no poden ser només els que reben; cal posar-los en condicions de poder donar, perquè saben bé com poden correspondre. Quants exemples de compartir hi ha davant dels nostres ulls! Els pobres ens ensenyen sovint la solidaritat i el compartir. És cert, són persones a les quals els falta quelcom, freqüentment els manquen moltes coses i fins i tot el més necessari, però no els manca tot, perquè conserven la dignitat de fills de Déu que res ni ningú els pot treure.

7. Per això es requereix un enfocament diferent de la pobresa. És un repte que els governs i les institucions mundials han d'afrontar amb un model social previsor, capaç de respondre a les noves formes de pobresa que afecten al món i que marcaran les properes dècades de forma decisiva. Si es margina els pobres, com si fossin els culpables de la seva condició, aleshores el concepte mateix de democràcia es posa en crisi i tota política social es converteix en fracàs. Amb gran humilitat hauríem de confessar que pel que fa als pobres som sovint incompetents. Es parla d'ells en abstracte,

ens aturem en les estadístiques i es pensa en provocar commoció amb algun documental. La pobresa, per contra, hauria de suscitar una planificació creativa, que permeti augmentar la llibertat efectiva per a poder realitzar l'existència amb les capacitats pròpies de cada persona. Pensar que la llibertat es concedeix i incrementa per la possessió de diners és una il·lusió de la qual cal allunyar-se. Servir eficaçment als pobres impulsa a l'acció i permet trobar els mitjans més adequats per aixecar i promoure aquesta part de la humanitat, massa vegades anònima i sense veu, però que té impresa en si mateixa el rostre del Salvador que demana ajuda.

8. «De pobres, en teniu sempre amb vosaltres» (Mc 14,7). És una invitació a no perdre mai de vista l'oportunitat que s'ofereix de fer el bé. En el fons es pot entreveure l'antic mandat bíblic: «Quan en una de les ciutats del país que el Senyor, el teu Déu, et dona, hi hagi un pobre entre els seus germans, no endureixis el cor, no tanquis la mà al teu germà pobre. Obre-li la mà i presta-li generosament tot el que li faci falta. [...] Dona-li generosament i no a contracor. Així el Senyor, el teu Déu, et beneirà en tots els teus treballs i en tot el que emprenguis. Mai no faltaran pobres en el país» (Dt 15.7-8.10-11). L'apòstol Pau se situa en la mateixa línia quan exhorta els cristians de les seves comunitats a socórrer els pobres de la primera comunitat de Jerusalem i a fer-ho «no de mala gana ni per força, perquè Déu estima el qui dona amb alegria» (2 Co 9,7). No es tracta d'alleugerir la nostra consciència donant alguna almoïna, sinó més aviat de contrastar la cultura de la indiferència i la injustícia amb la qual tractem els pobres.

En aquest context també és bo recordar les paraules de sant Joan Crisòstom: «El qui és generós no ha de demanar comptes de la conducta, sinó només millorar la condició de pobresa i satisfer la necessitat. El pobre només té una defensa: la seva pobresa i la condició de necessitat en la que es troba. No li demanis res més; però encara que fos l'home més malvat del món, si li falta l'aliment necessari, alliberem-lo de la fam. [...] L'home misericordiós és un port per a qui està en necessitat: el port acull i allibera del perill a tots els naufragis; ja siguin ells malvats, bons, o siguin com siguin aquells que es trobin en perill, el port els protegeix dins de la seva badia. Per tant, també tu, quan vegis en terra un home que ha patit el naufragi de la pobresa, no jutgis, no demanis comptes de la seva conducta, sinó allibera'l de la desgràcia» (Discursos sobre el pobre Llätzer, II, 5).

9. És decisiu que s'augmenti la sensibilitat per a comprendre les necessitats dels pobres, en canvi continu com ho són les condicions de vida. De fet, avui dia, en les zones econòmicament més desenvolupades del món, s'està menys disposat que en el passat a enfrontar-se a la pobresa. L'estat de relatiu benestar al qual s'està acostumat fa més difícil acceptar sacrificis i privacions. S'és capaç de tot, per tal de no perdre el que ha estat fruit d'una

conquesta fàcil. Així, es cau en formes de rancor, de nerviosisme espasmòdic, de reivindicacions que porten a la por, a l'angoixa i, en alguns casos, a la violència. Aquest no ha de ser el criteri sobre el que es construeixi el futur; però, aquestes també són formes de pobresa de les que no es pot apartar la mirada. Hem d'estar oberts a llegir els signes dels temps que expressen noves modalitats de com ser evangelitzadors en el món contemporani. L'ajuda immediata per a satisfer les necessitats dels pobres no ha d'impendir-nos ser previsors a l'hora de posar en pràctica nous signes de l'amor i de la caritat cristiana com a resposta a les noves formes de pobresa que experimenta la humanitat d'avui.

Desitjo que la Jornada Mundial dels Pobres, que arriba a la seva cinquena edició, arrelhi cada vegada més en les nostres Esglésies locals i s'obri a un moviment d'evangelització que en primera instància surti a l'encontre dels pobres, allí on siguin. No podem esperar que truquin a la nostra porta, és urgent que anem nosaltres a trobar-los a les seves cases, als hospitals i a les residències assistencials, als carrers i als racons foscos on a vegades s'amaguen, als centres de refugi i acollida... És important entendre com se senten, què perceben i quins desitjos tenen en el cor. Fem nostres les urgents paraules de Primo Mazzolari: «Voldria demanar-los que no em preguntin si hi ha pobres, qui són i quants són, perquè temo que aquestes preguntes representin una distracció o el pretext per apartar-se d'una indicació precisa de la consciència i del cor. [...] Mai no he comptat els pobres, perquè no es poden comptar: als pobres se'ls abraça, no se'ls compta» ("Adesso" n. 7 - 15 abril 1949). Els pobres són enmig nostre. Que evangèlic seria si poguéssim dir amb tota veritat: també nosaltres som pobres, perquè només així aconseguirem reconèixer-los realment i fer-los part de la nostra vida i instruments de salvació.

Roma, Sant Joan del Laterà, 13 de juny de 2021, Memòria litúrgica de sant Antoni de Pàdua.

Franciscus

